

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

Σ Υ Ν Ο Δ Ο Σ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1997

Σ Υ Ν Ε Δ Ρ Ι Α Σ Η ΙΕ'

Πέμπτη 24 Ιουλίου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 24 Ιουλίου 1997, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.53' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 23.7.1997 εξουσιοδότηση του Τμήματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΙΔ' συνεδριάσεώς του, της 23ης Ιουλίου 1997, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου "Ανάπτυξη και εκσυγχρονισμός του Εθνικού Συστήματος Υγείας, οργάνωση των υγειονομικών υπηρεσιών, ρυθμίσεις για το φάρμακο και άλλες διατάξεις").

Η 24η Ιουλίου αποτελεί για όλους τους Έλληνες ημέρα μνήμης και περισυλλογής. Η πτώση της επτάχρονης δικτατορίας, κάτω από το βάρος της κυπριακής τραγωδίας και η αποκατάσταση της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, σφράγισαν με δραματικό τρόπο μία μακρά περίοδο που ακολούθησε το τέλος του εμφυλίου πολέμου, κύριο χαρακτηριστικό της οποίας ήταν τα έντονα πολιτικά πάθη, η ελλιπής λειτουργία της δημοκρατίας και τα στεγανά των Ενόπλων Δυνάμεων.

Αποδείχθηκε έτσι για μια ακόμα φορά στη μακρά των ιστορία του έθνους μας, ότι ο πολιτικός διχασμός δεν απειλεί μόνο τη δημοκρατία, αλλά οδηγεί πάντοτε σε εθνικές συμφορές. Έτσι η Κύπρος πλήρωσε το πανάκριβο τίμημα της αποκατάστασης της δημοκρατίας στην Ελλάδα.

Σήμερα, είκοσι τρία χρόνια μετά, έχουμε όλοι μας, πολίτες και πολιτική ηγεσία, τη δυνατότητα να πορευόμαστε μέσα σε συνθήκες πλήρους ελευθερίας, στο δρόμο της προσπάθειας για την προκοπή και το μέλλον του τόπου μας.

Η δημοκρατία στέρωσε και στα χρόνια που πέρασαν από το 1974 μέχρι σήμερα. Οι κατακτήσεις της κοινωνίας μας στους τομείς των ατομικών δικαιωμάτων και της εγγύησης των ελευθεριών δημιούργησαν ένα πρωτόγνωρο κλίμα. Η εμπιστοσύνη στο μέλλον και το αίσθημα της προσωπικής και εθνικής ασφάλειας εδραιώθηκαν. Η χώρα μας ανακατέλαβε τη θέση της ανάμεσα στις δημοκρατίες και ακολουθώντας μία σταθερή πορεία, αναβάθμισε τη παρουσία της στη διεθνή κοινότητα.

Στο πλαίσιο αυτό η χώρα μας αποτελεί και αναγνωρίζεται ως σημαντικός παράγοντας σταθερότητας, ειρήνης και ασφάλειας στην ευρύτερη περιοχή μας. Στην πορεία, όμως, αυτή εμπόδιο αποτελούν τα ανοικτά μέτωπα των εθνικών μας θεμάτων. Ο εξ ανατολών κίνδυνος γίνεται προσκόμμα

στην ειρηνική διαβίωση και προκοπή του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα η συνεχιζόμενη επί είκοσι τρία χρόνια τουρκική κατοχή του 40% της Κύπρου.

Καταγγέλλουμε το γεγονός αυτό προς τη διεθνή κοινότητα, ενώ συγχρόνως διακηρύσσουμε την αταλάντευτη προσήλωσή μας στην αρχή της ειρηνικής συμβίωσης των λαών και την πεποίθησή μας, ότι ο στραγγαλισμός των θεμελιωδών κανόνων δικαιοσύνης ανατρέπει την παγκόσμια τάξη και υπονομεύει τη γενική προσπάθει των εθνών.

Διδασμένοι από οδυνηρές εμπειρίες που κατά κανόνα οξύνουν την ευαισθησία για τις αξίες της ζωής, η Ελλάδα πιστεύει βαθύτατα στη δημοκρατία και στην ειρηνική συνύπαρξη. Φιλοδοξία της χώρας μας είναι να συμβάλει στην παγίωση της διεθνούς ειρήνης και συνεργασίας, στην εξομάλυνση των διαφορών και στην εξεύρεση τρόπων αποτροπής των συνθηκών μιας ολέθριας σύρραξης.

Αυτό το πνεύμα εκφράζεται από την πλευρά μας και στην πρόσφατη κοινή δήλωση της Μαδρίτης.

Παραμένει, όμως, ως ζητούμενο για τη διεθνή κοινότητα, εάν και κατά πόσο από το ίδιο πνεύμα διακατέχεται και η Τουρκία, όσο θα συνεχίζεται η κατοχή στην Κύπρο, όσο θα συνεχίζονται οι προκλήσεις στο Αιγαίο.

Προς την κατεύθυνση αυτή πρέπει να επισημανθεί, αγαπητοί συνάδελφοι, κατά την ευαίσθητη και μεταβατική αυτή χρονική περίοδο, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, το ύψιστο χρέος όλων για αρραγή ενότητα και ομοψυχία, ήπιο πολιτικό κλίμα και εμπιστοσύνη προς τις Ένοπλες Δυνάμεις, που απέκτησαν και πάλι το κύρος και την αγάπη του ελληνικού λαού και σήμερα αφοσιωμένες στην αποστολή τους αποτελούν την ασπίδα της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας και της ακεραιότητας της πατρίδας.

Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης εκ μέρους της Κυβερνήσεως έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση συμμερίζεται απόλυτα τα όσα ακούσαμε από τον Πρόεδρο του Ελληνικού Κοινοβουλίου, τον κορυφαίο θεσμό της δημοκρατίας.

Εορτάζουμε σήμερα την αποκατάσταση της δημοκρατίας, αλλά και τιμάμε όλους εκείνους -πολλούς, επώνυμους και ανώνυμους- οι οποίοι αγωνίστηκαν εναντίον της δικτατορίας και συνέβαλαν στην αποκατάσταση της δημοκρατίας.

Δεν ξεχνάμε, όπως είπε και ο Πρόεδρος της Βουλής, ότι η χούντα και η πτώση της συνδέθηκε με την τραγωδία της Κύπρου. Κάθε εορτασμός έχει ιστορικές διαστάσεις, όπως και

ο σημερινός. Αναφέρεται στο παρελθόν, αλλά και συνδέεται με το μέλλον. Οι δημοκρατικοί θεσμοί στη χώρα μας έχουν εδραιωθεί και είναι στέρεοι, αλλά χρειάζεται συνεχής προσπάθεια, συνεχής αγώνας όλων μας, για τη βελτίωση των θεσμών αυτών. Πάντα υπάρχουν περιθώρια και ανάγκη βελτίωσης.

Σήμερα, είκοσι τρία χρόνια μετά την πτώση της δικτατορίας, διανύουμε τη μεγαλύτερη διάρκεια πολιτικής ομαλότητας στη χώρα μας τα τελευταία εκατό χρόνια. Είναι ένα σημαντικό γεγονός και διαπιστώνουμε, ότι πέραν από την εδραίωση των θεσμών της δημοκρατίας, τη διασφάλιση των ατομικών δικαιωμάτων, διαπιστώνουμε μέρα με τη μέρα να σφυρηλατείται η απαραίτητη εθνική συμφιλίωση και να εδραιώνεται ένας πολιτικός λόγος και πολιτικός διάλογος, υπεύθυνος και σοβαρός, όπως αρμόζει στη δημοκρατία.

Θεωρεί η Κυβέρνηση, ότι δεν φθάνει μόνο να εορτάζουμε και να διακηρύσσουμε την πίστη μας στη δημοκρατία, αλλά πρέπει να συμπεριφερόμεθα, όπως αρμόζει στη δημοκρατία. Η συμπεριφορά που αρμόζει στη δημοκρατία είναι ο διάλογος και μέσα από το διάλογο η επιδίωξη κοινών θέσεων, κοινής στάσης, κοινών αγώνων και πολύ περισσότερο, όπως είπε και ο Πρόεδρος της Βουλής, έχουμε ανοικτά εθνικά θέματα, που η πολιτική ομαλότητα μας δίνει τη δυνατότητα να έχουμε ενότητα στην αντιμετώπισή τους. Η πολιτική αυτή ομαλότητα, την οποία σίγουρα θα διασφαλίσουμε εσείς, μας δίνει τη δυνατότητα για την ανάπτυξη, για να αποκτήσει και η χώρα μας ισοδύναμη -όχι απλά ισότιμη- θέση στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην περιοχή μας.

Η χώρα μας ανέκαθεν διακήρυσσε και πίστευε στις αρχές της ειρηνικής συνύπαρξης και ειρηνικής συμβίωσης, αλλά ταυτόχρονα έχει μακρά ιστορία αγώνων διαφύλαξης της εδαφικής ακεραιότητας, των εθνικών της συμφερόντων. Κάθε εορτασμός δεν μπορεί να είναι τυπικός, πρέπει να είναι ουσιαστικός. Και τα μηνύματα που πρέπει σήμερα ο κορυφαίος θεσμός της δημοκρατίας, το Εθνικό Κοινοβούλιο, να εκπέμψει προς τον ελληνικό λαό, είναι αυτά που με μεγάλη σαφήνεια διατύπωσε ο Πρόεδρος της Βουλής και που η Κυβέρνηση συμερίζεται απόλυτα.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κα Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη έχει το λόγο, εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, ορθώς αποκαλέσατε τη σημερινή ημέρα, ημέρα μνήμης και περισυλογής, είναι όμως και ημέρα υπερηφάνειας του ελληνικού λαού, για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισε τη δικτατορία και προπαντός για τον τρόπο με τον οποίο εργάστηκε για την αποκατάσταση της δημοκρατίας. Ακόμη είναι μια ημέρα μόνιμης υπόμνησης για την ανάγκη περιφρούρησης των θεσμών της δημοκρατίας.

Το 1967 κατελύθη η δημοκρατία, όχι μόνο ως πολίτευμα αλλά και ως ιδέα. Κατελύθη η δημοκρατία, όχι μόνο με φυσικό τρόπο αλλά και με ηθικό τρόπο, ενώ το 1974 -σαν σήμερα- απόκαταστάθηκε και το πολίτευμα και η ιδέα της δημοκρατίας.

Με την έλευση του Κωνσταντίνου Καραμανλή, με τη φωτεινή παρουσία του και προπαντός με τη θαρραλέα παρέμβαση του στα πολιτικά και κοινωνικά πράγματα της χώρας, έχουμε σήμερα την ευτυχία να ζούμε την πιο στέρεη δημοκρατία στη χώρα μας. Αλλά και με το άνοιγμα του δρόμου της Ελλάδος προς την Ευρώπη, αποκτήσαμε, πέραν όλων των άλλων, την εγγύηση της ασφάλειας της δημοκρατίας και των ελευθεριών του λαού.

Η Νέα Δημοκρατία συμπαγής στήριξε, όπως και ολόκληρος ο ελληνικός λαός, τις προσπάθειες του Κωνσταντίνου Καραμανλή και εξακολουθεί όπως όλα τα κόμματα της Βουλής να εργάζεται και να προσασίζει τη δημοκρατία.

Είπα, όμως, ότι η σημερινή ημέρα είναι και μία ημέρα μόνιμης υπόμνησης των κινδύνων που απειλούν την δημοκρατία. Πράγματι, στις μέρες μας υπάρχουν κίνδυνοι για τη δημοκρατία, γιατί υπονομεύεται κατά τρόπο άδηλο και ύπουλο και ο κοινοβουλευτισμός και οι ελευθερίες του λαού

από ενδεχομένως άδηλες πηγές εξουσίας, οι οποίες αποβλέπουν στον επηρεασμό και στη διαμόρφωση του φρονήματος του λαού με μεθόδους και τρόπους, οι οποίοι βρίσκονται πέρα από τους καθιερωμένους τρόπους επηρεασμού της πολιτικής ζωής.

Υπάρχει όμως και μία άλλη μεγάλη δυσκολία, γιατί σήμερα η πολιτική διέρχεται μία κρίση αναξιοπιστίας στην ευρύτερη κοινωνική συνείδηση. Γι' αυτό η σημερινή ημέρα αποτελεί μια αφορμή εντονότερης υπόμνησης των υποχρεώσεών μας ως Βουλευτών και ως ανθρώπων, που εργάζονται για την πολιτική μια ημέρα υπόμνησης των μεγάλων ευθυνών μας.

Οι ρίζες του δημοκρατικού πολιτεύματος είναι ισχυρότερες σήμερα, ισχυρότερες παρά ποτέ, ακόμα η πορεία της χώρας μας προς την Ευρώπη είναι δεδομένη και έχει την επιδοκιμασία της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Ταυτόχρονα, όμως, σημειώνονται και άτολμες και κοινωνικά ανάλγητες πολιτικές, οι οποίες υπονομεύουν αυτήν την πορεία προς την κοινωνική συνοχή.

Στον εθνικό τομέα αντιμετωπίζουμε κινδύνους που επιβάλλουν να υπάρχει από την πλευρά μας αρραγές εθνικό μετωπο, αρραγής ικανότητα των Ενόπλων Δυνάμεων και κυρίως να υπάρχει ενιαία στρατηγική. Δεν μπορούμε να υπερηφανευθούμε ότι η εθνική μας στρατηγική είναι πάντα ενιαία και κυρίως ότι δεν σημειώνονται αναποφασιστικότητες και παλινωδίες, οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο, την εθνική μας παρουσία.

Γι' αυτό και οι ώρες είναι κρίσιμες, κύριε Πρόεδρε. Είναι κρίσιμες και απαιτούν απ' όλους μας να αναδείξουμε τις δυνάμεις μας και όχι τις αδυναμίες μας και κυρίως να προσφέρουμε αξιοπιστία στην πολιτική.

Χρέος ημών των Βουλευτών είναι να επισημαίνουμε αυτούς τους κινδύνους, να αγνοούμε το πολιτικό κόστος και να μαχόμαστε για την περιφρούρηση της δημοκρατίας. Όταν μάλιστα η μεγάλη πληγή που άνοιξε η εποχή εκείνη, δηλαδή η διχοτόμηση της Κύπρου, εξακολουθεί να είναι μία ανοικτή πληγή, επιβάλλεται ακόμη περισσότερο σε όλους μας η ενότητα στην εθνική στρατηγική.

Κύριε Πρόεδρε, η Νέα Δημοκρατία, όπως έπαιξε ιστορικό ρόλο στην αποκατάσταση της δημοκρατίας το 1974, δηλώνει και πάλι την πρωτοπορία της, μαζί με όλα τα πολιτικά κόμματα, στον αγώνα για τη διατήρηση και την περιφρούρηση της δημοκρατίας. Και οι Έλληνες Βουλευτές πάντα θα είναι εκείνοι, που ανεξάρτητα από τις επιθέσεις που υφίστανται και από τις παρεξηγήσεις και παρανοήσεις που συνήθως περιβάλλουν το έργο τους από τις άδηλες πηγές εξουσίας, στις οποίες αναφέρθηκα στην αρχή, οι Έλληνες Βουλευτές είναι εκείνοι που θα δίνουν πάντοτε το μήνυμα της αγωνιστικότητας και της συνέπειας στους δημοκρατικούς θεσμούς.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κοσμάς Σφυρίου εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, 24 Ιουλίου 1974 η χώρα μας απηλλάγη από την επτάχρονη τυραννική διδασκαλία, αφού όμως προηγήθηκε η εισβολή και η τραγωδία στην Κύπρο. Σήμερα είκοσι τρία χρόνια μετά, εμείς σαν ΠΑΣΟΚ πιστεύουμε, πως πρέπει το Εθνικό Κοινοβούλιο να στείλει ένα μήνυμα, με τη σημερινή συνεδρίαση, σε όλον τον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα στις νέες γενιές, σε όλους τους νέους ανθρώπους, που ίσως δεν είχαν τα βιώματα εκείνης της περιόδου. Να στείλουμε το μήνυμα, ότι οι δημοκρατικοί θεσμοί στην Ελλάδα σήμερα λειτουργούν όπως αρμόζουν σε μια σύγχρονη δημοκρατία. Έχουν δοκιμαστεί με επιτυχία και εγγυώνται την αδιάτακτη μόνιμη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος της χώρας.

Ο σεβασμός των Ενόπλων Δυνάμεων στο Σύνταγμα και στο δημοκρατικό πολίτευμα της Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας είναι απόλυτος. Και είναι πεποίθηση όλων μας και πρέπει να είναι πεποίθηση ολοκληρώ του ελληνικού λαού, ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις είναι αφοσιωμένες στην απόστολή τους, πειθαρχημένες στη νόμιμη δημοκρατική εκλεγμένη πολιτική και πολιτική ηγεσία της χώρας, βάσει του Συντάγματος και αυτή η λειτουργία εγγυάται μόνιμα

την πολιτική ομαλότητα στην πατρίδα μας.

Εκείνο, ασφαλώς, που απαιτούν οι καιροί και μάλιστα δύο χρόνια από το 2000 στο "κατώφλι" δηλαδή του καινούριου αιώνα, είναι η σφυρηλάτηση της εθνικής συνεννόησης μεταξύ των πολιτικών ηγεσιών στη χώρα μας, που σε συνδυασμό με την εθνική ενότητα και την εθνική ομοψυχία μέσα στον ελληνικό λαό, είναι οι καλύτεροι εγγυητές για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των ανοικτών απειλών που κατά καιρούς και σήμερα διατυπώνονται σε βάρος των εθνικών μας δικαιών.

Πρέπει να υπογραμμίσουμε, ότι η προωθούμενη από το Κοινοβούλιο αναθεώρηση του Συντάγματος, θα δώσει τη δυνατότητα στην επόμενη Αναθεωρητική Βουλή να επιφέρει τομές στον καταστατικό χάρτη της χώρας, ώστε να βαθύνουν ακόμη περισσότερο, να εμπειδωθούν και να εκσυγχρονιστούν ακόμη περισσότερο (όπως αρμόζει στο σύγχρονο πολίτευμα του εικοστού πρώτου αιώνα) οι δημοκρατικοί θεσμοί.

Το ΠΑΣΟΚ με τις πολιτικές του θέσεις και την πολιτική πράξη συνέβαλε στο να βαθύνουν οι θεσμοί του δημοκρατικού πολιτεύματος, τώρα βέβαια με την προωθούμενη αναθεώρηση του Συντάγματος θα συμβάλει ακόμη πιο αποφασιστικά (σε συνεργασία και με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις της χώρας).

Θα συμβάλει στο να τονωθεί τόσο η αξιοπιστία στην πολιτική, όσο και η εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού στους πολιτικούς και οι θεσμοί και μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος οι θεσμοί να ανταποκρίνονται ακόμα περισσότερο στις απαιτήσεις του εικοστού πρώτου αιώνα και όχι μόνο στο επίπεδο της λειτουργίας των κοινοβουλευτικών θεσμών, στο Κοινοβούλιο, αλλά στο να εμπειδωθεί ακόμα περισσότερο κάτω από τις νέες σύγχρονες συνθήκες ο απόλυτος σεβασμός, (που εξάλλου πάντοτε η Ελλάδα πίστευε και τηρούσε) στα ανθρώπινα δικαιώματα, στη συνδικαλιστική και συνεταιριστική ελευθερία, στη λειτουργία του αποκεντρωμένου κράτους και στην ενδυνάμωση των πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων θεσμών λαϊκής εκπροσώπησης, που είναι η αυτοδιοίκηση του πρώτου και του δεύτερου βαθμού.

Όμως, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε χρέος να υπογραμμίσουμε σήμερα και μία αρνητική αποτίμηση, που είκοσι τρία χρόνια μετά υπάρχει δυστυχώς ακόμη στα εθνικά μας ζητήματα. Και είναι η διατήρηση άλυτου του εθνικού προβλήματος της Κύπρου. Συνέχιση της κατοχής του 40% -περίπου- του κυπριακού εδάφους είναι η αρνητική αποτίμηση αυτών των είκοσι τριών χρόνων. Βέβαια, φαίνεται να φωτίζεται η προοπτική με την έναρξη των ενταξιακών διαδικασιών της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ παράλληλα άρχισε ένας ακόμα κύκλος διαμεσολαβητικής πρωτοβουλίας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, για την επίλυση μιάς λύσης στο κυπριακό πρόβλημα, που για μας, για να είναι μόνιμη, να είναι δηλαδή βιώσιμη, πρέπει να είναι δίκαιη. Να δικαιώνει αγώνες, τόσο του εθνικού κέντρου, όσο και της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε χρέος όλοι ανεξαιρέτως και νομίζω και το σύνολο του ελληνικού λαού, να αποτίσουμε σήμερα τον ελάχιστο φόρο τιμής σε όσους αγωνίστηκαν, βασανίστηκαν και θυσιάστηκαν για την αποκατάσταση της δημοκρατίας, ώστε είκοσι τρία χρόνια μετά, όχι απλά να εορτάζουμε τη νεότερη δημοκρατία μας, (τη νεαρά ακόμη δημοκρατία των είκοσι τριών ετών), αλλά να πιστεύουμε, ότι μπορεί με καλύτερη αφετηρία να λειτουργεί σύγχρονα και υποδειγματικά το δημοκρατικό πολίτευμα της χώρας και κατά την καινούρια εκατονταετηρίδα, που ξεκινά σύντομα.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Ορέστης Κολοζώφ, εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, είναι η σημερινή ημέρα, ημέρα μνήμης και περισυλλογής. Σήμερα θα πρέπει να θυμηθούμε τα όσα περάσαμε, όπως και θα πρέπει να τιμήσουμε όλους αυτούς που συμβάλανε στην ανατροπή της δικτατορίας. Η αλλαγή που πραγματοποιήθηκε τον Ιούλη

του 1974, έγινε, όπως και εσείς σημειώσατε, κάτω από την πίεση της λαϊκής πάλης και της παλλαϊκής κατακραυγής, που ξεσήκωσε η τραγωδία της Κύπρου. Όμως, είκοσι τρία χρόνια μετά την κατάρρευση αυτής της στρατιωτικοφασιστικής δικτατορίας, ο λαός μας βρίσκεται αντιμέτωπος με την πιο σκληρή αντιλαϊκή πολιτική των τελευταίων χρόνων. Δοκιμάζεται άγρια με την ένταση της εκμετάλλευσης, τη φτώχεια, την αυξανόμενη κοινωνική αδικία, την εφαρμογή μιας στρατηγικής, στα πλαίσια της νέας τάξης πραγμάτων, που τα αποτυπώματά της φαίνονται στις δυσκολίες που έχει η χώρα μας στο Αιγαίο και τις δυσκολίες που υπάρχουν στην Κύπρο.

Τα χρόνια που πέρασαν μετά την κατάρρευση της δικτατορίας, δοκιμάστηκαν στη χώρα μας πολλές παραλλαγές πολιτικών, που άσκησαν τα αστικά κόμματα της χώρας μας. Αυτές οι πολιτικές όξυναν τα προβλήματα και σήμερα προβάλλει επιτακτική η ανάγκη άσκησης στη χώρας μας μιας άλλης πολιτικής, μιας φιλολαϊκής πολιτικής.

Αυτά τα κόμματα, αυτές οι δυνάμεις, δεν μπορούν ούτε, κατά τη γνώμη μας, θέλουν να δώσουν αυτήν την πολιτική, γιατί οι πολιτικές που άσκησαν εξυπηρετούν συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα, ούτε μπορούν να δοθούν λύσεις από αυτές τις δυνάμεις, είτε εμφανίζονται σαν κεντροαριστερές είτε σαν κεντροδεξιές, στα πλαίσια μέσα στα οποία έχουν χαράξει ότι θα κινηθούν.

Η λύση, κατά τη γνώμη μας, βρίσκεται στη συνέχιση της προσπάθειας του λαού μας, στη συνέχιση της πάλης του λαού μας και της αντίστασής του για την υπεράσπιση των δικαιών αιτημάτων του και τη δημιουργία ενός ευρύτερου μετώπου όλων των δημοκρατικών, των αντιιμπεριαλιστικών, όλων των αντιμονοπωλιακών δυνάμεων, που θα οδηγήσει τη λαϊκή αντεπίθεση, ώστε να αποक्रούσει ο λαός μας αυτήν την πολιτική και να ανοίξει το δρόμο για πιο ριζικές αλλαγές στην πατρίδα μας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Φώπιος Κουβέλης, εκ μέρους του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η σημερινή μέρα είναι ημέρα μνήμης αλλά και τιμής των δημοκρατικών Ελλήνων πολιτών και ιδιαίτερα της δημοκρατικής νεολαίας της εποχής εκείνης, που αγωνίστηκε για την πτώση της επτάχρονης τυραννίας, της δικτατορίας.

Είναι, όμως και μέρα διδαχής. Μια διδαχή που πρέπει συστηματικά να κινεί τις πολιτικές δυνάμεις στο να υπερασπίζονται τη δημοκρατία. Μια υπεράσπιση, που ο Συνασπισμός πιστεύει ότι μπορεί να προκύψει με τη διεύρυνση των δημοκρατικών θεσμών, με εκείνους τους δημοκρατικούς θεσμούς που συνεχώς θα προστατεύουν και θα υπερασπίζονται τις ατομικές ελευθερίες και τα κοινωνικά δικαιώματα.

Είκοσι τρία χρόνια μετά, και το καθήκον είναι συγκεκριμένο, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι. Να προχωρήσουμε στις βαθιές μεταρρυθμιστικές τομές, που είναι δυνατόν να οδηγήσουν στον ουσιαστικό, στον προοδευτικό εκσυγχρονισμό, αλλά και στον εκδημοκρατισμό του πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα αμφισβητείται η πολιτική και είναι πολλοί εκείνοι που την υπονομεύουν και θέλουν να παρωθούν τους πολίτες σε απομάκρυνση από τη συλλογική δράση. Και είναι δικό μας καθήκον, είναι καθήκον των Ελλήνων Βουλευτών, που απαρτίζουν το κατ'εξοχήν αντιπροσωπευτικό και εκφραστικό της λαϊκής κυριαρχίας σώμα, να δίνουν συστηματική απάντηση σε όλους εκείνους που τροφοδοτούν διαδικασίες απαξίας της πολιτικής. Και οφείλει να είναι κοινή η συνείδηση, ότι όταν αμφισβητείται ή ακόμα απουσιάζει η οργανωμένη πολιτική και συλλογική δράση, προκύπτουν κενά. Και αυτά τα κενά σπεύδουν να τα καταλάβουν ποικιλώνυμα οικονομικά κέντρα, που ως στόχο και διεκδίκηση έχουν την εξυπηρέτηση των δικών τους συμφερόντων και όχι των συμφερόντων του Έλληνα εργαζόμενου πολίτη.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα η πολιτική βρίσκεται μπροστά στις ευθύνες της. Να εγκαταλείψει τη λογική της διαδικασίας διεκπεραίωσης των προβλημάτων και να κινηθεί συστηματικά προς την κατεύθυνση επίλυσης των προβλημάτων του εργαζο-

όμενου ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα εθνικά μας ζητήματα είναι υπαρκτά και κρίνονται μέσα από τη συγκεκριμένη κινητικότητα που αναπτύσσεται στην ευρύτερη περιοχή. Σε αυτήν την κινητικότητα και στα όποια σχέδια προωθούνται, οφείλει ο πολιτικός κόσμος της χώρας, οφείλουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις, να εξασφαλίσουν την αναγκαία συνεννόηση, προκειμένου η εξωτερική μας πολιτική να χαράσσεται και να ασκείται με όρους εθνικής στρατηγικής. Αυτή την εθνική στρατηγική οφείλουμε πρωτίστως να την εξασφαλίζουμε, εάν θέλουμε να υπάρξει, επιτέλους, επίλυση του κυπριακού προβλήματος. Είναι ένα πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε, αναμφισβήτητα διεθνούς νομιμότητας, μιας νομιμότητας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που προσεβλήθη με την κατοχή του βόρειου τμήματος του νησιού.

Και είμαστε υποχρεωμένοι, κύριε Πρόεδρε, σήμερα, σ' αυτήν εδώ την επέτειο, να αναδείξουμε τις ευθύνες και της διεθνούς κοινότητας, η οποία έχει υποχρέωση να αναλάβει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες προκειμένου να αποκατασταθεί η προσβληθείσα, με την κατοχή του βόρειου τμήματος της Κύπρου, διεθνής νομιμότητα στο νησί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις σκέψεις ο Συνασπισμός τιμά τη μνήμη όλων εκείνων, που αγωνίστηκαν για την πτώση της επτάχρονης τυραννίας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθεί ο πρόεδρος του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού κ. 'Αθηνς.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημήτριος Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή επέτειος πρέπει, κατά την άποψή μας, να είναι ημέρα μνήμης και προβληματισμού. Πρέπει επίσης να είναι ημέρα τιμής προς τους επώνυμους και ανώνυμους, που αγωνίστηκαν εναντίον της χούντας, η οποία ήταν ξενοκίνητη. Και ενώ αυτό το αρνούσαν εκείνοι που είχαν τους λόγους του να το αρνηθούν, σήμερα, κατά τρόπο εκπληκτικό και ανενδιάστω, έρχονται και το ομολογούν, δείχνοντας και την αλαζονική τους αντίληψη, ξένες δυνάμεις, αξιωματούχοι ξένων χωρών, οι οποίοι κινούσαν τα νήματα της δικτατορίας.

Για μας είναι ημέρα τιμής και προς τους συναδέλφους Βουλευτές, σε όποιο κόμμα και αν βρίσκονται, που με την αντίστασή τους ενάντια στη χούντα πλήρωσαν το τίμημα της δημοκρατίας και δεν εφείσθησαν και θυσιών αλλά και ταλαιπωριών, αφού εγκλείστηκαν στις φυλακές, στα ξερονήσια αλλά και στους άλλους χώρους των βασανιστηρίων. Και πράγματι, είναι πολλοί αυτοί που βρίσκονται και σήμερα στη Βουλή και κοσμούν με την παρουσία τους το Κοινοβούλιο και δίνουν το παράδειγμα προς μίμηση για όλους τους υπόλοιπους αλλά και για τις νεότερες γενιές. Άλλο αν κάποιοι θέλουν να ξεχνούν, στο βωμό μικροκομματικών σκοπιμοτήτων και τους πικραίνουν, όπως το ζήσαμε και τις τελευταίες ημέρες.

Για μας η ξενοκίνητη χούντα έπεσε κάτω από το βάρος της Κυπριακής τραγωδίας, του τουρκικού Αττίλα και κάτω από το βάρος της αντίστασης του λαού.

Η επέτειος κατάρρευσης της χούντας, σαν σήμερα πριν από είκοσι ένα χρόνια, αποτελεί σταθμό στη μεταπολεμική ιστορία της χώρας μας.

Η συνταγματική νομιμότητα και η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία μπορεί να έχουν αποκατασταθεί και επικρατήσει οριστικά στη χώρα μας. Ωστόσο τα μεγάλα κοινωνικά και εθνικά ζητήματα παραμένουν άλυτα και οξύνονται καθημερινά. Ενώ οι πληγές του Κυπριακού είναι ακόμη ανοιχτές και το Κυπριακό πρόβλημα σήμερα βρίσκεται σε κρίσιμη και επικίνδυνη φάση.

Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές επιλογές στην οικονομία, η αδιέξοδη και κοινωνικά άδικη πολιτική λιτότητας των τελευταίων ετών, έχουν οδηγήσει στη φτώχεια και την ανεργία μεγάλα λαϊκά στρώματα.

Σήμερα, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η αλήθεια, η οικονομική εξουσία επηρεάζει ουσιαστικά την πολιτική εξουσία και έτσι δημιουργείται στην πράξη ουσιαστικό τεράστιο πρόβλημα δημοκρατίας.

Στο εθνικό μέτωπο παρατηρείται μια υποχωρητικότητα στις πιέσεις των ξένων παραγόντων και στις ανιστόρητες υποχωρητικότητες και παράνομες αλλά και απαράδεκτες διεκδικήσεις και αξιώσεις γειτόνων μας στα βόρεια και κυρίως στα ανατολικά σύνορά μας που προδιαγράφουν ζωφερές προοπτικές για το μέλλον της Ελλάδας και του Ελληνισμού.

Το Σκοπιανό υποβαθμίζεται σε θέμα άνευ ουσίας.

Επίσης, με την πρόσφατη αιφνιδιαστική συμφωνία της Μαδρίτης η Κυβέρνηση με την ανοχή και τη στήριξη της ηγεσίας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αποδέχθηκε ερήμην του λαού, της Βουλής και των κομμάτων, ελληνοτουρκικό διάλογο για το σύνολο των απαράδεκτων τουρκικών διεκδικήσεων. Η αμερικανικής έμπνευσης και καθοδήγησης συμφωνία της Μαδρίτης άνοιξε, κατά την άποψή μας, το δρόμο για διολίσθηση, για διχοτόμηση και συγκυριαρχία στο Αιγαίο. Αποδυναμώνει επίσης το νόμιμο δικαίωμα της χώρας μας για επέκταση των χωρικών της υδάτων στα δώδεκα μίλια. Και τέλος, μετέτρεψε σε ελληνοτουρκικές διαφορές τις παράνομες τουρκικές διεκδικήσεις και αξιώσεις.

Κατά την άποψή μας -και κλείνω με αυτό- η χάραξη ανεξάρτητης πατριωτικής εθνικής στρατηγικής, η εφαρμογή επίσης εσωτερικής πολιτικής, που να σφυρηλατεί την ενότητα του ελληνικού λαού και του Ελληνισμού, καθώς και την ομοψυχία, επίσης το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων και η παλλαϊκή άμυνα, είναι τα μόνα που μπορούν να συγκροτήσουν μία αποτελεσματική ασπίδα για την προάσπιση της εδαφικής ακεραιότητας αλλά και των κυριαρχικών εθνικών μας δικαιωμάτων.

Πρέπει αυτή την επετειακή μέρα όλοι μαζί, η Βουλή ολόκληρη να στείλει ένα μήνυμα: Όχι άλλες χαμένες πατρίδες. Η ξενοκίνητη χούντα, η κυπριακή τραγωδία πρέπει να διδάξει κυβερνώντες και μη, ότι στην εξωτερική πολιτική δεν υπάρχουν φίλοι και σύμμαχοι, υπάρχουν συμφέροντα και μόνο συμφέροντα. Άρα, μόνο με αυτήν την πολιτική, που ανέφερα πριν, μπορούμε να υπερασπίσουμε ουσιαστικά και αποτελεσματικά τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και να αποτρέψουμε λογικές που είναι καταδικασμένες στη συνειδηση του ελληνικού λαού και του Ελληνισμού.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα συζητηθεί το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης "Προϋποθέσεις λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας - Προσόντα και υποχρεώσεις του προσωπικού αυτών και άλλες διατάξεις".

Για το νομοσχέδιο αυτό έχει αποφασισθεί από τη Διάσκεψη των Προέδρων να διατεθούν δύο συνεδριάσεις. Η μία θα διατεθεί για τη συζήτηση επί της αρχής και η άλλη για τη συζήτηση επί των άρθρων. Εφόσον χρειασθεί, θα διατεθεί η δεύτερη συνεδρίαση, γιατί ενδεχομένως να μη θελήσουν να μιλήσουν πολλοί συνάδελφοι επί της αρχής. Στην περίπτωση αυτή θα ολοκληρώσουμε αύριο τη συζήτηση των άρθρων. Θα γίνει σήμερα η συζήτηση επί της αρχής και εφόσον υπάρξει χρόνος θα προχωρήσουμε στη συζήτηση των άρθρων, άλλως θα ολοκληρώσουμε αύριο τη συζήτηση επί των άρθρων.

Επ'αυτού ζητώ και τη σύμφωνη γνώμη του Τμήματος. Συμφωνείτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εμείς δεν συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Τμήμα συμφωνήσει.

Συνεπώς θα αρχίσει η συζήτηση σήμερα και αύριο σε εμβόλιμη συνεδρίαση θα ολοκληρωθεί η συζήτηση του νομοσχεδίου.

Ο κ. Βασίλειος Παπανικόλας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και αρκετά χρόνια λειτουργούν και στη χώρα μας αρκετές ιδιωτικές εταιρείες σαν επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφάλειας, γνωστές με το διακριτικό τίτλο "SECURITY", οι οποίες παρέχουν έναντι αμοιβής υπηρεσίες ασφαλείας, που συνίστανται κυρίως στη φύλαξη και προστασία εγκαταστάσεων προσώπων, πραγμάτων, χρηματοποσολών, τον έλεγχο επιβατών και αποσκευών για λογαριασμό αεροπορικών εταιρειών, καθώς και άλλων δραστηριοτήτων, χωρίς βέβαια να έχουν κάποιες ιδιαίτερες εξουσίες ή δικαιώματα.

Η εμφάνιση των εταιρειών αυτών είναι απότοκος της αύξησης, αλλά και της ποσοτικής και ποιοτικής διαφοροποίησης της εγκληματικότητας στη σύγχρονη εποχή, σε παγκόσμιο επίπεδο. Τούτο οφείλεται στις ραγδαίες πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές μεταβολές και στις τεχνολογικές εξελίξεις, που έχουν σαν αποτέλεσμα να γίνονται συνεχώς οξύτερα και πιο πολύπλοκα τα προβλήματα αστυνόμευσης και η αντιμετώπισή τους από τις κρατικές αστυνομικές αρχές.

Για τους λόγους αυτούς, σε όλες σχεδόν τις χώρες του δυτικού κόσμου και όχι μόνο, πολλοί πολίτες αλλά και νομικά πρόσωπα καταφεύγουν στη λύση των ιδιωτικών εταιρειών παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, για να αντιμετωπίσουν τη λήψη πρόσθετων μέτρων ασφαλείας, πέραν εκείνων που τους παρέχει το κράτος και οι αστυνομικές αρχές.

Στη χώρα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λειτουργεί σήμερα ένας μεγάλος αριθμός παρόμοιων εταιρειών με τη μορφή, είτε τοπικών αυτόνομων επιχειρήσεων είτε κεντρικών επιχειρήσεων, με παραρτήματα σε διάφορες περιοχές, οι οποίες επιχειρήσεις μέχρι σήμερα στερούνται ειδικού νομικού πλαισίου και η λειτουργία τους διέπεται από τις γενικές διατάξεις του Αστικού και του Εμπορικού Δικαίου.

Το γεγονός αυτό, όμως, της έλλειψης δηλαδή ειδικού νομικού πλαισίου λειτουργίας των εταιρειών αυτών, δημιουργεί σύγχυση για το ρόλο τους και αμφιβολία για την έκταση και τα όρια δράσης τους, αφού σε πολλές περιπτώσεις δίνουν την εντύπωση υποκατάστασης της Ελληνικής Αστυνομίας ή ότι με τη δραστηριότητά τους μπορεί αυθαίρετα να παραβιάζουν συνταγματικά κατοχυρωμένους κανόνες ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Ύστερα από αυτά, γίνεται φανερό, ότι έστω και με

καθυστέρηση, πρέπει να θεσπιστεί ένα πλαίσιο αρχών και ρυθμίσεων, ούτως ώστε αφ' ενός μεν να τεθεί τέλος στην ανέλεγκτη λειτουργία των εταιρειών παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, αφ' ετέρου δε, να προστατευθούν τα ατομικά δικαιώματα και οι ελευθερίες των πολιτών, στο σημείο που ενδέχεται να παραβιάζονται από αυτήν τη λειτουργία.

Με το συζητούμενο σχέδιο νόμου τίθενται τα πλαίσια λειτουργίας των προαναφερομένων επιχειρήσεων, τα οποία υπαγορεύονται από την ανάγκη προστασίας του δημοσίου συμφέροντος και των πολιτών, που συναλλάσσονται μαζί τους, χωρίς παράλληλα να παρεμποδίζεται η ελευθερία της επαγγελματικής τους δράσης.

Συγκεκριμένα, με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου, για τη σύνταξη του οποίου ελήφθη υπόψη η σχετική νομοθεσία ορισμένων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως της Γαλλίας, της Ιταλίας, του Βελγίου και της Ισπανίας, καθώς και οι προτάσεις των ενώσεων των συγκεκριμένων εταιρειών, προσδιορίζεται η έννοια των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και οι επιτρεπόμενες δραστηριότητές τους, οι όροι και οι προϋποθέσεις λειτουργίας τους και η διασφάλιση της φερεγγυότητας των εμπλεκόμενων στη λειτουργία τους προσώπων. Ρυθμίζονται τα ζητήματα που αφορούν την οπλοφορία, την οπλοκατοχή και την εμφάνιση του προσωπικού των επιχειρήσεων αυτών. Διασφαλίζεται η εποπτεία και ο έλεγχός τους από τα κρατικά όργανα.

Απειλούνται ποινικές και διοικητικές κυρώσεις για ενδεχόμενες παραβάσεις των αρχών που τίθενται, ενώ με μεταβατικές διατάξεις επιτρέπεται στις ήδη λειτουργούσες επιχειρήσεις να εναρμονιστούν με το πλαίσιο λειτουργίας που εισάγει το συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Ρυθμίζεται, επίσης, το θέμα της σύνδεσης συστημάτων συναγερμού με αστυνομικές υπηρεσίες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Θα πρέπει να ξεκαθαριστεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και να γίνει απόλυτα σαφές, ότι δεν δημιουργούμε υπηρεσίες παράλληλες με την αστυνομία. Για το λόγο αυτό, τουλάχιστον τα θέματα της εκπαίδευσης και της οπλοφορίας του προσωπικού ασφαλείας των επιχειρήσεων αυτών το συζητούμενο σχέδιο νόμου τα αντιμετωπίζει αφ' ενός αναθέτοντας την εκπαίδευση στην ίδια την επιχείρηση, αφ' ετέρου απαγορεύοντας κατ' αρχήν την οπλοκατοχή και οπλοφορία, πλην των εξαιρέσεων υπό αυστηρές προϋποθέσεις του άρθρου 5. Τούτο γιατί, λόγω ακριβώς του αυστηρά ιδιωτικού χαρακτήρα των επιχειρήσεων αυτών, είναι δική τους υπόθεση και υποχρέωση η κατάλληλη εκπαίδευση του προσωπικού ασφαλείας των, αφού με βάση τον ανταγωνισμό της ελεύθερης αγοράς θα κριθούν από την ποιότητα των υπηρεσιών που η κάθε μία από τις επιχειρήσεις αυτές θα προσφέρει.

Μολονότι στη συζήτηση του σχεδίου νόμου στη Διάρκη Επιτροπή της Βουλής διατυπώθηκαν δύο εντελώς αντίθετες απόψεις, δηλαδή η άκρως φιλελεύθερη άποψη, ότι οι επιχειρήσεις αυτές θα πρέπει να αφεθούν να λειτουργήσουν σύμφωνα και μόνο με τους κανόνες της αγοράς, χωρίς κρατικές παρεμβάσεις, αλλά και η μετωπικά αντίθετη άποψη, ότι οι εταιρείες αυτές συγκροτούν δήθεν ένα νέο κατασταλτικό μηχανισμό, που θα δρα εις βάρος των πολιτών και των εργαζομένων και ότι θα πρέπει να μην επιτραπεί η περαιτέρω λειτουργία τους, ανάμεσα λοιπόν στις δύο αυτές ακραίες απόψεις, το συζητούμενο νομοσχέδιο ορθά κατά την άποψή μας επιλέγει αφ' ενός μεν να κατοχυρώσει τον ιδιωτικό χαρακτήρα και τη με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια λειτουργία των επιχειρήσεων αυτών, αφ' ετέρου δε, να διασφαλίσει τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα των πολιτών από τη δραστηριότητά των, καθιερώνοντας ένα αυστηρό και επιτηρούμενο από το κράτος πλαίσιο λειτουργίας των επιχειρήσεων αυτών.

Να ξεκαθαρίσουμε επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν θίγονται ούτε κατά κεραία οι αρμοδιότητες της αστυνομίας ούτε εκχωρούνται αρμοδιότητές της στον ιδιωτικό τομέα. Αυτό γίνεται σαφές και προκύπτει από αρκετά σημεία του νομοσχεδίου.

Θα πρέπει επίσης να ξεκαθαρίσουμε, ότι η νομοθετική

σήμερα αναγνώριση των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας δεν οφείλεται, όπως ίσως κάποιοι σπεύσουν να διαπιστώσουν, σε αδυναμία της αστυνομίας να καλύψει την εξελισσόμενη σήμερα εγκληματικότητα. Το θέμα, όπως μπαίνει πια σήμερα, είναι μέχρι ποίου σημείου υπάρχει υποχρέωση της αστυνομίας να προστατεύει, πέραν του καθιερωμένου, επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Είναι δυνατόν οι επιπλέον υπηρεσίες ασφαλείας, που ο κάθε κοσμηματοπώλης λόγου χάρι θεωρεί ότι απαιτούνται για το κατάστημά του, να επιβαρύνουν όλους τους Έλληνες φορολογούμενους πολίτες; Φυσικά η απάντηση είναι, όχι. Εάν κάποιος, είτε φυσικό είτε νομικό πρόσωπο είναι αυτός στα πλαίσια των επαγγελματικών του δραστηριοτήτων, θέλει πρόσθετες ή αυξημένες υπηρεσίες ασφαλείας απ' αυτές που απολάβουν όλοι οι άλλοι πολίτες, θα πρέπει να αναλάβει και το ανάλογο κόστος. Λόγοι στοιχειώδους κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας των πολιτών στην αντιμετώπιση τους από το κράτος, νομίζω το επιβάλλουν.

Θα πρέπει τέλος να επισημάνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι για το συζητούμενο σχέδιο νόμου σαφώς προκύπτει, ότι μέσα από το πλέγμα των υποχρεώσεων και των περιορισμών που θεσπίζει με τις διατάξεις του, προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα των πολιτών, τα οποία διασφαλίζονται από την πιθανότητα παραβίασής των λόγω της φύσης των δραστηριοτήτων των ιδιωτικών αυτών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας.

Μ'αυτές τις σκέψεις και για όσους λόγους ακούστηκαν, θεωρώ ότι αυτό το σχέδιο νόμου, που έρχεται για ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία με πρωτοβουλία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, καλύπτει πλήρως το υφιστάμενο μέχρι σήμερα νομικό κενό και ρυθμίζει κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο το θέμα. Γι'αυτούς τους λόγους σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να το υπερψηφίσετε. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ορίζει ως ειδικό αγορητή του στο συζητούμενο νομοσχέδιο το Βουλευτή κ.Σταύρο Παναγιώτου.

Επίσης, το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα ορίζει ως ειδικό αγορητή του το Βουλευτή κ.Ιωάννη Αράπη.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ.Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, με δεδομένο ότι μέχρι σήμερα δεν υπάρχει καμία νομοθετική ρύθμιση ούτε και πρόβλεψη για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, με δεδομένο ότι είναι επιτακτική ανάγκη να ρυθμιστεί αυτό το θέμα, διότι είναι ένα θέμα που έχει ιδιαίτερη σχέση έμμεσα και άμεσα με την αστυνόμευση και την ασφάλεια του πολίτη, με δεδομένο ότι η ρύθμιση αυτή του ζητήματος έχει καθυστερήσει επί πολύ και με δεδομένο επίσης ότι έχει προηγηθεί μια μακρά συζήτηση στη διαρκή επιτροπή, όπου πράγματι ο κύριος Υπουργός δέχθηκε πολλές από τις παρατηρήσεις μας και εισηγήσεις μας, σπεύδω εξ υπαρχής και εγώ προσωπικά, αλλά και ως Βουλευτής Αξωματικής Αντιπολίτευσης και εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, να δηλώσω, ότι το κόμμα μας θα ψηφίσει επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο. Το κάνουμε αυτό, γιατί μας το επιβάλλει η υπευθυνότητά μας ως κόμμα υπεύθυνο, ως κόμμα εξουσίας και ως κόμμα που θέλει έναν ουσιαστικό διάλογο και εποικοδομητικό τρόπο άσκησης της αντιπολίτευσης.

Όμως, αυτό δεν σημαίνει πως δεν είναι αναγκαίο να γίνουν ορισμένες ειδικότερες και ορισμένες γενικές παρατηρήσεις πάνω στο νομοσχέδιο.

Πρώτον, στην εισηγητική έκθεση, κύριε Υπουργέ, μεταξύ των άλλων διαλαμβάνονται τα εξής: "Τα προβλήματα αστυνόμευσης, ιδιαίτερα στις μεγαλουπόλεις, γίνονται συνεχώς οξύτερα και πολυπλοκότερα και η αντιμετώπισή τους παρουσιάζει σοβαρές δυσκολίες... παρά τις εντεινόμενες προσπάθειες των αρχών ασφαλείας".

Δεν φτάνω βέβαια στον ισχυρισμό -που θα μπορούσα να τον κάνω, αλλά δεν τον κάνω γιατί θέλω να είμαι καλόπιστος, όπως καλόπιστο είναι και το κόμμα που εκπροσωπώ -να ισχυρισθώ, ότι δι'αυτού του νομοθετήματος επιδιώκετε να λύσετε αυτό που εσείς ομολογείτε δηλαδή. Δικαιούμαι όμως να παρατηρήσω, ότι πράγματι αυτή είναι μια δραματική ομολογία για το κόμμα σας. Και ναι μεν οι παρατηρήσεις μου δεν αφορούν κατ'ανάγκην τον παρόντα Υπουργό, ή δεν τον αφορούν καθόλου. Αφορούν, όμως, τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1981 μέχρι σήμερα. Είναι δραματική η διαπίστωσή σας, ότι το πρόβλημα της αστυνόμευσης είναι μέγιστο. Διαπιστώνετε ακόμη ότι υπάρχουν οξύτατα και πολυπλοκότερα προβλήματα, τα οποία με τη σημερινή κατάσταση δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν.

Αυτή, λοιπόν, η δραματική διαπίστωση, με βάζει στην υποχρέωση να παρατηρήσω: Και αν είναι έτσι -και είναι έτσι και το ζούμε καθημερινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε στην επαρχία είτε στην Αθήνα είτε σε άλλους χώρους- το θέμα της εγκληματικότητας είναι μείζον θέμα στην πατρίδα μας. Και βεβαίως, έχει σχέση με το ζητούμενο αυτό, που σας είπα, άμεσα ή έμμεσα. Το θέμα π.χ. της εισαγωγής λαθρομεταναστών στην πατρίδα μας είναι μείζον θέμα. Το θέμα της αύξησης, κατά τέτοιον τρόπο που γίνεται σήμερα και κατά ειδικούς τεχνικούς τρόπους, πλέον της εγκληματικότητας είναι επίσης μείζον θέμα.

Βεβαίως, η κριτική μου αυτή δεν έχει σχέση -επαναλαμβάνω- με τη σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και ούτε βεβαίως έχει σχέση με τα άξια στελέχη και αξιωματικούς της Αστυνομίας μας, τους οποίους πάντοτε βλέπουμε στη συντριπτική τους πλειοψηφία, πλην ελαχίστων περιπτώσεων, με κάθε συμπάθεια, με πόσο αγώνα και με πόση αυταπάρνηση και αυτοθυσία ασκούν το καθήκον τους.

Αλλά, πάντως, ήμουν υποχρεωμένος, και το έκανα, να παρατηρήσω αυτήν τη δική σας πρώτη και χρήσιμη -χρήσιμη με την έννοια να παραδειγματιστούμε και να λάβουμε τις αποφάσεις, που είναι ανάγκη- διαπίστωση, που και εσείς την αναφέρετε στην εισηγητική σας έκθεση.

Μία δεύτερη παρατήρηση την οποία θέλω να κάνω:

Αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει κατ' αρχήν να το χαρακτηρίσουμε ως ένα νομοσχέδιο "αδάπανο", δηλαδή χωρίς κόστος. Και θα μπορούσε ο κάθε Υπουργός, η κάθε Κυβέρνηση, να σπεύσει και να το ρυθμίσει αυτό το θέμα χωρίς καμία δαπάνη. Αυτό έτσι κατ' αρχήν το αντιλαμβάνομαι και το βλέπω.

Αντίθετα, όμως, θέλω να σας ρωτήσω καλόπιστα. Να σας ρωτήσω, γιατί πραγματικά βρεθήκαμε μαζί στα Ιωάννινα και εκεί το ανακοινώσατε -και πολύ πριν- τι γίνεται το Σώμα των Φρουρών των Συνόρων, που εδώ και πολλά χρόνια, επαναλαμβάνω, το ανακοινώσατε. Και επαναλαμβάνω, στέκομαι ιδιαίτερα στο θέμα αυτό. Γιατί χαρακτήρησα πριν, ότι το νομοσχέδιο αυτό καλώς το φέρνετε, είναι ανάγκη να το φέρετε. Μπορεί να μην είναι τέλειο, δίνει μια λύση, είναι όμως αδάπανο. Είναι χωρίς καμία δαπάνη.

Για τα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν, όπως σας είπα προηγουμένως, για το θέμα των φρουρών των συνόρων και ιδίως την περίοδο αυτή, με τα τόσα πολλά προβλήματα, ειδικά με τους λαθρομετανάστες, όπως σας είπα προηγουμένως, γιατί δεν επιλαμβάνεσθε και του θέματος αυτού σωστά, αποτελεσματικά, γιατί δεν τα επιλύετε, που είναι αναγκαίο για τα σύνορά μας -επιτρέψτε μου να καταθέσω και την προσωπική μου άποψη- είναι αναγκαίο για τις παραμεθόριες περιοχές και για όλη την Ελλάδα.

Θέλω να κάνω και μια δεύτερη παρατήρηση: Σας είπα, ότι πράγματι είναι εύκολο να γίνονται νομοσχέδια χωρίς δαπάνη και καλά κάνετε και το κάνετε.

Τελευταία είδα στις εφημερίδες, κύριε Υπουργέ, ότι απόφασίσατε -και ευτυχώς, κατά την άποψή μου. Εχω, όμως, διαφορετική άποψη και θα σας την πω στη συνέχεια- να ιδρύσετε τη Δικαστική Αστυνομία από το 1998. Προφανώς, υποθέτω, ότι θα σας διαφεύγει, ότι το θέμα της Δικαστικής Αστυνομίας έχει ήδη αντιμετωπιστεί με το άρθρο 36 του ν. 2145/93. Τότε λοιπόν, με Υπουργό την κ. Άννα Ψαρουδά-

Μπενάκη, είχε προβλεφθεί -και μάλιστα με πλήρη πρόβλεψη- ότι θα λειτουργήσει η Δικαστική Αστυνομία. Αναφέρομαι στο ειδικότερο αυτό θέμα και πάλι με τη βασική μου σκέψη, ότι είναι εύκολο κανείς να κάνει νομοθετήματα αδάπανα, με τα προβλήματα τα οποία στη συνέχεια θα σας επισημάνω και τα οποία εμείς ασφαλώς επί της αρχής ψηφίζουμε. Αλλά το θέμα δεν είναι εκεί. Το θέμα είναι, το Υπουργείο σας και η Κυβέρνηση να λύσει και θέματα τα οποία έχουν και ένα κόστος, όπως προηγούμενα σας είπα, για τους φρουρούς των συνόρων. Το σώμα αυτό, το οποίο εξαγγείλατε και φοβάμαι, πως δεν θα μπορέσετε, παρά τη δική σας δεδομένη ασφαλώς καλή διάθεση, αλλά για άλλους λόγους της Κυβέρνησής σας και αυτό να το πραγματοποιήσετε.

Αναφέρομαι και ειδικότερα: Πράγματι, θα θελήσω να πιστέψω, ότι αυτό δεν το γνωρίζετε; Μπορεί να είναι και έτσι, γιατί αυτό ήταν θέμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Αλλά πάντως σας ενημερώνω, ότι με το άρθρο 36 του ν. 2145/93 έχει προβλεφθεί.

Και δεύτερον, επ' αυτού. Καλά επί τέσσερα χρόνια, αφού το έχει προβλέψει ως Υπουργός Δικαιοσύνης η κ. Μπενάκη, η τότε κυβέρνηση, και είναι νόμος του κράτους και υπολείπονταν μόνο η έκδοση των σχετικών διαταγμάτων, γιατί δεν το εφαρμόσατε; Και επί τέσσερα χρόνια, εμείς εδώ λέγαμε και λέγαμε ως εισηγητές, "εφαρμόστε τη Δικαστική Αστυνομία" και ιδίως μετά το τρομερό έγκλημα στην έδρα του εισαγγελέα Ιωαννίνων, σας είπαμε, "κάντε Δικαστική Αστυνομία". Τότε πήραμε από τους συναδέλφους σας Υπουργούς Δικαιοσύνης, όχι τον κ. Γιαννόπουλο, αν και νομίζω πως ο κ. Γιαννόπουλος έχει συμφωνήσει πως πρέπει να υπάρξει Δικαστική Αστυνομία, γιατί έχει εμπειρία από τα δικαστήρια και τους χώρους αυτούς, ενώ οι προκάτοχοί του -άσχετο ήταν με τα δικαστήρια- είπαν, πως δεν θα ιδρύσουμε Σώμα Δικαστικής Αστυνομίας. Έστω όμως και όπως το είπατε, παρά το ότι έχω πολλές επιφυλάξεις, διότι επαναλαμβάνω έχει και κόστος, είναι ένα θέμα το οποίο ασφαλώς πρέπει να αντιμετωπισθεί και πρέπει να επιλυθεί.

Καταλήγω επί του θέματος αυτού, ότι πράγματι, ό,τι αφορά νομοσχέδια χωρίς δαπάνες, εύκολα τα φέρνετε -όπως είναι το παρόν- μελετάτε και λίγο τη διεθνή νομοθεσία -δεν έχουμε και μεγάλη πρακτική- το ρυθμίζετε όπως το ρυθμίζετε, αλλά είναι ένα θέμα -και θα επιμείνω σε αυτό- χωρίς κανένα οικονομικό κόστος. Εκεί χρειάζονται οι πρωτοβουλίες σας, εκεί όπου πράγματι θα έχετε και το κόστος και το θέμα των φρουρών των συνόρων -και άλλα, έχουν κόστος- αλλά είναι αναγκαίο.

Τώρα να κάνω και μερικές ειδικές παρατηρήσεις ως προς το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Πρώτον, θέλω να σας παρακαλέσω να εξηγήσετε στο Σώμα: Αλήθεια, πως θα διαχωρίζονται τα όρια και οι αρμοδιότητες του σώματος αυτού, του σώματος δηλαδή των ειδικών επιχειρήσεων ασφαλείας, από την αστυνομία μας και τα άλλα σώματα, λιμενοφυλακή κλπ; Είναι ένα θέμα το οποίο το νομοσχέδιο δεν το αντιμετωπίζει.

Παραδείγματος χάρι στο άρθρο 1 παράγραφος 1 εδάφιο ζ', σχετικά με τα αεροδρόμια, το νομοσχέδιό σας λέει μεταξύ των άλλων και τα εξής: "Ελέγχο με ειδικά μηχανήματα επιβατών και αποσκευών στους χώρους των αεροδρομίων και λιμένων".

Σας είπα ότι πράγματι αυτό το θέμα των αρμοδιοτήτων και των ορίων δεν το ρυθμίζετε. Τι θα συμβεί εδώ; Μας δώσατε μερικές εξηγήσεις στην επιτροπή, ότι πράγματι είναι δυνατόν, παράλληλα ή κάπως έτσι είπατε, αλλά πάντως δεν κατέστη σαφές. Είναι ένα θέμα -ενδεικτικώς το αναφέρω- ότι υπάρχει πρόβλημα να ξεκαθαρίσει το θέμα των ορίων των αρμοδιοτήτων των ιδιωτικών αυτών επιχειρήσεων και της ΕΛ.ΑΣ. και των άλλων αρμοδίων υπηρεσιών.

Ένα δεύτερο θέμα που θέλω να επισημάνω. Εγώ νομίζω ότι δημιουργείται ένα τεράστιο πρόβλημα, ένας μέγας προβληματισμός. Πως το κράτος μας μπορεί να μεταβιβάσει αρμοδιότητες στον ευαίσθητο αυτόν τομέα της ασφαλείας σε ιδιώτες και σε επιχειρήσεις και μάλιστα πως αυτές οι επιχειρήσεις δεν θα υπερβαίνουν τα όρια, τα οποία προβλέπει ο νόμος;

Εδώ εξηγούμεθα. Μέχρι τώρα αυτές οι εταιρείες

λειτουργούσαν επί τη βάσει των διατάξεων του Αστικού και Εμπορικού μας Κώδικα. Τώρα πλέον είναι νόμος του κράτους. Τώρα πλέον αυτές οι επιχειρήσεις θα λειτουργούν επί τη βάσει αυτού του νομοθετήματος, όσο αόριστο και γενικό και αν είναι. Ίσως δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς. Τώρα πλέον είναι νόμος του κράτους, λειτουργούν νόμιμα αυτές οι υπηρεσίες και το μέγα θέμα το οποίο ανακύπτει είναι, πως θα μεταβιβαστούν και πως μπορούν να μεταβιβαστούν αυτές οι αρμοδιότητες, χωρίς, όπως είπα προηγούμενα, να επέρχεται σύγχυση στα όρια των αρμοδιοτήτων αυτών και της ΕΛ.ΑΣ.

Ένα τρίτο θέμα. Ειλικρινά προβληματίζομαι, πως θα γίνεται ο αποτελεσματικός έλεγχος. Και κάτι λέτε μεν στο νομοσχέδιο -μας απασχόλησε και στην επιτροπή- αλλά νομίζω, ότι εδώ υπάρχει ο μέγας κίνδυνος να έχουμε υπέρβαση αρμοδιοτήτων των ιδίων αυτών των οργάνων, είτε ως επιχειρήσεων γενικών είτε ως προσωπικού των επιχειρήσεων αυτών.

Σας εξήγησα και στην επιτροπή, δεν είναι σαφές, έχει βεβαίως τις δυσκολίες του, το αναγνωρίζω, θεωρώ όμως υποχρέωσή μου να το υπογραμμίσω για μια ακόμη φορά, ότι πράγματι κάτι άλλο πρέπει να βρούμε, ώστε να είναι περισσότερο αποτελεσματικός ο έλεγχος αυτών των επιχειρήσεων από την Αστυνομία και τα άλλα κρατικά όργανα.

Μία τέταρτη παρατήρηση: Ειλικρινά, πως θα γίνεται η εκπαίδευση αυτών, είτε σε επίπεδο επιχειρήσεων αλλά ιδίως σε επίπεδο προσωπικού. Και βέβαια αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος δ', ότι γενικώς έχουν υποχρέωση οι εταιρείες -αλλά σας επαναλαμβάνω πως αυτό είναι τελείως αναποτελεσματικό- να εκπαιδεύουν το απασχολούμενο προσωπικό ασφαλείας ανάλογα με τα καθήκοντα που ανατίθενται. Ως προς την εκπαίδευση καμία άλλη λέξη δεν αναφέρετε.

Διερωτώμαι -και θα διερωτηθούν και οι ίδιοι οι επιχειρηματίες και το ίδιο το προσωπικό, αλλά ίσως και η Αστυνομία όταν θα ασκεί τον έλεγχο- πως θα γίνεται αυτή η εκπαίδευση; Εννοείτε, δηλαδή, πως θα γίνουν ιδιωτικές σχολές -που μπορεί να γίνουν και ίσως θα είναι καλό να γίνουν- από απόστρατους αξιωματικούς; Εννοείτε πως θα γίνεται η εκπαίδευση σε επίπεδο σεμιναρίων; Εννοείτε πως θα γίνεται σε επίπεδο δύο-τριών ημερών ή μηνών ή ετών; Πως θα γίνεται; Τουλάχιστον προβλέψτε, να μπορεί με ένα διάταγμα αυτό το θέμα να ρυθμιστεί ή ρυθμίστε το τώρα, γιατί μπορείτε και τώρα να το προβλέψετε το πως, δηλαδή, θα γίνεται η εκπαίδευση.

Στο θέμα της εκπαίδευσης θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, να επιμείνω ιδιαίτερα. Αν πράγματι δεν είναι εκπαιδευμένο το προσωπικό, θα είναι και επικίνδυνο για την άσκηση των καθηκόντων του και αναποτελεσματικό. Γι' αυτό επαναλαμβάνω, είναι και αυτό ένα από τα προβλήματα τα οποία εγώ διαπιστώνω, ότι υπάρχουν στο νομοσχέδιο αυτό ή αν μπορώ να πω και μία από τις βασικές ατέλειες που έχει.

Ένα πέμπτο θέμα: Πως θα αποφεύγεται η προσβολή - ανέφερε κάτι ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, αλλά δεν το ανέλυσε- των ατομικών δικαιωμάτων του πολίτη, κάτι το οποίο αναφέρει και η έκθεση της Επισημοτικής Υπηρεσίας. Στο θέμα αυτό υπάρχει ένας διεθνής γενικός προβληματισμός. Είναι δυνατόν αυτές οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, πράγματι, να λειτουργούν κατά τέτοιον ασφαλή τρόπο, ώστε να πιστεύουμε και να πιστεύει ιδίως ο πολίτης, ότι κατά την άσκηση των καθηκόντων του -όπου τώρα προβλέπεται και με νόμο πλέον- δεν θα προσβάλλονται κάποια ατομικά δικαιώματά του; Ανησυχώ και γι' αυτό το επισημαίνω.

Μία έκτη παρατήρηση: Μας απασχόλησε πολύ στην επιτροπή και πρέπει να σας πω, ότι κι εγώ με προσοχή άκουσα όλους τους ομιλητές και προβληματίστηκα και ο ίδιος αρκετά και το θέτω ως προβληματισμό: Πως θα αποφεύγεται η ανάμειξη των επιχειρήσεων αυτών στις οποιεσδήποτε κοινωνικές εντάσεις, π.χ. απεργίες; Είναι δυνατόν να υπάρξει πλήρης διασφάλιση ώστε να μην έχουμε τέτοιες παρεμβάσεις; Και αναφέρομαι στην απεργία, γιατί είναι συνταγματικό δικαίωμα, αλλά και σε όλα τα συνταγματικά δικαιώματα των

πολιτών μας.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι πράγματι εδώ θα έχουμε ένα πρόβλημα μεγάλο.

Και για να καταλήξω, όσον αφορά τις παρατηρήσεις μου, κάτι τελευταίο και μία έβδομη παρατήρησή μου. Και αυτό το αναφέρει η Επισημονική Επιτροπή: Αυτό το προσωπικό και αυτές οι επιχειρήσεις -και θα σταθώ για λίγο π.χ. σε μια επιχείρηση ενός μεγάλου σούπερ μάρκετ, όπου έχει εγκατασταθεί μία τέτοια ιδιωτική επιχείρηση- αυτά τα όργανα έχουν δικαίωμα να επιβάλουν κυρώσεις στους πολίτες; Δηλαδή δεν εννοώ να επιβάλουν κυρώσεις υπό την έννοια της επιβολής φυλάκισης. Ασφαλώς δεν μπορούν. Ανακύπτουν δύο θέματα όμως:

Πρώτον, θα μπορεί αυτό το προσωπικό να κρατήσει τον οποιονδήποτε αδικολογούντα έως ότου ειδοποιηθεί και έρθει η Αστυνομία και πώς; Δεν θα έχουμε παράνομη κατακράτηση;

Και δεύτερον, αυτό που συμβαίνει καθημερινά: Θα μπορεί να του επιβάλει το όργανο αυτό, το προσωπικό της εταιρείας, την εξής ποινή, ή το να να του πει, "κύριε ή δίνεις αμέσως, ή τι έκλεψες ή τα δίνεις εις διπλούν, αλλιώς εδώ θα έχεις συνέπειες"; Έχει λοιπόν τέτοιες αρμοδιότητες; Ασφαλώς δεν θα πρέπει να έχει.

Για την παρατήρηση αυτή δεν διεκδικώ ότι μόνο εγώ το σκέπτομαι, αλλά πρέπει να σας πω, ότι το σκέπτεται και η Επισημονική Υπηρεσία, και κάνει σχετικούς προβληματισμούς.

Τώρα θέλω να κάνω και δύο ακόμη ειδικότερες παρατηρήσεις. Η πρώτη παρατήρηση έχει σχέση γενικότερα με την φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Θα την εξαντλήσουμε ειδικότερα στα άρθρα -έτσι κάναμε και στην επιτροπή- αλλά επειδή έχει σχέση και με την αρχή του νομοσχεδίου, θα ήθελα να πω τα εξής:

Σας είχα πει και στη συζήτηση στην επιτροπή -και θα επιμείνω- εκεί που αναφέρετε τις άδειες, τις προϋποθέσεις και τα κωλύματα λέτε, ότι εάν δεν έχει καταδικασθεί αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για κακούργημα ή για εγκλήματα ανυποταξίας και αναφέρετε πολλά -δεν ξέρω αν το λέτε ενδεικτικά, που προφανώς έτσι θα θέλετε, αλλά και αν το λέγατε δεν καλύπτει- αλλά μεταξύ αυτών παραδείγματος χάριν δεν αναφέρετε το αδίκημα του εμπρησμού ή δεν αναφέρετε το αδίκημα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση.

Θα μου πείτε ίσως, ότι συμπεριλαμβάνεται στη λέξη "κακούργημα". Σας απαντώ, όμως, ότι στη λέξη "κακούργημα" δεν μπορεί να θεωρηθεί, ότι μόνο αυτά συμπεριλαμβάνονται, αφού στην περαιτέρω περιγραφή των αδικημάτων έχετε και πλημμελήματα και κακούργηματα.

Θα ήταν αρκετό νομίζω, κύριε Υπουργέ, να πείτε ότι δεν έχει καταδικασθεί αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για κακούργημα και να τελειώσουμε στο σημείο αυτό και μετά να πάτε στην παράγραφο ε' όπου λέει: "Δεν έχει καταδικασθεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον έξι (6) μηνών για έγκλημα που τελέστηκε από δόλο".

Εδώ έχω και έναν άλλον προβληματισμό. Στην παράγραφο στ' λέτε, εάν δεν έχει παραπεμφθεί αμετάκλητα σε δίκη για κάποιο από τα αδικήματα κλπ. Άρα, αν ένας έχει παραπεμφθεί και είναι κατηγορούμενος, μέχρις ότου ξεκαθαριστεί το θέμα του, δεν μπορεί να ασκήσει αυτό το επάγγελμα;

Και ερωτώ: Εάν έχει καταδικασθεί και εκκρεμεί στα δικαστήρια, μέχρι να έχουμε αμετάκλητη απόφαση, καλύπτεται η περίπτωση αυτή από την περίπτωση στ' με την παραπομπή, μπορεί όμως στη πράξη να δημιουργήσει μία σύγχυση; Απλώς το υπογραμμίζω.

Έχω και την εξής ακόμη ειδικότερη παρατήρηση. Στις ποινικές και διοικητικές κυρώσεις προβλέπονται όπως είναι γνωστό στο νομοσχέδιό σας, μέχρι δύο έτη. Δεχθήκατε την πρότασή μας να γίνει τρία έτη. Νομίζω ότι είναι καλά, αν και εγώ θα έλεγα να μην έχουμε περιορισμό γιατί τα θέματα είναι πολύ σοβαρά. Δεν ξέρουμε τι άλλα αδικήματα μπορεί να μας προκύψουν. Απλώς το λέω σαν προβληματισμό.

Έχω, όμως, μεγάλες ανηρρήσεις στις διοικητικές κυρώσεις.

Εκεί προβλέπεται πράγματι η προσφυγή και η προθεσμία. Έχετε, λοιπόν, ορισμένες διοικητικές κυρώσεις και ποινές. Δεν προβλέπετε, όμως, την οριστική αφαίρεση της άδειας. Δηλαδή, αν κάποιος συνεχίζει και ξανασυνεχίζει να παρανομεί, δεν πρέπει να του αφαιρέσουμε την άδεια, είτε σε επίπεδο επιχειρήσεως είτε σε επίπεδο προσώπων που απασχολούνται σ' αυτές τις επιχειρήσεις;

Αυτές ήταν γενικά οι παρατηρήσεις μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι ένα νομοσχέδιο για το οποίο από την αρχή σας είπα, ότι εμείς ως κόμμα ευθύνης και ως κόμμα εξουσίας και με δεδομένο ότι πρέπει το θέμα αυτό να ρυθμισθεί, ασφαλώς θα το ψηφίσουμε. Αλλά μην έχετε όμως την αυταπάτη, πως με το νομοσχέδιο αυτό θα λυθεί το μέγα πρόβλημα της αστυνόμευσης και της ασφάλειας της πατρίδος μας, ιδίως την περίοδο αυτή.

Χρειάζονται, κύριε Υπουργέ, θαρραλέες αποφάσεις της Κυβέρνησης. Χρειάζεται η διάθεση των απαραίτητων κονδυλίων, τα οποία φαίνεται ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ούτε θέλει ούτε μπορεί να τα διαθέσει.

Βεβαίως αισθάνομαι την ανάγκη να σταθώ και σε κάτι, για το οποίο τον τελευταίο καιρό αισθάνομαι και εγώ ως Έλληνας πολίτης ντροπή. Πρέπει να καταργηθούν μια για πάντα αυτές οι καταστάσεις και λίστες της ντροπής στο χώρο της Αστυνομίας. Δεν είναι αρκετό ότι τιμωρηθεί ένας αξιωματικός, ο οποίος τόλμησε και έκανε αυτήν την κομματική στο ΠΑΣΟΚ κατάσταση. Δεν είναι σωστό να χαρακτηρίζονται οι Έλληνες αξιωματικοί δεξιό ή αριστεροί. Θέλω και από τη θέση αυτή να το καταδικάσω.

Βεβαίως, υπάρχουν οι πολιτικές ευθύνες γενικότερα για τέτοιες καταστάσεις που κυκλοφορούν. Είναι το πνεύμα που υπήρξε από παλαιότερα στο χώρο σας, όχι επί δικής σας βεβαίως υπουργίας αλλά γενικά στο ΠΑΣΟΚ. Και είχαμε και προηγούμενα γεγονότα το 1988 για παρόμοιες καταστάσεις, οι οποίες είχαν κυκλοφορήσει.

Πιστεύουμε απόλυτα, ότι ο χώρος της Αστυνομίας είναι ιδιαίτερα ευαίσθητος, θέλει ιδιαίτερη προσοχή και πρέπει να αναγνωρίσουμε τη μεγάλη προσφορά των στελεχών της Αστυνομίας και των άλλων παρομοίων Σωμάτων της πατρίδας μας. Πάντως πρέπει να ενισχύσουμε το σώμα αυτό, τους αξιωματικούς και τους αστυνομικούς με κάθε τρόπο, υλικά, αλλά ιδίως ψυχικά και ηθικά.

Κάτω από αυτά τα δεδομένα η Νέα Δημοκρατία, ασφαλώς, ψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο, αλλά έκαναν αυτές τις παρατηρήσεις, τις οποίες, κύριε Υπουργέ, παρακαλώ πολύ να τις προσέξετε και να τις λάβετε σοβαρά υπόψη σας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Παναγιώτου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί σύμφωνα με τον τίτλο του αφορά τις προϋποθέσεις λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφάλειας, προσόντα και υποχρεώσεις του προσωπικού αυτών και άλλες διατάξεις.

Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται, ότι τις τελευταίες δεκαετίες σημειώνονται ραγδαίες πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές μεταβολές και εξελίξεις σε παγκόσμιο επίπεδο, οι οποίες συντελούν μεταξύ των άλλων και στην ποσοτική και ποιοτική διαφοροποίηση της εγκληματικότητας. Δεν μας λέει, όμως, πώς αυτές οι ραγδαίες οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές μεταβολές και εξελίξεις, συντελούν στην ποσοτική και ποιοτική διαφοροποίηση της εγκληματικότητας. Ακόμη, αν αυτές οι μεταβολές και εξελίξεις δεν συντελούν μεταξύ των άλλων, αλλά αποτελούν τις κύριες, τις βασικές αιτίες αυτού του φαινομένου.

Με άλλα λόγια η εισηγητική έκθεση περιορίζεται σε μια απλή διαπίστωση. Στην ποσοτική και ποιοτική διαφοροποίηση της εγκληματικότητας, χωρίς να κάνει τον κόπο να βαθαίνει στις αιτίες της. Συνηθίζεται να λένε πως χωρίς σωστή διάγνωση του ασθενή δεν μπορεί να γίνει πρόταση και για τη θεραπεία του, εκτός βέβαια αν δε θέλουμε τη θεραπεία του,

γι' αυτό και αποφεύγουμε τη σωστή διάγνωση της ασθένειάς του.

Έτσι, λοιπόν, πριν προχωρήσει κανείς στη λήψη οποιουδήποτε διοικητικού ή κατασταλτικού χαρακτήρα μέτρου για την αντιμετώπιση της αυξανόμενης εγκληματικότητας, θα ήταν προτιμότερο να βαθαίνει στις αιτίες της και να χτυπήσει το κακό στη ρίζα του. Αφού το κάνει αυτό και δεν αποδώσουν τα αναμενόμενα, τότε μόνο να προχωρήσει και στη λήψη πρόσθετων μέτρων.

Για εμάς, λοιπόν, η βασική, η κύρια αιτία για την αύξηση της εγκληματικότητας που διαπιστώνεται τόσο σε παγκόσμια, όσο και σε εθνική κλίμακα δεν είναι άλλη από τη νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα. Πολιτική που αυξάνει την ανεργία, τη φτώχεια και την εξαθλίωση των πλατιών λαϊκών μαζών σε όλο τον κόσμο, πολιτική που οδηγεί στην καταστροφή των μικρομεσαίων στρωμάτων και οδηγεί στο χώρισμα της κοινωνίας σε δύο βασικές τάξεις. Από τη μια την ολιγαρχία του πλούτου που αυξάνει τα κέρδη της και από την άλλη τη συντριπτική πλειοψηφία των εξαθλιωμένων μαζών που με δυσκολία αντιμετωπίζουν τα προς το ζην.

Στο σημείο αυτό, θα μπορούσα να αναφέρω αναρρίθμητα στοιχεία που δημοσιεύονται καθημερινά στον Τύπο μαζί και στον αστικό, που επιβεβαιώνουν την ορθότητα των απόψεών μας. Θα αρκεστώ μόνο σε στοιχεία του ΟΗΕ του 1994 που αναφέρονται στο δέκατο τεύχος της ελληνικής έκδοσης του περιοδικού "Le monde diplomatique". Μεταξύ 1960 και 1989 γράφει, το μέρος του παγκόσμιου εισοδήματος που προσπορίστηκε το πλουσιότερο πέμπτο του πληθυσμού αυξήθηκε από 70% σε 83%, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό του φτωχότερου πέμπτου μειώθηκε από 2,3% σε 1,4% μόλις και όσο θα συνεχίζεται αυτή η κατάσταση σε διεθνή και εθνική κλίμακα, τα όποια μέτρα των κυβερνήσεων θα είναι αναποτελεσματικά. Η εγκληματικότητα θα αυξάνει.

Η οικονομική πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα συνέπεια της οποίας είναι η αύξηση της ανεργίας, της φτώχειας και της εξαθλίωσης είναι η μήτρα που γεννά, θρέφει και αναπαράγει την εγκληματικότητα. Γνωρίζετε -είναι επίσημα στοιχεία- πως το 1/4 ή πάνω από το 1/4 βρίσκεται κάτω από το όριο της φτώχειας. Εάν η πολιτική σας στρεφόταν στην καταπολέμηση αυτών των φαινομένων και αποσκοπούσε στην εξυπηρέτηση των λαϊκών συμφερόντων και στρεφόταν ενάντια στο μεγάλο κεφάλαιο ντόπιο και ξένο, ίσως δε θα χρειαζόταν να φέρετε αυτό το σχέδιο νόμου σήμερα εδώ για συζήτηση.

Είναι επίσης γεγονός ότι όσο πιο αντιλαϊκή είναι μία πολιτική, τόσο περισσότερο στρέφεται και ενάντια στα δημοκρατικά δικαιώματα και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες του λαού. Αυτό άλλωστε αποτελεί αξίωμα που δεν επιδέχεται επαλήθευση. Και την πολιτική αυτή, εάν δηλαδή η πολιτική σας είναι φιλολαϊκή ή αντιλαϊκή, ο ελληνικός λαός καθημερινά τη γνωρίζει ολοένα και περισσότερο.

Στην εισηγητική έκθεση μεταξύ των άλλων αναφέρεται: "Λόγω, όμως, έλλειψης ειδικού νομικού πλαισίου λειτουργίας των εν λόγω εταιρειών δημιουργήθηκε σύγχυση και αμφιβολία, ως προς την έκταση και τα όρια δράσης τους, καθώς και για τον πραγματικό τους ρόλο κλπ.". Δηλαδή οι εταιρείες αυτές ως τώρα δεν λειτουργήσαν νόμιμα. Αφού επέβαλαν ντεφάκτο την παρουσία και τη λειτουργία τους, ερχόμαστε σήμερα εμείς εδώ με το παρόν σχέδιο νόμου να τις νομιμοποιήσουμε.

Με τις δραστηριότητες αυτών των εταιρειών, κατά διαστήματα έχει ασχοληθεί και ο Τύπος, όπως π.χ. αντί για τη δίωξη του εγκλήματος, τη συμμετοχή του σ' αυτό, όπως επίσης για παράδειγμα εκβιασμοί για παροχή προστασίας, ασφάλειας κλπ.

Επίσης, επειδή οι υπηρεσίες που προσφέρουν είναι έναντι αμοιβής, δηλαδή, λειτουργούν με κριτήριο το κέρδος, δεν υπάρχει κανένα εγγύο, ότι έναντι αυτής της αμοιβής δεν θα να αναλαμβάνουν και την προστασία παράνομων δραστηριοτήτων, καθώς και προσώπων που αναπτύσσουν ανάλογες δραστηριότητες. Πρόσωπα και δραστηριότητες, που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα, θα αποκλείονται των υπηρεσιών τους και θα τις απολαμβάνουν μόνο όσοι

μπορούν να πληρώσουν. Πρόκειται για ένα ακόμη μέτρο για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των οικονομικά ισχυρών και εις βάρος των οικονομικά αδυνάτων. Είναι ένα ακόμα μέτρο στην κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων, ιδιωτικοποίηση των δημόσιων επιχειρήσεων, ιδιωτικοποίηση της υγείας, της παιδείας, ιδιωτικοποίηση των πάντων. Πανάκεια οι ιδιωτικοποιήσεις για την αντιμετώπιση και λύση όλων των προβλημάτων.

Εκτός του ότι διαφωνούμε με τη δραστηριότητα αυτών των εταιρειών, ιδιαίτερα διαφωνούμε με το πρώτο άρθρο, εδάφια γ' και ζ' της παραγράφου 1, για τους δημόσιους χώρους. Εκεί, μεταξύ των άλλων στο εδάφιο γ' αναφέρεται στην προστασία θεαμάτων εκθέσεων, συνεδρίων, διαγωνισμών και αθλητικών εκδηλώσεων. Και στο εδάφιο ζ' αναφέρεται στον έλεγχο με ειδικά μηχανήματα επιβατών και αποσκευών στους χώρους των αεροδρομίων και λιμένων. Είναι ή δεν είναι υποκατάσταση του ρόλου της Αστυνομίας;

Εκτός από όλα αυτά, όμως, ανοίγει ο δρόμος για τον έλεγχο του σημαντικού αυτού τομέα από τα ξένα κέντρα. Και αυτό γιατί στις προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας, αναφέρεται ότι μπορεί σε πολίτη χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον δεν συντρέχει κώλυμα δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή υγείας, να του χορηγείται η άδεια για τη λειτουργία τέτοιων εταιρειών.

Φυσικά, εκτός αυτού, πιστεύουμε πως το σημερινό νομοσχέδιο εντάσσεται και στις γενικότερες κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως μια σειρά τομέων της οικονομικής κυρίως ζωής τέθηκαν υπό τον έλεγχο του ξένου μονοπωλιακού κεφαλαίου, αναπόφευκτα και ο τομέας αυτός θα έχει την ίδια τύχη.

Και πώς μπορεί να διασφαλισθεί η δημόσια ασφάλεια, κύριε Υπουργέ, όταν αύριο θα κυριαρχήσουν οι ξένες εταιρείες και στο χώρο αυτό; Πώς μπορούμε να ελέγξουμε ότι πρόσωπα που εργάζονται σ' αυτές τις εταιρείες, δεν υπονομεύουν την εθνική μας ασφάλεια;

Παραπέρασι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας, για τις Α.Ε. και τις Ε.Π.Ε. αναφέρονται στο ίδιο άρθρο 2. Στο άρθρο 2, λέει ότι για τις Α.Ε. πρέπει να συντρέχουν στο πρόσωπο ενός εκάστου των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και των εκπροσώπων αυτών και προκειμένου για τις Ε.Π.Ε. οι ως άνω προϋποθέσεις πρέπει να συντρέχουν στο πρόσωπο των εκπροσώπων και διαχειριστών αυτών.

Είναι γνωστό πως οι Α.Ε. αλλά και οι Ε.Π.Ε. ελέγχονται από εκείνους που συγκεντρώνουν στα χέρια τους ένα σημαντικό μέρος των μετοχών. Μπορεί, δηλαδή, άτομα που κινούνται σε παράνομα κυκλώματα, να προβαίνουν στη σύσταση τέτοιων εταιρειών και στα διοικητικά του συμβούλια να βρίσκονται πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2.

Επίσης, στο εδάφιο ζ' της ίδιας παραγράφου, του ίδιου άρθρου, αναφέρονται τα εξής: "...δεν στερηθεί οποτεδήποτε των πολιτικών δικαιωμάτων του, έστω και αν έχει λήξει ο χρόνος που ορίστηκε για τη στέρσηή τους".

Σήμερα, κύριε Πρόεδρε, γιορτάσαμε την αποκατάσταση της Δημοκρατίας. Δηλαδή όσοι στερήθηκαν τα πολιτικά τους δικαιώματα στη διάρκεια της στρατιωτικής δικτατορίας, αποκλείονται από αυτό το δικαίωμα;

Ακόμα, θα ήθελα να σταθώ στο εδάφιο δ', της παραγράφου 1, του άρθρου 4, που αναφέρεται στην εκπαίδευση του προσωπικού. Εκεί λέγει: "Να εκπαιδεύσουν το αστυνομικό προσωπικό ασφάλειας, ανάλογα με τα καθήκοντα που του ανατίθενται". Δηλαδή δε θα υπάρχει ένα ενιαίο σύστημα εκπαίδευσης για το προσωπικό αυτών των εταιρειών; Η εκπαίδευση θα γίνεται κατά βούληση; Δε θα ισχύει το ίδιο που ισχύει για την αστυνομία, όπου οι αστυνομικοί φοιτούν σε ειδικές σχολές, προκειμένου να εκπαιδευτούν και στη συνέχεια να ασκήσουν το επάγγελμά τους; Κάθε μία από αυτές θα τους εκπαιδεύει ξεχωριστά, αν τους εκπαιδεύει; Και πού θα τους εκπαιδεύει;

Είναι ένα θέμα που νομίζω αφήνει πάρα πολλά ερωτηματικά.

Τέλος, δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στο άρθρο 5 που αφορά την κατοχή όπλων και την οπλοφορία. Όταν

έχουμε συχνά κρούσματα κατάχρησής τους από εκπαιδευμένους αστυνομικούς, ποιος μας εγγυάται ότι δε θα γίνει το ίδιο και με τα πρόσωπα που οπλοφορούν, αυτών των εταιρειών;

Ακόμη το άρθρο 7 αναφέρεται πως σε κάθε περίπτωση - αλλάξατε το "ανάγκης" με τη φράση "εκδήλωση εγκληματικής ενέργειας"- να παρέχουν τη συνδρομή τους σ' αυτές εφόσον ζητηθεί. Ποιες είναι αυτές οι εγκληματικές ενέργειες; Μπορεί να είναι και μια απεργιακή κινητοποίηση των εργαζομένων μπροστά σε μία επιχείρηση, μία απεργιακή κινητοποίηση για τη διεκδίκηση δύο δίκαιων αιτημάτων, όπως π.χ. όταν κινητοποιούνται οι εργαζόμενοι για να τους καταβληθούν τα δεδουλευμένα;

Παραπέρα, θεωρούμε πολύ μεγάλο το διάστημα των πέντε χρόνων για την άδεια λειτουργίας που χορηγείται σ' αυτές τις εταιρείες, όπως επίσης και για το προσωπικό τους.

Κλείνοντας, εκείνο που χρειάζεται νομίζουμε αυτός ο τόπος, δεν είναι ακόμα μια δύναμη καταστολής αλλά ο εκδημοκρατισμός των Σωμάτων Ασφαλείας. Γιατί σύμφωνα με τα στοιχεία που υπάρχουν, αναλογικά η χώρα μας είναι μεταξύ των χωρών που έχει μεγάλο αριθμό αστυνομικών. Χρειάζεται η εξασφάλιση όλων των αναγκών εκείνων όρων να εκτελούν όσο γίνεται πιο αποτελεσματικά το έργο τους. Μεταξύ αυτών είναι και οι αμοιβές των αστυνομικών.

Τέλος, χρειάζεται κυρίως η βελτίωση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης των εργαζομένων, η οποία αποτελεί και τη βάση για τον περιορισμό των φαινομένων της εγκληματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Φώτης Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή αυτό το σχέδιο νόμου, πράγματι θα μπορούσαμε δια μακρόν να συνομιλούμε αναφορικά με τα ζητήματα της οφειλόμενης προς την κοινωνία αντεγκληματικής πολιτικής και το ρόλο της Αστυνομίας, κύριε Υπουργέ, σ' αυτήν την αντεγκληματική πολιτική.

Έχω όμως τη γνώμη ότι αυτό εκφεύγει της σημερινής συζητήσεως, όχι μόνο γιατί είναι ένα σύνθετο ζήτημα, αλλά γιατί απαιτεί εξειδικευμένη συζήτηση, προκειμένου κάθε φορά, στο πλαίσιο τέτοιων εξειδικευμένων συζητήσεων, να αναζητούμε τα χρήσιμα και ωφέλιμα συμπεράσματα.

Είναι όμως γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχουν προβλήματα στην Αστυνομία, προβλήματα που δεν θέλω να αμφισβητήω ότι ο παρών Υπουργός θέλει να τα αντιμετωπίσει και έχουμε δείγματα γραφής προς αυτήν τη συγκεκριμένη κατεύθυνση. Όμως, κύριε Υπουργέ, ένα είναι βέβαιο. Κάθε μέρα εμφανίζονται φαινόμενα τα οποία τραυματίζουν το κύρος της Αστυνομίας και θέτουν υπό αμφισβήτηση την αποτελεσματικότητά της.

Θα έλεγα κατά συνέπεια, επαναλαμβάνοντας αν θέλετε και παλαιότερη θέση μας, ότι είναι καιρός συστηματικά και οργανωμένα να κινηθεί μία προσπάθεια και εκδημοκρατισμού αλλά και εξασφάλισης της αποτελεσματικότητας της Ελληνικής Αστυνομίας.

Δεν είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελληνική Αστυνομία να πορεύεται με παραδοχές, της περασμένης δεκαετίας ή ακόμη και της περασμένης εικοσαετίας, όταν, κύριε Υπουργέ, είμαι βέβαιος ότι συμφωνείτε πως έχουμε μεταλλαγμένο έγκλημα, έχουμε έγκλημα τελείως διαφορετικό από εκείνο το οποίο βλέπαμε την περασμένη δεκαετία ή και εικοσαετία και από την άλλη μεριά διαπιστώνουμε ότι οι αστυνομικές δυνάμεις, επειδή δεν έχουν εξασφαλισμένα τα αναγκαία μέσα, δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν αυτό το μεταλλαγμένο, όσο και σύνθετο και πολύπλοκο έγκλημα, που πράγματι χρειάζεται εξειδικευμένο προσωπικό.

Θέλω να πιστεύω ότι είναι και δική σας αγωνία να προσδιορισθεί ο τρόπος δράσης, ο τρόπος παρέμβασης και λειτουργίας των αστυνομικών μας εν όψει των νέων συνθηκών. Και πράγματι εκκρεμεί μία ολοκληρωμένη

πρόταση για την Αστυνομία -επιτρέψτε μου το σχηματικό λόγο- του καινούριου αιώνα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ).

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Υπουργέ, θέλω να πιστεύω ότι διαφωνείτε και εσείς με όλα εκείνα που συνέβησαν και αναφέρομαι στην ανάγκη της ουσιαστικά δημοκρατικής λειτουργίας των αστυνομικών δυνάμεων. Θα διαφωνείτε και σεις με όλα εκείνα που είδαν το φως της δημοσιότητας και για άλλη μια φορά τραυμάτισαν τη συλλογικότητα, τη συνοχή αλλά και ένα πνεύμα συνεργασίας που πρέπει να υπάρχει μεταξύ των υπαλλήλων της Ελληνικής Αστυνομίας, είτε αυτοί είναι κατώτεροι, είτε ανώτεροι ή και ανώτατοι. Και αναφέρομαι σε διακρίσεις που για άλλη μια φορά επιχειρήθηκαν στο όνομα των πολιτικών επιλογών κάποιων στελεχών της Ελληνικής Αστυνομίας.

Αλλά κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας έλθω στο συγκεκριμένο νομοθέτημα διότι αυτό σήμερα μας απασχολεί.

Είχα τη δυνατότητα στη Διάρκη Επιτροπή να διατυπώσω το ερώτημα και ταυτόχρονα να αναδείξω την αντίθεσή μου ότι δεν είναι δυνατόν να εκχωρεί η συντεταγμένη πολιτεία αρμοδιότητες, δικαιώματα, αλλά και υποχρεώσεις που της αντιστοιχούν, όπως είναι η προστασία του πολίτη, των συμφερόντων του, της υγείας του, της ζωής του.

Δυστυχώς, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ζωή έχει τις δικές της δυναμικές και ανέδειξε ως ένα γεγονός, ως ένα υπαρκτό μέγεθος την ανάγκη ιδιωτικής αστυνομίας. Νομίζω ότι είναι οφειλόμενη πράξη εκ μέρους της όποιας κυβέρνησης και συγκεκριμένα του παρόντος κύριου Υπουργού, σε αυτό το χάος που σήμερα υπάρχει, σε αυτήν την έλλειψη νομοθετικής ρύθμισης η οποία πραγματικά αφήνει περιθώρια ελεύθερης δράσης -δράσης με φοβερές συνέπειες πάρα πολλές φορές σε αυτούς οι οποίοι ποικιλώνυμα εμφανίζονται ως ιδιωτική αστυνομία- να μπει μία τάξη και να υπάρξει μία νομοθετική ρύθμιση. Και κατά τούτο, κατά τη συνταγματική ένσταση που διατύπωσα λίγο πριν, πράγματι δεν πρέπει να πούμε και να ισχυριστούμε ότι δεν χρειάζεται ένα τέτοιο νομοθέτημα. Χρειάζεται, προκειμένου να υπάρξει η αναγκαία ευταξία και να ελεγχθούν όλες εκείνες οι επιχειρήσεις οι οποίες εμφανίζονται και μάλιστα εξασφαλίζουν μεγάλη πελατεία, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, πελατεία που ζητά παροχή υπηρεσιών ασφάλειας.

Πρέπει επίσης, κύριε Υπουργέ, να σας αναγνωρίσω ότι στη διάρκεια της συνεδρίασης της Διάρκους Επιτροπής, καταβάλατε προσπάθεια και υιοθετήσατε πολλές από τις παρατηρήσεις και προτάσεις που έγιναν από συναδέλφους όλων των Κομμάτων.

Ομιλώντας, όμως, επί της αρχής του νομοσχεδίου, είμαι υποχρεωμένος να αναφερθώ για άλλη μία φορά σε ζητήματα υπαρκτά, ζητήματα τα οποία θα προκύψουν ενδεχομένως και με μεγαλύτερη ένταση, κύριοι συνάδελφοι, από τη λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφάλειας. Ποια είναι αυτά τα προβλήματα;

Ένα πρόβλημα είναι η οριοθέτηση του χώρου δράσης.

Ένα δεύτερο πρόβλημα σημαντικό είναι η ενδεχόμενη διαπλοκή αρμοδιοτήτων μεταξύ της συντεταγμένης Ελληνικής Αστυνομίας και αυτών των επιχειρήσεων.

Ένα ακόμη πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, με δεδομένη, αν θέλετε, τη μικρή ή μεγάλη -δεν έχει σημασία στη σημερινή συζήτηση- παθολογία που υπάρχει στην Ελληνική Αστυνομία, είναι η παράνομη διαπλοκή και η παράνομη σχέση που μπορεί να έχουν κάποιοι αστυνομικοί με αυτές τις ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφάλειας. Διότι, δεν θα σας διαφεύγει, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι αρκετοί εκείνοι που ενώ θα υπηρετούν στην Ελληνική Αστυνομία, θα σπεύδουν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε τέτοιες επιχειρήσεις, προκειμένου να εξασφαλίζουν πρόσθετες, αδρές αμοιβές, γιατί θα είναι εκείνοι οι οποίοι θα εξασφαλίζουν αυτήν την παράνομη, αλλά εξαιρετικά χρήσιμη, για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, συνεργασία της Ελληνικής Αστυνομίας με τη δραστηριότητα αυτών των επιχειρήσεων, όπως λίγο πριν ανέφερα.

Κατά συνέπεια, αναφερόμενοι στην αρχή του νομοσχεδίου, είμαστε υποχρεωμένοι, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, να επισημάνουμε από τώρα τη μεγάλη ευθύνη που οφείλει να έχει το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και οι αποκεντρωμένες υπηρεσίες του, προκειμένου να ελέγχουν συστηματικά τη λειτουργία και τη δραστηριότητα των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφάλειας.

Οι κίνδυνοι είναι υπαρκτοί, κύριε Υπουργέ, και πρέπει τα "μάτια" του Υπουργείου να είναι συνεχώς ανοιχτά, προκειμένου να αποφευχθούν παράνομες σχέσεις υπαλλήλων της Ελληνικής Αστυνομίας με αυτές τις επιχειρήσεις, το νομικό καθεστώς των οποίων σήμερα θέλετε να ρυθμίσετε με το συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Κύριοι συνάδελφοι, είχα τη δυνατότητα στη Διарκή Επιτροπή να αναφερθώ σε ένα επιμέρους, αλλά για εμάς εξαιρετικά σημαντικό, ζήτημα. Και είναι το ζήτημα που αφορά τους όρους και τις προϋποθέσεις χορήγησης αδείας λειτουργίας αυτών των επιχειρήσεων. Επέμεινα και θα επιμείνω, κύριε Υπουργέ, σήμερα, για άλλη μία φορά, ότι οι προϋποθέσεις που τάσσετε αναφορικά με τα φυσικά πρόσωπα για τη χορήγηση της αδείας, θα πρέπει να είναι και προϋποθέσεις για όλους εκείνους που κάθε φορά είναι κάτοχοι μετοχών ανωνύμων εταιριών που θέλουν να δραστηριοποιηθούν στο χώρο της παροχής υπηρεσιών ασφάλειας.

Με άλλα λόγια, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, δεν μας αρκεί το γεγονός ότι εξασφαλίζουν τη νομιμότητα τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου μιας τέτοιας ανώνυμης εταιρίας. Μας χρειάζεται να ξέρουμε ποιοι βρίσκονται πίσω από το διοικητικό συμβούλιο, ποιοι είναι αυτοί που ουσιαστικά έχουν την οικονομία στα χέρια, με άλλα λόγια ποιοι είναι οι κάτοχοι των μετοχών μιας τέτοιας ανώνυμης εταιρίας.

Δεν είμαι υπερβολικός ως προς την καχυποψία, που διατυπώνω. Και δεν είμαι υπερβολικός, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, γιατί υπάρχει η εμπειρία άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Βεβαίως δεν υπάρχει -και τούτο είναι ακριβές- παρόμοια ρύθμιση με αυτή που εισηγούμαι.

Όμως δεν είναι λίγες οι φορές, που έχουν εντοπιστεί φαινόμενα όπως, πίσω από τέτοιες επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφάλειας, να κινούνται άνθρωποι της παρανομίας, να κινούνται άνθρωποι οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο έγκλημα.

Θα μου πείτε ότι σπεύδω με έναν υπερβολικό τρόπο να προλάβω μερικά πράγματα. Καλύτερα είναι να τα προλάβουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Σήμερα στη χώρα μας λειτουργούν κάποιες τέτοιες επιχειρήσεις. Βεβαίως δεν έχουν εντοπιστεί παρόμοια φαινόμενα, δηλαδή πίσω από τη νόμιμη εκπροσώπηση, να κρύβονται παράνομα συμφέροντα και πρόσωπα που συνδέονται με το έγκλημα. Είναι όμως βέβαιο, ότι όσο η εγκληματικότητα αυξάνει, όσο η διαπλοκή των οικονομικών σχέσεων της χώρας μεγαλώνει με τις ευρωπαϊκές χώρες, είναι δυνατόν να συναντηθούμε με τέτοια φαινόμενα.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, θα επιμείνω και σήμερα: Πρέπει να είναι ονομαστικές οι μετοχές των ανώνυμων εταιριών - επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφάλειας, προκειμένου να ξέρουμε κάθε φορά, ποιοι είναι εκείνοι που ελέγχουν την οικονομική δραστηριότητα της επιχείρησης. Και επαναλαμβάνω, όσο και αν γίνονται κουραστικός, ότι δεν μας αρκεί να εξασφαλίζουν τη νομιμότητα τα πρόσωπα, που θα απαρτίζουν το εκάστοτε διοικητικό συμβούλιο. Μας χρειάζεται να ξέρουμε και ποιοι είναι οι ουσιαστικά ιδιοκτήτες τέτοιων επιχειρήσεων.

Και πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι αν δεν θελήσετε να υιοθετήσετε την πρόταση αυτή, λυπάμαι, αλλά, παρά το γεγονός ότι διαφορετικά αρχικά είχα επιλέξει, δεν θα ψηφίσω επί της αρχής το σχέδιο νόμου. Γιατί θεωρώ εξαιρετικά μεγάλης σημασίας αυτό το ζήτημα της διαφάνειας, της οικονομικής διαφάνειας των ανωνύμων εταιριών, αλλά και των άλλων εταιριών, που δραστηριοποιούνται ως επιχειρήσεις στο χώρο της παροχής υπηρεσιών ασφάλειας.

Ένα άλλο ζήτημα, αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, που

πράγματι πρέπει να μας απασχολήσει, είναι αν αυτές οι επιχειρήσεις, θα σέβονται τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα.

Υπάρχει μία γενική αναφορά στο σχέδιο νόμου και πρέπει να το αναγνωρίσω. Είναι η περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4. Είναι μία γενικόλογη όμως αναφορά. Είναι μία ευχή. Οφείλω όμως να είμαι ειλικρινής μαζί σας. Κι εγώ δε θα είχα τη δυνατότητα διαφορετικά να ρυθμίσω το συγκεκριμένο ζήτημα. Όμως αν το αναφέρω, κύριε Υπουργέ, είναι για να επισημάνω ότι στο σημείο αυτό πρέπει να είναι πάρα πολύ αυστηρό το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Να παρακολουθεί συστηματικά αυτές τις επιχειρήσεις και να έχει την αναγκαία ευαισθησία, προκειμένου κάθε φορά να διαπιστώνεται αν γίνονται σεβαστά τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα και πάντοτε σε σχέση με τη δραστηριότητα τέτοιων επιχειρήσεων.

Βεβαίως γνωρίζω το ερώτημα. Θα μου πείτε: Μα, γιατί να ασχοληθεί το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, όταν υπάρχει η αρμοδιότητα της συντεταγμένης δικαστικής εξουσίας; Αυτό δεν το αμφισβητώ. Όμως, προτού επιληφθεί η οποιαδήποτε δικαστική αρχή ή ο οιοσδήποτε εισαγγελέας, καλό είναι το άρτυτο μάτι του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και των αποκεντρωμένων υπηρεσιών του, να παρακολουθούν και να ελέγχουν και να διακρίβωνουν, εάν κάθε φορά αυτές οι επιχειρήσεις πράγματι σέβονται τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα των πολιτών.

Και υπάρχει και το ζήτημα της αρμοδιότητας των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφάλειας.

Θα αναφέρω το χαρακτηριστικό παράδειγμα που είχα τη δυνατότητα να αναφέρω και στη Διарκή Επιτροπή. Εάν διαπιστώνεται, επί παραδείγματι, η τέλεση αυτοφώρου αδικήματος στο χώρο εποπτείας και ευθύνης μιας τέτοιας ιδιωτικής επιχείρησης, ποιες είναι οι αρμοδιότητές της, τα καθήκοντά της και τα δικαιώματά της;

Είναι κοινός τόπος για όσους ασχολούνται με τη νομική επιστήμη, ότι δεν μπορούν να έχουν άλλες αρμοδιότητες και άλλα δικαιώματα, πέραν εκείνων που έχει το κάθε φυσικό πρόσωπο, όταν διαπιστώνει ότι τελείται αυτόφωρο έγκλημα. Όμως και πάλι τα όρια είναι λεπτά και πάλι ο κίνδυνος είναι υπαρκτός, αυτές οι ιδιωτικές επιχειρήσεις να ξεπερνούν τα όρια τα οποία προσδιορίζονται ως δυνατότητα παρέμβασης του οιοσδήποτε φυσικού προσώπου όταν τελείται αυτόφωρο έγκλημα και αμέσως να περιπίπτουν στην κατάσταση της παρανομίας. Πώς θα ελεγχθεί; Είναι δύσκολο πράγμα. Αλλά και πάλι η εποπτεία και ο συστηματικός έλεγχος του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και των αρμοδίων υπηρεσιών του, πρέπει να είναι παρών, να είναι συστηματικός, προκειμένου εκ των προτέρων, κύριε Υπουργέ, να εμποδίσете ενέργειες αսυδοσίας εκ μέρους αυτών των επιχειρήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιφυλάσσομαι στην κατάρθρο συζήτηση να διατυπώσω τις επιμέρους παρατηρήσεις μου. Θέλω να τελειώσω στο σημείο αυτό λέγοντας ότι αναγκαίο κακό είναι αυτή η ιδιωτική αστυνομία. Και συγχωρείστε μου το λάθος που χρησιμοποιώ τον όρο "αστυνομία", διότι είναι θετικό το γεγονός, κύριε Υπουργέ, ότι απαγορεύετε τη χρήση του όρου "αστυνομία" από αυτές τις ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής ασφάλειας. Είναι αναγκαίο κακό και πρέπει να αντιμετωπισθεί.

Το νομοσχέδιο έχει θετικές διατάξεις. Εγώ δεν είμαι της λογικής του μύρου-άσπρου. Κινείται προς θετική κατεύθυνση. Λυπάμαι που δεν μπορώ, κύριε Υπουργέ, να το ψηφίσω, παρά το γεγονός ότι αναγνωρίζω και προσοχή και φιλοπία και ευαισθησία σε μια σειρά από διατάξεις. Δεν θα το ψηφίσω όμως, ακριβώς για το λόγο που προανέφερα, ότι δηλαδή δεν εξασφαλίζεται εκείνη η διαφάνεια που είναι αναγκαία, προκειμένου να ελέγχεται κάθε φορά η όποια τέτοια επιχείρηση, εάν σύννομα πορεύεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κίνδυνος από την αδιαφάνεια, αν δεν την αποτρέψουμε είναι και υπαρκτός και ενδεχομένως -εγώ το απεύχομαι- να απασχολήσει τις δικαστικές αρχές και τις δικαστικές αρχές στο μέλλον. Καλό είναι να προλάβουμε μερικά πράγματα γι' αυτό και επιμείνω,

κύριε Υπουργέ, να δεχθείτε την ονομαστικοποίηση των μετοχών των ανωνύμων εταιρειών των επιχειρήσεων που θα ασχοληθούν και θα δραστηριοποιηθούν στο χώρο της παροχής υπηρεσιών ασφαλείας. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Αράπης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι δυσδιάκριτα τα όρια λειτουργίας των εταιρειών Security.

Είναι γεγονός αφ'ενός εδώ και χρόνια η ύπαρξη και λειτουργία τους στη χώρα μας, άρα είναι απαραίτητο να ορισθεί το νομικό πλαίσιο των δραστηριοτήτων τους, δηλαδή το αντικείμενο της δράσης τους, τα μέσα και οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν, οι προϋποθέσεις απόκτησης άδειας λειτουργίας κλπ. Αφ'ετέρου όμως, διαπιστώνεται και στην εισηγητική έκθεση ότι πρέπει να προστατευθούν και τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών από τη λειτουργία τους, η οποία δεν είναι δύσκολο να ξεφύγει από τον κοινωνικό έλεγχο.

Σ'αυτά τα θέματα εστιάστηκε και η συζήτηση στην Επιτροπή επεξεργασίας του νομοσχεδίου. Όμως, κατά τη γνώμη μας, το μεγάλο ζητούμενο είναι οι μελλοντικές επιπτώσεις τους στο υπάρχον σύστημα δημόσιας ασφαλείας. Επ'αυτού, δεν δόθηκε η πρόποσα προσοχή και δεν βλέπουμε να μεριμνά γι'αυτό το παρόν νομοσχέδιο.

Όσον αφορά τον προβληματισμό που τέθηκε για το κατά πόσον το κράτος μπορεί να μεταβιβάσει σε ιδιώτες την προστασία των συμφερόντων των πολιτών του, δεν δόθηκε απάντηση. Για την ακρίβεια, η απάντηση που δόθηκε από τον κύριο Υπουργό αφορούσε τη μισή ερώτηση.

Είπε ο κύριος Υπουργός ότι ο κάθε πολίτης έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει πρόσθετη ασφάλεια από αυτή που του παρέχει το κράτος και φυσικά να υποστεί ο ίδιος το αντίστοιχο κόστος. Αυτό, όμως, δεν απαντά στον προβληματισμό μας.

Και εξηγούμε: Κύριοι συνάδελφοι, είναι σημάδι των καιρών και έχει γίνει σχεδόν κυρίαρχη ιδεολογία, ο νεοφιλελευθερισμός. Όσον αφορά δε, το ρόλο του κράτους, η πεμπτοσύνη του φιλελευθερισμού συμπικνώνεται στη φράση "λιγότερο κράτος". Αυτό οδηγεί σε συνεχή υποβάθμιση των δημοσίων υπηρεσιών και δυστυχώς, δεν φαίνεται να υπάρχουν αντιστάσεις.

Αφετέρου, οι πελατειακές σχέσεις που αναπτύσσει το κράτος με τους πολίτες, με τη διαμεσολάβηση των κομματικών μηχανισμών των Κομμάτων, που έχουν κατά καιρούς βρεθεί στην εξουσία, έχουν οδηγήσει στη στελέχωση του κρατικού μηχανισμού από πολλά άτομα με ελλιπή προσόντα και μειωμένο ενδιαφέρον για την εκτέλεση του έργου τους. Αφ' ετέρου είναι ανύπαρκτο ένα ανεξάρτητο κίνημα πολιτών, που να απαιτεί, να ελέγχει και να προασπίζει τις παρεχόμενες δημόσιες υπηρεσίες.

Υπάρχει πλήρης κομματικοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος, που αντί να ασχολείται με την προάσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων και κατ' επέκταση των πολιτών, έχει καταντήσει σε μίμντα της πολιτικής του κόμματος που κάθε φορά βρίσκεται στην εξουσία ή που ελέγχει την αντίστοιχη συνδικαλιστική παράταξη.

Οδηγούμαστε σε μία κοινωνία που το κράτος εισπράττει όλο και περισσότερους φόρους για να παρέχει υπηρεσίες, οι οποίες γίνονται όλο και χειρότερες, όλο και πιο ελλιπείς. Όλο και περισσότερο εξαναγκάζονται οι πολίτες να αγοράζουν αυτές τις υπηρεσίες από ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Το φαινόμενο αυτό το βλέπουμε και στο εκπαιδευτικό σύστημα, με την υποβάθμιση του δημοσίου χαρακτήρα του και την άνθιση της παραπαιδείας. Το βλέπουμε και στην υγεία, με την υποβάθμιση του Ε.Σ.Υ. και την ανάλωσή του από ιδιωτικά συμφέροντα.

Το ίδιο βλέπουμε και στα ζητήματα δημόσιας ασφαλείας. Όλο και πιο χαλαρή γίνεται, όλο και μικρότερη η παρουσία του αστυνομικού στη συνοικία, όλο και λιγότερο ο πολίτης αισθάνεται την προστασία του κράτους.

Στην άσκηση της εξουσίας οι πολιτικοί ή λαμβάνουν μέτρα χωρίς να αξιολογούν τα αποτελέσματά τους είτε

περιορίζονται στην εμφάνισή τους στα μέσα ενημέρωσης, στην υποσχεσιολογία και στις απραγματοποιήτες εξαγγελίες. Τα παραδείγματα είναι πολλά. Εγώ περιορίζομαι σε λίγα, στον τομέα της δημόσιας ασφαλείας. Δημιουργήθηκαν τα Πολυδύναμα Τμήματα και πολλές συνοικίες έχασαν τα τοπικά τους Αστυνομικά Τμήματα. Εκτός από το ότι ο πολίτης χάνει πολύ περισσότερο χρόνο για να εξυπηρετηθεί για βεβαιώσεις, γνήσιο υπογραφής και άλλες ιδιωτικές υπηρεσίες που παρέχουν τα αστυνομικά τμήματα, έχει μειωθεί δραστικά και η παρουσία του αστυφύλακα στις συνοικίες με πολλά δυσάρεστα επακόλουθα για την ασφάλεια του πολίτη από την καθημερινή, μικρή ή μεγάλη, εγκληματικότητα.

Αξιολογήθηκαν ποτέ τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής, που έχει τόσο περικόψει τις υπηρεσίες που οφείλει να παρέχει στον πολίτη το δημόσιο σύστημα ασφαλείας;

Άλλο παράδειγμα: Εξαγγέλλεται ανάγκη φύλαξης των σχολείων και των περιβαλλόντων χώρων. Πώς θα γίνει η φύλαξη; Είναι δημόσια αυτή η φύλαξη και άρα την αναλαμβάνει το κράτος ή μήπως με κόστος των γονέων θα ανατεθεί σε εταιρείες "SECURITY" που καλούμεθα να νομιμοποιήσουμε;

Κύριοι συνάδελφοι, τα παραδείγματα υποβάθμισης των δημοσίων υπηρεσιών είναι πολλά. Η φθορά του κρατικού μηχανισμού και των υπηρεσιών που παρέχει είναι προϊούσα και ομολογείται απ' όλους. Μιλάμε για φθορά και όχι για διαφθορά, που και αυτή έχει πορεία αύξησης.

Στο παρόν νομοσχέδιο δεν προβλέπεται το ποιοι μπορούν να προστρέξουν στις υπηρεσίες των εταιρειών security.

Στο άρθρο 1 ορίζονται αυτές οι εταιρείες ως ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες παρέχουν σε τρίτους μία ή περισσότερες από τις υπηρεσίες που ορίζεται πως μπορούν να παρέχουν. Όμως, αυτή η διατύπωση δεν αποκλείει αυτός ο τρίτος να είναι το ίδιο το κράτος. Δεν εγγυάται τίποτα ότι το ίδιο το κράτος θα αρχίσει όλο και περισσότερο να προστρέχει στις υπηρεσίες τους για λειτουργίες που το ίδιο πληρώνεται από τους φορολογούμενους για να παρέχει.

Αναφερθήκαμε στην Επιτροπή ότι ο ιδιώτης, παραδείγματος χάρι ένα κοσμηματοπωλείο που έχει ανάγκες φύλαξης μεγάλων αξιών, έχει ανάγκη να του παρέχεται αυξημένη προστασία, κάτι που δεν μπορεί να παρέχει το κράτος. Αυτό είναι σωστό. Αλλά παράλληλα, για τη φύλαξη ενός μικρού κοσμηματοπωλείου, θα ήταν αρκετή με τη διακριτική παρουσία του χωροφύλακα της περιοχής. Πώς θα αποφύγουμε να εξαναγκασθεί με τον καιρό να προσφύγει και αυτός στις υπηρεσίες των ιδιωτικών αυτών εταιρειών επειδή ο κρατικός μηχανισμός γίνεται όλο και πιο ράθυμος;

Είναι ζητήματα ουσίας, για μας, η προστασία των δημοσίων υπηρεσιών, που παρέχονται στον πολίτη. Και είναι εμφανές ότι η κυρίαρχη ιδεολογία τείνει να κάνει το κράτος περισσότερο ένα διεκπεραιωτή εγγράφων, που αφορούν υπηρεσίες, αφήνοντας όλο και περισσότερο την παροχή αυτών των ιδίων των υπηρεσιών σε ιδιώτες.

Αυτό μας βρίσκει αντίθετους και γι' αυτό καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο στην κατ' αρχήν συζήτηση. Επιφυλασσόμεθα, όμως, να συζητήσουμε και να πάρουμε θέσεις στα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Γεωργόπουλος, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με κάθε δυνατή συντομία και σαφήνεια θεωρώ αναγκαίο να υπογραμμίσω ορισμένα θέματα, τα οποία έχουν να κάνουν με το περιεχόμενο και ασφαλώς, με την αντίληψη του συζητούμενου σχεδίου νόμου.

Κατά πρώτο λόγο θεωρώ ορθή, ρεαλιστική και αναγκαία τη θέσπιση ειδικού νομικού πλαισίου λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών, διότι αφ' ενός σαφώς οριοθετείται το πλαίσιο της λειτουργίας των υπαρκτών δραστηριοτήτων τους και αφετέρου, κατά την αντίληψή μου, εξαφανίζεται ο κίνδυνος σύγχυσης, αμφιβολίας και υποκατάστασης ακόμα και οργάνων της πολιτείας.

Σε ό,τι αφορά την ουσία, η αναγκαιότητα της θέσπισης ειδικού πλαισίου λόγω συνεχούς μεταβολής οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών, είναι απολύτως αναγκαία.

Είναι γνωστό ότι στην εποχή μας πάρα πολλά πράγματα έχουν αλλάξει. Μεγάλη δυστυχώς βαρύτητα -αυτή είναι η ωμή πραγματικότητα- δίνεται στο οικονομικό έγκλημα, το οποίο έχει διεθνή διάσταση.

Γνωρίζετε και γνωρίζουμε -απλά το υπενθυμίζω- ότι υπάρχουν εταιρείες με διεθνές παιδίο εφαρμογής, οι οποίες είναι συγκροτημένες με λογιστές, με φοροτεχνικούς, με νομικούς και ασχολούνται συστηματικά με στόχο μόνο το κέρδος στη διακίνηση ναρκωτικών, όπλων, πυρομαχικών και άλλων εγκληματικών δραστηριοτήτων.

Αυτή είναι η σοβαρότερη διάσταση, το σοβαρότερο διεθνές φαινόμενο από το οποίο ούτε η χώρα μας μένει έξω. Υπεραπλουστευμένη περίπτωση αποτελεί ακόμα και το φαινόμενο που βλέπουν συνάδελφοι δικηγόροι στις αίθουσες ποινικών δικαστηρίων, ευρωπαϊές τουρίστριες που έρχονται για τουρισμό το θέρος στην Ελλάδα, να ασφαρίζονται και κατά του κινδύνου ενδεχόμενου βιασμού τους με συνέπεια να παρατηρείται το φαινόμενο να υποβάλλονται ψευδείς μηνύσεις με στόχο την αποκόμιση του ασφαλισμού από την πλευρά τους. Αυτό είναι ένα φαινόμενο το οποίο δεν έχει να κάνει με προηγούμενες εποχές, αλλά αναφέρεται κυριολεκτικά στην εποχή την οποία ζούμε, αλλά και στο αύριο.

Πλέον όμως τούτου θα ήθελα να παρατηρήσω δύο-τρία πράγματα αναφορικά με απόψεις οι οποίες διατυπώθηκαν από αξιοτίμους συναδέλφους. Από τον συνάδελφο κ. Φούσα τέθηκε το ζήτημα ότι με την κατάθεση αυτού του σχεδίου νόμου ομολογείται δήθεν ότι τα προηγούμενα χρόνια των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ υπήρξε αδράνεια σ' αυτόν τον τομέα. Έτσι καταβλήθηκε προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων προκειμένου να υπάρξει πολιτικό κόστος με τις επικρίσεις σε βάρος της Κυβέρνησης.

Νομίζω ότι υπάρχουν δύο απαντήσεις. Δεν στέκομαι ούτε στην ουσία ούτε σε επίπεδο αντιπαράθεσης. Το ερώτημα είναι εάν τα τελευταία χρόνια η Νέα Δημοκρατία κυβέρνησε καθόλου τον τόπο και τι έκανε σε αυτόν τον τομέα. Και δεύτερον, και αν ακόμα δεν είχε συμβεί αυτό το πράγμα πρόταση για νομοθετική κατοχύρωση αυτού του ζητήματος έχει κατατεθεί ποτέ από κανέναν; Συνεπώς δεν πρέπει να προσπαθείτε να δημιουργείτε εντυπώσεις και μάλιστα σε ένα πεδίο το οποίο είναι επισημολογές.

Άλλο ζήτημα που τέθηκε είναι το ότι υπάρχει κίνδυνος υποκατάστασης των οργάνων της πολιτείας. Εδώ, επιτρέψτε μου να διαφωνήσω, διότι στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου "έννοια όρων και πεδίο εφαρμογής" αναφέρονται κατά περιοριστικό τρόπο οι δραστηριότητες και η λειτουργία των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Κατά συνέπεια, απαγορεύεται οποιαδήποτε παρέμβαση πέρα από τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες και δραστηριότητες, που έχουν δικαίωμα να κάνουν οι συγκεκριμένες εταιρείες, με βάση αυτό το άρθρο. Άρα δεν έχουμε να κάνουμε ούτε με υποκατάσταση ούτε με σύγχυση ούτε με τη δημιουργία οποιουδήποτε άλλου ζητήματος όπως αναφέρθηκε. Επομένως άλλο πράγμα είναι η επιθυμία και άλλο η πραγματικότητα. Μιλάμε για διαφορετικά μεγέθη και καλό θα είναι να μην τα ταυτίζουμε με τρόπο επιεικώς κακότεχνο.

Με τα όσα λέω δεν μεταβάλλομαι σε επικριτή. Έχουμε δικαίωμα και υποχρέωση όλοι μας να διατυπώνουμε ελεύθερα τις απόψεις μας με την έννοια ότι με αυτόν τον τρόπο συμβάλλουμε στην καλύτερη τεκμηρίωση του συζητούμενου σχεδίου νόμου.

Περαιτέρω τέθηκε το ζήτημα ότι στερούνται της δυνατότητας να είναι μέλη ή να ενεργούν ατομικά πολίτες αυτού του τόπου σε σχέση με αυτές τις ιδιωτικές εταιρείες. Και τούτο διότι στη διάρκεια της δικτατορίας ορισμένοι καταδικάστηκαν για διάφορα αδικήματα. Υπάρχει πράγματι αυτή η δυνατότητα του αποκλεισμού; Όχι κατά την άποψή μου. Διότι το ψήφισμα της Βουλής των Ελλήνων το 1975, που ήταν και ομόφωνο, χαρακτηρίζει τη δήθεν επανάσταση της 21ης Απριλίου ως πραξικόπημα, πολύ σωστά και ορθά και έτσι αποκαταστάθηκε η νομιμότητα. Όμως δεν μένει μόνο σε αυτό το σημείο.

Μέσα στο περιεχόμενο του συγκεκριμένου ψηφίσματος, αναφέρονται και ορισμένα άλλα πράγματα. Αναφέρονται τα αδικήματα, τα οποία διεπράχθησαν -και ορθά

διεπράχθησαν- εναντίον της δικτατορίας. Και βεβαίως, στη συγκεκριμένη διάταξη, στο άρθρο 2 του συζητούμενου σχεδίου νόμου, αναφέρεται, ότι δεν έχει δικαίωμα να είναι μέλος τέτοιων ιδιωτικής εταιρείας ή να συστήσει ατομικά τέτοια επιχείρηση, εκείνος που έχει καταδικαστεί για ορισμένα αδικήματα. Και μεταξύ των αδικημάτων αυτών, είναι τα αδικήματα προσβολών της γενετήσιας φύσης, για κυβδηλία, για πλαστογραφία, για μια σειρά από αυτά τα αδικήματα.

Ερώτημα το οποίο ανακύπτει σ' αυτό το σημείο: Οι άνθρωποι, οι οποίοι αντιστάθηκαν, οι δημοκράτες στην Ελλάδα που αντιστάθηκαν εναντίον της δικτατορίας, καταδικάστηκαν για κυβδηλία, καταδικάστηκαν για πλαστογραφία, καταδικάστηκαν για οικονομικά εγκλήματα, καταδικάστηκαν για αδικήματα που έχουν να κάνουν με τη γενετήσια ελευθερία; Νομίζω, ότι η απάντηση είναι απόλυτα αρνητική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ)

Τέλος, θα ήθελα να παρατηρήσω, αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, ότι σε ό,τι αφορά τον τρόπο της λειτουργίας μέχρι τώρα των συγκεκριμένων εταιρειών, των ιδιωτικών εταιρειών παροχής υπηρεσιών, προστασίας, ασφαλείας κλπ., δεν ήταν παράνομη η λειτουργία τους μέχρι σήμερα. Η λειτουργία τους ήταν μέσα στο πλαίσιο των διατάξεων, τόσο του Αστικού Δικαίου, όσο και του Εμπορικού Δικαίου. Όμως, η μεταβολή των συνθηκών επέβαλε και επιβάλλει την ειδικότερη ρύθμιση, πράγμα το οποίο επιτυγχάνει το συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία 172 φοιτητές και 10 συνοδοί, Υπότροφοι Φοιτητές "Θ.Υ.Ε.Σ.Π.Α." -Θερικών Υποτροφών Ελληνικών Σπουδών Πανεπιστημίου Αθηνών- από 39 χώρες, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ".

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Τατούλης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακολουθώ με μεγάλη προσοχή τη συζήτηση. Θα ήθελα να πω, ότι παρακολούθησα και τη συζήτηση που είχε γίνει στη Διάρκη Επιτροπή πάνω σε μια συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία που έχει πάρει η Κυβέρνηση για τις προϋποθέσεις της λειτουργίας των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας. Και εδώ βλέπω ότι αναπτύσσεται ένας διάλογος, που έχει ως αφορμή την καταγγελία, από μια μερίδα συναδέλφων, για μια νεοφιλελεύθερη πολιτική πρωτοβουλία, που έχει πάρει σήμερα η Κυβέρνηση.

Εγώ αισθάνομαι ικανοποιημένος, μιας και η αναγνώριση πλέον ότι λαμβάνονται τέτοιες πρωτοβουλίες, είναι πραγματικά η υπεροχή -τουλάχιστον σε ιδεολογικό επίπεδο- μιας άλλης άποψης, μιας άλλης τοποθέτησης, η οποία όμως διεθνώς ισχύει και διεθνώς είναι αποδεκτή.

Κύριε Υπουργέ, έχω την εντύπωση, ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία δεν έχει το χαρακτήρα της νομοθετικής ρύθμισης, αλλά περισσότερο τη διαμόρφωση ενός εσωτερικού κανονισμού και σχέσεων λειτουργίας αυτών των επιχειρήσεων που λειτουργούν στο χώρο της παροχής ενός ιδιότυπου χαρακτήρα υπηρεσιών ασφαλείας, πρωτόγνωρου για τον τόπο μας.

Θα ήθελα να πω, ότι εκ πρώτης όψεως, έχει διαμορφωθεί ήδη ένα πρόγραμμα. Με ευκαιρία, βέβαια, της συζήτησης της σημερινής νομοθετικής πρωτοβουλίας, θα ήθελα να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και τις θέσεις μας και τις απόψεις μας πάνω στην εγκληματικότητα και πάνω στην αστυνόμευση της εγκληματικότητας, κάτω από τα καινούρια δεδομένα που παρουσιάζονται.

Πολλές φορές έχω ακούσει και έχετε πει ότι θα προχωρήσετε σε μια νομοθετική πρωτοβουλία για να ξαναξετάσουμε ή να ξαναδοούμε τα προβλήματα της πάταξης της εγκλημα-

τικότητας, της εκ νέου οργάνωσης και δομής της αστυνομίας μπροστά στα καινούρια δεδομένα, ώστε ποιοτικά η αστυνομία μας να είναι έτοιμη να δεχθεί μια εκσυγχρονιστική αντίληψη, για να μπορέσει να αντιμετωπίσει την καινούρια ποιότητα των προβλημάτων μπρος στο κατώφλι του 21ου αιώνα.

Νομίζω ότι συζητώντας τη σημερινή πρωτοβουλία, δημιουργούμε μια σύγχυση. Η λειτουργία και η δραστηριότητα αυτών των επιχειρήσεων δεν έχει καμία σχέση με τη λειτουργία της ίδιας της αστυνομίας και με την ευθύνη που έχει για την πάταξη της εγκληματικότητας. Αυτό θα πρέπει να ξεκαθαρισθεί εκ πρώτης όψεως. Άλλη είναι η δομή και η λειτουργία της αστυνομίας, άλλη είναι η δραστηριότητα και άλλες οι πρωτοβουλίες της λειτουργίας της αστυνομίας και σε εντελώς διαφορετικό επίπεδο είναι η παροχή υπηρεσιών από αυτές τις επιχειρήσεις που λειτουργούν σ' αυτόν το χώρο.

Θα ήθελα να πω ότι κατά την παγκόσμια εμπειρία, κύριε Υπουργέ, όλες αυτές οι επιχειρήσεις λειτουργούν μέσα στα πλαίσια του Εμπορικού Δικαίου ως εμπορικές επιχειρήσεις. Άλλωστε και στις Ηνωμένες Πολιτείες, εκεί όπου πρωτοεμφανίστηκε η λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων, μέχρι και σήμερα η λειτουργία τους έχει να κάνει μέσα στα πλαίσια της λειτουργίας των εμπορικών επιχειρήσεων.

Νομίζω ότι καλά κάνετε και βλέπετε το θέμα της λειτουργίας τους κάτω από ένα εντελώς διαφορετικό πλαίσιο, για να διατυπωθούν και να οριοθετηθούν κάποια συγκεκριμένα πλαίσια στη δράση και στη λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις αυτές είναι επιχειρήσεις οι οποίες συμπληρωματικά προσφέρουν υπηρεσίες. Αν θέλετε, προσπαθούν να καλύψουν την αδυναμία ή την πέραν των ορίων λειτουργία της αστυνομίας σε υπηρεσίες που σταματάνε να έχουν το χαρακτήρα του δημόσιου αγαθού.

Αυτή είναι η φιλοσοφία στη λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις αυτές που θέλουν επιπροσθέτως να προσφέρουν υπηρεσίες σε τομείς της κοινωνικής, της οικονομικής, αλλά και της προσωπικής δραστηριότητας της κοινωνίας μας, αυτές σαφώς και δεν μπορούν να είναι μέσα στα όρια της λειτουργίας των αστυνομικών οργάνων.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας τονίσω αναφερόμενος στην προηγούμενη παρατήρησή μου ότι θα πρέπει να ξεκαθαρισθούν πλέον και τα όρια ευθύνης μέσα στα καινούρια δεδομένα της παροχής αστυνομικών υπηρεσιών μέσα από την αντίληψη του δημόσιου αγαθού.

Και θέλω να εξηγηθώ: Οι επιπρόσθετες παροχές υπηρεσιών από τα αστυνομικά όργανα σε χώρους ιδιόκτητους, όπως είναι οι χώροι φυλάξεων των γηπέδων. Τα γήπεδα, όπως γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ ανήκουν σε ιδιωτικές ανώνυμες επιχειρήσεις, σε ανώνυμες εταιρείες τις ΠΑΕ. Νομίζω ότι εντός των χώρων των γηπέδων, η χρησιμοποίηση των αστυνομικών οργάνων δημιουργεί προβλήματα προς δύο κατευθύνσεις: Αφ' ενός μεν αποστερείται, από πλευράς της αστυνομικής αντίληψης, ένας μεγάλος αριθμός ανδρών που θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται για τη γενικότερη αστυνόμευση και από την άλλη μεριά χωρίς τη δυνατότητα της καθιέρωσης της ανταποδοτικότητας της επιπλέον προσφερόμενης υπηρεσίας, δημιουργείται εικόνα αδικίας.

Ήδη στο τελευταίο άρθρο σας προσπαθείτε να εισηγηθείτε μια τέτοια λογική με την έννοια του ότι για πρώτη φορά πραγματικά βάζετε τον όρο της ανταποδοτικότητας στην παροχή συγκεκριμένων επιπλέον υπηρεσιών στα συστήματα ασφαλείας.

Και πολύ σωστά επισημαίνεται ότι αφ' ενός μεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο σημαντικό πρόβλημα, γιατί αυτά τα συστήματα ασφαλείας υπερχρεώνουν και δημιουργούν τεράστια λειτουργικά προβλήματα στις αστυνομικές αρχές και από την άλλη μεριά οι επιπλέον παρεχόμενες υπηρεσίες θα πρέπει να έχουν τη δική τους ανταποδοτικότητα.

Σε σχέση με αυτό το νομοσχέδιο νομίζω ότι δημιουργούνται κάποια συγκεκριμένα προβλήματα. Ένα πρόβλημα είναι ότι υπάγετε τον έλεγχο αυτών των εταιρειών στις αστυνομικές διευθύνσεις. Και με έκπληξη άκουσα την πλευρά της

Αριστεράς να επικαλείται και να καλεί σε περισσότερη αστυνόμευση και σε περισσότερο έλεγχο αυτών των επιχειρήσεων από τα αστυνομικά τμήματα.

Νομίζω ότι το θέμα της διαφάνειας των επιχειρήσεων αυτών υπόκειται στο Εμπορικό Δίκαιο, υπόκειται στον έλεγχο και τη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών και μέσα από τους μηχανισμούς ελέγχου, που υπάρχουν, μπορούμε να τους ελέγχουμε. Άλλωστε, και δεν αναφερόμαστε, από τη διεθνή εμπειρία που έχουμε, σε κάποιες επιχειρήσεις με τεράστια οικονομικά κέρδη. Είναι μεσαίες επιχειρήσεις, είναι επιχειρήσεις -τουλάχιστον αυτές που αναπτύσσονται στον ελλαδικό χώρο- μεσαίου εμπορικού προϊόντος.

Εκείνο που επίσης έχει σημασία, κύριε Υπουργέ, είναι ότι υπάγετε τη λειτουργία αυτών των εταιρειών στον έλεγχο των αστυνομικών οργάνων και όχι μόνο αυτό. Την έκδοση μιας σχετικής άδειας την έχει μόνο ένα φυσικό πρόσωπο και αυτός είναι ο αρχηγός της αστυνομίας. Νομίζω ότι αυτό είναι αρκετά επικίνδυνο και δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να εξασφαλιστεί ένα δικαιότερο σύστημα για τη διακρίβωση, την απόδοση και τη χορήγηση αυτής της άδειας. Νομίζω ότι θα έπρεπε να συσταθεί μία επιτροπή, όπου και οι εταιρείες που ενεργοποιούνται και λειτουργούν σ' αυτόν το χώρο θα πρέπει να έχουν συγκεκριμένη αντιπροσώπευση.

Από την άλλη μεριά δημιουργείται επίσης ένα πρόβλημα, όταν υπάγετε στον οικείο αστυνομικό διευθυντή τον έλεγχο και την εποπτεία της λειτουργίας αυτών των επιχειρήσεων. Θα ήθελα να πω, ότι είναι συνταγματικό δικαίωμα, συνταγματική υποχρέωση όλων όσων ζουν σ' αυτήν την κοινωνία, όταν χρειάζεται, να συνεργάζονται με τα αστυνομικά όργανα. Ο υπερτονισμός αυτός νομίζω ότι δεν δημιουργεί καλές συνθήκες επικοινωνίας και συμφωνίας.

Θα ψηφίσω επί της αρχής το νομοσχέδιο γιατί σαφώς πιστεύω ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Και νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει πολύ σύντομα να αναλάβετε μία νομοθετική πρωτοβουλία για να ξαναρυθμίσουμε τα γενικότερα προβλήματα αστυνόμευσης και την ίδια τη δομή της αστυνομίας μπροστά στο καινούριο περιβάλλον, μπροστά στον καινούριο αιώνα.

Και με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι έχει ήδη δημιουργηθεί ένα μεγάλο πρόβλημα στο οποίο θα πρέπει να πάρετε θέση. Αυτό έχει να κάνει με την επί πλέον αμοιβή των αστυνομικών οργάνων όλης της αστυνομικής δύναμης που θα χρησιμοποιηθεί για την τήρηση των μέτρων ασφαλείας στο παγκόσμιο πρωτάθλημα στίβου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Δεν διαβάζετε εφημερίδες;

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Επειδή διαβάζω εφημερίδες και παρακολουθώ από πολύ κοντά τα γεγονότα, πιστεύω ότι η αποζημίωση και η διαφοροποίηση της αποζημίωσης των αστυνομικών οργάνων σε σχέση με όλους τους άλλους παλλήλους των άλλων υπηρεσιών δημιουργεί ένα αίσθημα αδικίας. Και για να είστε ακριβώς μέσα στο πνεύμα αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να επανορθώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης "Καθιέρωση της 14ης Σεπτεμβρίου ως ημέρα εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό κράτος".

Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου που συζητάμε, καλύπτεται πράγματι ένα νομικό κενό που υπάρχει σήμερα, σε σχέση με το πλαίσιο λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων για την παροχή υπηρεσιών ασφαλείας, επιχειρήσεων των οποίων ο αριθμός εντυπωσιακά αυξάνεται τα τελευταία χρόνια.

Η ανάγκη της ρύθμισης αυτής είναι απαραίτητη, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις αυτές έρχονται να καλύψουν το κενό που διαρκώς μεγαλώνει, το κενό που η ίδια η πολιτεία αφήνει στις

υποχρεώσεις της απέναντι στους πολίτες, στη θεμελιώδη της υποχρέωση να προστατεύει το αγαθό της περιουσίας και της ζωής τους.

Είναι αναγκαίο η δράση των επιχειρήσεων αυτών να οριοθετηθεί, τόσο σε σχέση με τις δημόσιες υπηρεσίες ασφάλειας, όσο και σε σχέση με την κατοχύρωση και την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Αλλά υπάρχει και ένας ακόμα λόγος και αυτός είναι η διασφάλιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, στους πολίτες, οι οποίοι προσφεύγουν στις υπηρεσίες αυτών των επιχειρήσεων.

Γι' αυτό και η αρχή του νομοσχεδίου, δεν μπορεί παρά να με βρίσκει σύμφωνο και ελπίζω ότι... τη φορά αυτή δεν θα δημιουργηθεί θέμα, τουλάχιστον στο χώρο της Νέας Δημοκρατίας.

Ως προς το κατά πόσο οι διατάξεις του νομοσχεδίου αυτού επιτυγχάνουν το στόχο τους, πιστεύω ότι τόσο ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όσο και ο κ. Κουβέλης, έκαναν εποικοδομητικές παρατηρήσεις, που ελπίζω, κύριε Υπουργέ, ότι θα λάβετε σοβαρά υπόψη σας στην αρτιότερη διατύπωση των σχετικών άρθρων.

Δε θα ήθελα, όμως, με την ευκαιρία αυτή να παραλείψω να επισημάνω -και αυτό προς έπαιμόν σας, κύριε Υπουργέ- ότι αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί μια φωτεινή εξάιρεση, υπογραμμίζοντας ότι είναι το πρώτο σχέδιο νόμου, που συναντώ τα τελευταία χρόνια, χωρίς τροπολογίες.

Ελπίζω το παράδειγμά σας, κύριε Υπουργέ, να ακολουθήσουν και οι άλλοι συνάδελφοί σας, ή αν μου επιτρέπεται μία διαφορετική διατύπωση, το παράδειγμα το δικό σας ακριβώς, μεγαλώνει τη συνταγματική και κοινοβουλευτική, θα έλεγα, "αταξία" των άλλων συναδέλφων σας, οι οποίοι με ευκαιρία κάποιου νομοσχεδίου κατακλύζουν τη Βουλή με τις πιο άσχετες τροπολογίες.

Εκείνο που θα ήθελα, όμως, να επισημάνω, είναι το γεγονός -που και στην εισηγητική έκθεση επισημαίνεται- ότι απλώς της αύξησης της τάσης προσφυγής νομικών και φυσικών προσώπων στις υπηρεσίες αυτών των επιχειρήσεων, αλλά πλέον -πρέπει να το παραδεχθούμε- της ανάγκης που νιώθουν ολόένα και περισσότεροι πολίτες να προσφύγουν σ' αυτές τις υπηρεσίες, λόγω ακριβώς, όχι μόνο των οικονομικών εξελίξεων -και θα προσέθετα συμφωνώντας με τις παρατηρήσεις του κ. Τατούλη- και των αθλητικών εξελίξεων, -αλλά κυρίως της προϋσσίας αδυναμίας του κράτους να ανταποκριθεί στις βασικές του υποχρεώσεις.

Είναι, κύριοι συνάδελφοι, κοινή διαπίστωση ότι η χώρα μας ζει σε καθεστώς εντεινόμενης ανασφάλειας. Οι Έλληνες πολίτες νιώθουν ολόένα και περισσότερο έντονο πρόβλημα ανασφάλειας.

Υπάρχει ένα διάχυτο συναίσθημα ότι η Ελλάδα έχει καταλήξει να είναι μια ανοχύρωτη πολιτεία. Τα κύρια χαρακτηριστικά της κατάστασης αυτής είναι, κατά την άποψή μου πρώτον, η αύξηση της εγκληματικότητας και ιδίως των εγκλημάτων που διαπράττονται από οργανωμένους εγκληματίες (κλοπές, ληστείες, ανθρωποκτονίες, διακίνηση ναρκωτικών, λαθρεμπορία), φαινόμενα τα οποία έχουν αναπτυχθεί και θα αναπτύσσονται, όσο ο χώρος ο εμπροχτός, ο κοινωνικός χώρος αυξάνει και πλέον μιλάμε μέσα στα πλαίσια του ευρωπαϊκού χώρου.

Ένα δεύτερο χαρακτηριστικό είναι αυτό που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια. Η ανεξέλεγκτη διείσδυση στις παραμεθόριες περιοχές εγκληματικών στοιχείων από ξένες χώρες, όμορες ή μη και η δράση των στοιχείων αυτών, όχι μόνο στις πόλεις, αλλά και στην ύπαιθρο και πιο πολύ στις παραμεθόριες περιοχές, με συνέπεια οι συμπολίτες μας να ζουν μέσα σε καθεστώς τρομοκρατίας. Θα έλεγα, όμως και με συνέπεια την εμφάνιση για πρώτη φορά στη χώρα μας, φαινομένων ξενοφοβίας και ρατσισμού που έχουν την αφετηρία τους σε αυτά ακριβώς τα αίτια.

Αυτό το αίσθημα ανασφάλειας δεν καλλιεργείται μόνο από την ένταση των φαινομένων που προανέφερα. Εδραϊνεται κυρίως στην πεποίθηση που έχει εμπεδωθεί, της αναποτελεσματικότητας των κρατικών υπηρεσιών δημόσιας ασφάλειας, που συχνά φθάνουν στα όρια της πλήρους

ανυπαρξίας.

Όλοι μας έχουμε ζήσει αυτό το φαινόμενο, ανεξάρτητα κοινωνικής θέσης, ανεξάρτητα αν είμαστε επώνυμοι ή ανώνυμοι, ότι "τζάμπα" προσφεύγουμε στα αστυνομικά όργανα.

Οι αιτίες αυτού του φαινομένου δεν πρέπει να αναζητηθούν, ή να αναζητηθούν μόνο, σε ορισμένα γνωστά προβλήματα των αστυνομικών υπηρεσιών της χώρας, όπως είναι η κατάργηση των πεζών περιπολιών, η απασχόλησή τους με γραφειοκρατικές ή άλλες υπηρεσίες, η αριθμητική ανεπάρκεια, η έλλειψη συγχρόνων μέσων.

Κατά την άποψή μου, πρέπει να αναζητήσουμε το φαινόμενο της χαμηλής απόδοσης των υπηρεσιών ασφάλειας σε πολύ βαθύτερες αιτίες. Είναι, πρώτον, το κλίμα δημοσιοϋπαλληλικού εφησυχασμού και νοοτροπίας, που έχει επικρατήσει στο χώρο των υπηρεσιών ασφαλείας. Είναι το κλίμα συναλλαγής, που και αυτό έχει διεισδύσει, έχει προσβάλει και για να μη γενικεύουμε, σε μία έκταση το χώρο αυτό. Είναι, όμως, κυρίως το κλίμα του κομματισμού και του συνεχνιακού φατριασμού που έχει αποσυνθέσει, αυτές τις υπηρεσίες.

Είναι τα φαινόμενα αυτά που διαβρώνουν την απολύτως αναγκαία ιεραρχία και την πειθαρχία μέσα στο Σώμα των αστυνομικών, με τραγικές επιπτώσεις στο φρόνημα των ανδρών και των γυναικών και στο επίπεδο της εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους.

Μια δεύτερη αιτία έχει να κάνει με την αριθμητική και ποσοτική ανεπάρκεια και αναφέρομαι στο σύστημα πρόσληψης, -παραδέχομαι τη βελτίωση που έγινε με τη σύνδεσή τους με τις πανελλήνιες εξετάσεις-, στην εξέλιξη και στην εκπαίδευση. Θα μου επιτρέψετε στο σημείο ακριβώς αυτό να θυμίσω το τελευταίο γεγονός που ζήσαμε, τις "λίστες ντροπής" που επιβεβαιώνουν τις διαπιστώσεις τις οποίες έκανα προηγουμένως, για τα αίτια που έχουν οδηγήσει σήμερα το χώρο αυτό στα φαινόμενα της διάλυσης, και πλήρους παράλυσης.

Είναι μια ακόμη αιτία ο εκσυγχρονισμός του κανονισμού δράσης των αστυνομικών οργάνων. Εννοώ την υποχρέωση και τη δυνατότητα επέμβασης ή μη, χρήσης βίας ή μη από τους αστυνομικούς.

Και απορώ γιατί δεν έχουμε προστρέξει στις εμπειρίες ξένων χωρών Γαλλίας, Γερμανίας, Ιταλίας κλπ. που έχουν δώσει απάντηση σύγχρονη σ' αυτά τα προβλήματα, με αποτέλεσμα ακόμα και όταν ένας αστυνομικός καταφέρει να παρέμβει, συνήθως να βρίσκει τον μπελά του.

Επίσης είναι και μία τέταρτη ασφαλώς αιτία, η συνεχής οικονομική υποβάθμιση των ανδρών και των αξιωματικών των Σωμάτων Ασφαλείας.

Συμπέρασμα: Ζούμε τη συνεχή έκπτωση των ζωτικών λειτουργιών του κράτους σε όλους τους τομείς. Θα ήμουν ευτυχής, ως φιλελεύθερος -συμπληρώνω αυτά που είπε ο κ. Τατούλης- αν πράγματι η δημιουργία αυτών των ιδιωτικών υπηρεσιών ασφαλείας απλώς συμπλήρωναν τις ελλείψεις του κράτους. Αλλά δεν πρόκειται περί αυτού. Εδώ έχουμε καταντήσει οι ζωτικές λειτουργίες του κράτους, η παιδεία, η υγεία -προστίθεται τώρα σ' αυτές και η αστυνομία- να μην επιτελούνται από τις υπηρεσίες για τις οποίες πληρώνουν οι Έλληνες φορολογούμενοι και να υποχρεώνονται οι πολίτες να καταφεύγουν σε υπηρεσίες ιδιωτικών, είτε φυσικών είτε νομικών, προσώπων. Και αυτό δεν είναι ασφαλώς φιλελευθερισμός. Αυτό είναι ένα πρόβλημα όλων μας, που πρέπει να μας απασχολήσει, το πρόβλημα της έκπτωσης των λειτουργιών του κράτους και κυρίως το πρόβλημα της ανασυγκρότησης των κρατικών λειτουργιών, ώστε στους τομείς εκείνους που πιστεύουμε ότι το κράτος πρέπει να επιδιόταται, να επιδιόταται με επάρκεια και αποτελεσματικότητα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, κ. Ρωμαίος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, κάπου μπερδεύτηκα λίγο με τον τελευταίο ομιλητή. Δεν ξέρω αν συζητάμε το νομοσχέδιο για τις ιδιωτικές εταιρείες παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, ή επερώτηση για τα

θέματα αστυνομίας. Χαίρομαι όμως για την πολυφωνία στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Θα ξεκινήσω δε από εκεί για να διευκρινήσουμε, όχι την έννοια και το στόχο του νομοσχεδίου, αλλά το ρόλο αυτών των ιδιωτικών εταιρειών.

Ο κ. Τατούλης πολύ σωστά, όπως και άλλοι συνάδελφοι, είπε αυτό που πράγματι συμβαίνει. Ότι δηλαδή σήμερα, με την επέκταση και την πολυπλοκότητα της εγκληματικότητας, η οποία παρουσιάζεται στις ανεπτυγμένες κοινωνίες, συνέπεια πολλών λόγων, υπάρχει ανάγκη κάποιας παροχής υπηρεσιών ασφαλείας σε ιδιωτικούς χώρους, όπου το κράτος δεν έχει υποχρέωση -δεν είναι θέμα αν μπορεί ή όχι και αυτό είναι ένα βασικό σημείο που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε- να παρέχει. Σήμερα ίσως να μην μπορεί, αλλά εμείς πιστεύουμε ότι θα πρέπει. Γιατί, αν πιστεύουμε ότι θα πρέπει, θα αυξήσουμε τη δύναμη της αστυνομίας και θα καλύψουμε αυτές τις ανάγκες. Έτσι πρέπει να τοποθετήσουμε το θέμα. Αν γίνονται όπως γίνονται κλοπές π.χ. μέσα στα πολυκαταστήματα, θα πρέπει να έχουμε αστυνομία και θα πρέπει να πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος;

Αν κάποιο κατάσταση -και το ανέφερε και ο εκπρόσωπος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., που διαφωνεί κάθετα με όλα -πολυτίμων κοσμημάτων κλπ. θέλει να έχει εσωτερική ασφάλεια, διότι μπορεί κάποιος πελάτης ακόμα να κλέψει κάποιο πολύτιμο αντικείμενο, πρέπει να είναι μέσα η αστυνομία; Ασφαλώς όχι.

Αυτά όμως συμβαίνουν. Και συμβαίνουν, ανεξάρτητα από την πολιτική, από τη θέληση, τις προσπάθειες της οποιασδήποτε κυβέρνησης. Και δε νομίζω ότι μπορούν να εξαλειφθούν με οποιαδήποτε ακόμη κοινωνική πολιτική. Μπορεί να περιοριστούν, κύριοι συνάδελφοι του ΚΚΕ, αλλά δεν εξαλείφονται, διότι και στα κράτη εκείνα, τα οποία υποστηρίζατε, του υπαρκτού σοσιαλισμού και εκεί συνέβαιναν -όχι και λίγα- τέτοια φαινόμενα.

Να ξεκαθαρίσουμε λοιπόν. Ναι, υπάρχουν ιδιωτικές δραστηριότητες, οι οποίες υπόκεινται στον κίνδυνο κάποιας εγκληματικότητας και που αυτές οι ιδιωτικές δραστηριότητες καλούν κάποιους ιδιώτες να τις προστατεύσουν. Δεν είναι, λοιπόν, θέμα της αστυνομίας να καλύψει αυτό το κενό. Δεν πρέπει. Και όπως συμφωνούμε απόλυτα και με αυτό που υποστήριξε ο κ. Τατούλης, αυτή είναι η προσπάθειά μας, ότι όπου η Ελληνική Αστυνομία θα πρέπει να παρέχει τέτοιες υπηρεσίες, διότι υπάρχει μία σύζευξη ιδιωτικού συμφέροντος και κοινού, όπως είναι οι τράπεζες για παράδειγμα, στον έξω χώρο, τότε πρέπει να υπάρξει και μια συμμετοχή της αστυνομίας με την έννοια της ανταποδοτικότητας, όπως συνέβη με τη συμφωνία που πετύχατε με την Ένωση Τραπεζών τον τελευταίο καιρό. Αυτός είναι ο λόγος, λοιπόν, της ύπαρξης αυτών των εταιριών. Μέχρι τώρα λειτουργούσαν στα πλαίσια, όπως οι άλλες εταιρίες. Όμως ουσιαστικά αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει την έννοια της νομιμοποίησης ως εταιρίας του Εμπορικού Δικαίου, αλλά επειδή όμως συμβαίνει να παρέχουν υπηρεσίες, που έχουν μια σχέση με αυτό που κάνει και η αστυνομία κι επειδή, όπως προβλέπεται από το νομοσχέδιο, μπορούν να φέρουν και όπλα ακόμη, γι' αυτό κρίναμε ότι πρέπει να οριοθετήσουμε τις προϋποθέσεις λειτουργίας τους, τα όρια της λειτουργίας, τα καθήκοντά τους, και πιστεύουμε, όπως και όλοι οι ομιλητές δέχθηκαν, ότι με πολλή σαφήνεια αυτά διατυπώνονται. Και αν διαβάσετε και την έκθεση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής, λέγει τα εξής: "Το προκείμενο σχέδιο νόμου επιχειρεί κατά τρόπο νομοτεχνικά άρτιο και με προφανή ενημερότητα της διεθνούς νομοθεσίας, να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που προκαλεί η αυξανόμενη τάση χρησιμοποίησης ιδιωτικών επιχειρήσεων για την παροχή υπηρεσιών ασφαλείας".

Για να μείνω στο νομοσχέδιο, όπως ήδη αναγνωρίστηκε από τη διήμερη συζήτηση στη Διάρκη Επιτροπή, δεχθήκαμε όσα σωστά διατυπώθηκαν και τα ενσωματώσαμε στο σχέδιο, που σήμερα συζητούμε.

Υπήρξαν και άλλα θέματα, όπως αυτό που επανέλαβε ο κ. Κουβέλης στην ομιλία του σήμερα, το θέμα της διαφάνειας. Σας έχω ήδη διανεμίει ένα κείμενο, με το οποίο προτείνουμε

για τις ανώνυμες εταιρείες οι μετοχές να είναι ονομαστικές και οι κάτοχοι ενός ποσοστού 25% και άνω να έχουν τις προϋποθέσεις, που τίθενται για τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Γνωρίζω ότι υπάρχουν επιφυλάξεις. Είδα και τον κ. Τατούλη να αντιδρά.

Αλλά, κύριε Τατούλη, άκουσα και την παρέμβασή σας. Πρέπει όμως να δεχθούμε ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με εταιρείες, οι οποίες να μην καλύπτονται ή δραστηριοποιούνται όπως όλες οι άλλες εταιρείες στα πλαίσια της οικονομίας της αγοράς, αλλά από την άλλη μεριά είναι γεγονός ότι και οι υπηρεσίες που παρέχουν έχουν μια τέτοια μορφή και τέτοιο προορισμό που πείστηκα και εγώ ότι πρέπει να διασφαλίσουμε τη διαφάνεια για εκείνους οι οποίοι ελέγχουν αυτήν την εταιρεία. Διότι, είναι μεν προβλέπτε το αρχικό σχέδιο ότι οι προϋποθέσεις εφαρμόζονται για τα μέλη του Δ.Σ., αλλά γνωρίζουμε πολύ καλά ότι αν κάποιος ελέγχουν την πλειοψηφία του πακέτου των μετοχών σε περίπτωση ανωνύμου εταιρείας, άνετα μπορούν να βρουν κάποια πρόσωπα τα οποία να πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις, όπου όμως να μην είναι και αυτοί οι οποίοι παίρνουν τις αποφάσεις.

Υπήρξαν και άλλες παρατηρήσεις, υιοθέτηση της δράσης, διαπλοκή αρμοδιοτήτων, παράνομες σχέσεις και πολλές όχι επιφυλάξεις, αλλά κάποιες ανησυχίες στη διάρκεια της λειτουργίας και στον τρόπο δράσης. Εμείς, τις συμπεριζόμαστε. Αλλά δεν είναι δυνατόν, δεν είναι εφικτό, αυτά να τα προλάβουμε ή να τα αποτρέψουμε με οιαδήποτε νομοθετική προσθήκη σ' αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε.

Η προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών. Βεβαίως, γενική είναι η διατύπωση, αλλά όμως, είναι αναγκαία η αναφορά διότι κατοχυρώνει ή τουλάχιστον προειδοποιεί τον πολίτη μέχρι πού είναι τα δικαιώματά αυτών, άρα και η δική του δυνατότητα να προσφύγει είτε στη Δικαιοσύνη είτε στην Αστυνομία είτε κάπου αλλού.

Διαπλοκές, σχέσεις, είναι πιθανόν να συμβούν, αλλά δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν αυτά νομοθετικά. Είναι μια τομή όμως, που επιτέλους βάζουμε σε κάποια τάξη προϋποθέσεις λειτουργίας, όρια δραστηριοτήτων, σχέσεις με τον πολίτη και την Αστυνομία. Δεν θεωρούμε ότι υπάρχει λόγος ή δυνατότητα αν θέλετε, να προσθέσουμε κάτι περισσότερο με βάση τις παρατηρήσεις όπως την εκπαίδευση. Το συζητήσαμε. Δεν είναι δυνατόν αυτό που προτάθηκε π.χ. να αναλάβει η Ελληνική Αστυνομία την εκπαίδευση, διότι αναλαμβάνει από και πέρα την ευθύνη της λειτουργίας και της απόδοσης. Το να δημιουργήσουμε σχολές ή προϋποθέσεις και ποια θα είναι η εκπαίδευση, δεν είναι και τόσο απλό, δεν είναι εύκολο.

Θεωρούμε λοιπόν, ότι εκτός απ'αυτήν την παρέμβαση σε σχέση με τις ανώνυμες εταιρείες και μια τροποποίηση για να διασαφηνίσουμε αυτήν την ατέλειωτη νομοτεχνική συζήτηση πάνω στο εδάφιο 2 της παρ.1 τα κακουρήματα κλπ., σας έχω κάνει μια πρόταση να τη συζητήσουμε. Εμείς θεωρούμε, κυρίες και κύριοι, ότι δεν χρειάζεται να γίνει κάποια άλλη τροποποίηση, προσθήκη ή βελτίωση των άρθρων όπως έχουν διατυπωθεί.

Θα μου επιτρέψετε και να αναφερθώ δι'ολίγον στα όσα διατυπώθηκαν εδώ σε σχέση με την εγκληματικότητα για την Αστυνομία. Ο κ. Φούσας, για παράδειγμα, αφιέρωσε τα δέκα λεπτά από τα είκοσι που είχε, εκτός θέματος. Δεν πειράζει, όμως. Καλοδεχούμενες οι παρατηρήσεις. Και έφθασε στους συνοριακούς φρουρούς, στη δικαστική αστυνομία. Και μας κατηγόρησε ότι προωθούμε νομοσχέδια που δεν έχουν δαπάνη και αφήνουμε αυτά τα οποία έχουν. Πρέπει να πούμε το εξής και θα έρθω και εκεί: Υπάρχουν νομοσχέδια ή θεσμικές μεταβολές που δεν έχουν δαπάνη, που είναι πολύ σημαντικές. Όπως παραδείγματος χάριν, το διάταγμα που εφαρμόζεται ήδη αυτό το μήνα για τη μοριοποίηση των μεταθέσεων στην Αστυνομία, δεν έχει κόστος, πέραν του κόστους για τις μεταθέσεις. Είναι, όμως, πολύ σημαντική τομή. Η σημαντικότερη τομή που έχει γίνει και η απάντηση στις επικρίσεις σας περί κομματικοποίησης κ.λπ. Άλλωστε η Παράταξή σας έχει μία παράδοση και είναι η μόνη που δεν μπορεί να μιλάει. Οι άλλοι που δεν είχαν, ίσως,

κυβερνήσει, έχουν το δικαίωμα να μιλάνε. 'Οχι, όμως και να μιλάει η Νέα Δημοκρατία με τις σφαγές που έχει κάνει στο Στρατό και στην Αστυνομία επί χρόνια ολόκληρα. Και αναζητούμε πάντοτε, όπως ο Διογένης με το φανάρι, να βρούμε κάποιον δημοκρατικό.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Το έλεγε και ο Κουτσόγιωργας αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Η διαφορά μας με εσάς είναι η εξής:

Αυτή η μεγάλη θεσμική αλλαγή, η μοριοποίηση των μεταθέσεων, νομίζω ότι είναι αρκετή για να αποδείξει ότι εμείς θέλουμε να αποκομματικοποιήσουμε την Ελληνική Αστυνομία. Διότι εάν θέλαμε να ασκήσουμε κομματική πολιτική με δεδομένο ότι έχουμε τρία χρόνια μπροστά μας και σίγουρα άλλα τέσσερα, δεν είχαμε κανένα λόγο να προβούμε σε αυτήν τη θεσμική αλλαγή. Θα μπορούσαμε να κάνουμε όσες μεταθέσεις θέλουμε, όπως κάνατε εσείς τα περασμένα χρόνια.

Επομένως, εμείς, κύριε Φούσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχο έχουμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά όλα τα δομικά προβλήματα που υπάρχουν πράγματι στην Ελληνική Αστυνομία από δεκαετίες σε θεσμικό επίπεδο, σε οργανωτικό επίπεδο, σε εκσυγχρονισμό των μέσων, σε εκπαίδευση, σε όλα, για να κάνουμε ακριβώς μία αστυνομία η οποία θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των καιρών, μία Αστυνομία -όπως κάποιος συνάδελφος είπε, μιλάμε για το 2000 και μετά- η οποία να είναι συμφιλώμενη με τον πολίτη. Διότι, εάν ο πολίτης δεν αγαπήσει την αστυνομία και εάν δεν συνεργαστεί μαζί της, δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική. Και είναι, κύριε Κοντογιαννόπουλε, αρκετά αποτελεσματική η αστυνομία. Μπορεί να μην είναι επαρκής για να αντιμετωπίσει όλα τα φαινόμενα τα οποία εμφανίζονται τον τελευταίο καιρό.

'Όσον αφορά τη συνοριακή αστυνομία, κύριε Φούσα, δεν ξέρω σε ποιο Τμήμα θα είστε, αλλά πιστεύω ότι το νομοσχέδιο το οποίο κατατίθεται την άλλη εβδομάδα, θα ψηφιστεί μέσα στο καλοκαίρι. Έχει ήδη προγραμματιστεί η προκήρυξη για τις προσλήψεις, οι οποίες θα γίνουν τον Οκτώβριο. Επομένως και αυτό προχωρεί μέσα στις προθεσμίες που είχαμε εξαγγείλει πριν από καιρό.

Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι υπάρχει αυτή η πολυπλοκότητα περί της εγκληματικότητας που με ευκολία πολλές φορές την αποδίδουμε στο σύνολό της σε αλλοδαπούς, όπως με ευκολία, επίσης πολλές φορές, εμφανίζουμε και την αδυναμία της Αστυνομίας να την αντιμετωπίσει κ.λπ.

Δεν θα υποστηρίξω ότι η αστυνομία έχει επάρκεια αριθμητική, οργανωτική, καθώς και επάρκεια σε μέσα, για να αντιμετωπίσει το φαινόμενο όπως έχει εξελιχθεί. Υπήρξε μία ταχύτητα στην ανάπτυξη αυτού του φαινομένου. Μην την αγνοούμε. Και ένα μέρος από την εγκληματικότητα που κυρίως αναφέρεται στις κλοπές και στις ληστείες, αναμφισβήτητα αυξήθηκε από την παρουσία πολλών αλλοδαπών. 'Ισως να είναι περιορισμένη η συμμετοχή τους στις ανθρωποκτονίες κ.λπ.. Και δεν είναι μόνο των Αλβανών, γιατί όλο με τους Αλβανούς τα βάζουμε. Οι Ρουμάνοι, παραδείγματος χάριν, δεν υστερούν σε ποσοστό. Επομένως, έχουμε ένα πρόβλημα, το οποίο αναπτύχθηκε τα τελευταία χρόνια και κάνουμε ό,τι πρέπει, για να το αντιμετωπίσουμε και να λύσουμε, επαναλαμβάνω, όλα αυτά τα προβλήματα της Αστυνομίας.

Εγώ θα είμαι ευτυχής, αν με την έναρξη της νέας περιόδου, η Διαρκής Επιτροπή της Βουλής θελήσει να κάνουμε μια συζήτηση για όλα τα προβλήματα της Αστυνομίας. Να έχω και εγώ το χρόνο, να καταθέσω τα στοιχεία, να καταθέσω γι'αυτά που κάνουμε, γι'αυτά που ετοιμάζουμε, γι'αυτά που σχεδιάζουμε. Γιατί θεωρώ ότι είναι μία υπόθεση, που αφορά όλο τον ελληνικό λαό, άρα ολόκληρη τη Βουλή. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κα 'Αννα Ψαρούδα-Μπενάκη έχει το λόγο, η οποία ελπίζουμε να είναι σύντομη, όπως και ο κύριος Υπουργός.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Θα είμαι, κύριε Πρόεδρε, σύντομη. Λίγα λόγια, στην αρχή, για το νομοσχέδιο και ακόμη λιγότερα μετά, για τα γενικότερα θέματα, με τα οποία τελείωσε ο κύριος Υπουργός.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ανάπτυξη της τεχνολογίας, η ανάπτυξη της οικονομίας, η ανάπτυξη του καταναλωτισμού έχουν δημιουργήσει νέες συνθήκες διαβίωσης, πολύ πιο απαιτητικές από το παρελθόν. Συνέπεια είναι η αύξηση της εγκληματικότητας, με νέες μορφές που αδυνατούμε να τις αντιμετωπίσουμε με τους παραδοσιακούς τρόπους. Και από την άλλη, φαίνεται και η ανεπάρκεια του κράτους, για ν'ανταποκριθεί σ'αυτές τις αυξανόμενες ανάγκες.

'Ετσι, η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, αλλάζει και τους προσανατολισμούς. Μας υποχρεώνει να ξεφεύγουμε από τα παραδοσιακά δεδομένα. Να παραχωρούμε ή να εκχωρούμε μέρος δημόσιας εξουσίας και σε άλλους φορείς. Ταυτόχρονα δε, να προχωρούμε και σε ρυθμίσεις, οι οποίες μοιραία και αναγκαστικά, συνεπάγονται κάποιο τίμημα για τη δημοκρατία, το οποίο πρέπει να πληρώσει.

Το θέμα, το οποίο συζητούμε και το δημιουργήμα στο οποίο προχωρούμε με το νομοθέτημα αυτό, είναι και ευαίσθητο και ιδόρρυθμο.

Είναι ευαίσθητο, από τη μια μεριά, γιατί αφορά ένα σημαντικότερο έννομο αγαθό της πολιτείας και της κοινωνίας, την ασφάλεια και την τάξη. Είναι ύψιστο αγαθό, για το οποίο το κράτος έχει υποχρέωση να μεριμνά και όλοι εμείς να το περιφρουρούμε. Είναι επίσης ευαίσθητο, γιατί αγγίζει τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών. Έχει σχέση με την οριοθέτηση και την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων.

Και από την άλλη μεριά, είναι ένα ιδόρρυθμο καθεστώς, αυτό που δημιουργούμε, γιατί, παρά την -ας την πω έτσι- συσταλτική διατύπωση του κυρίου Υπουργού στην αρχή, στην πραγματικότητα υπάρχει μια οιονεί εκχώρηση δημόσιας εξουσίας σε ιδιώτες. Γιατί, ακόμη και αν πρόκειται περί επιχειρήσεων και δραστηριοτήτων που εκφεύγουν του συνήθους κοινωνικού περιεχομένου των εκδηλώσεων των πολιτών και επομένως, έχουν ανάγκη μιας ιδιαίτερης προστασίας, πάντως και εκεί ένα μέρος δημόσιας εξουσίας, που κανονικά θα έπρεπε να την ασκεί το κράτος, παραχωρείται σε ιδιώτες.

Αυτό δεν το λέω με αρνητική έννοια. Γιατί αυτή είναι η τάση, αυτή είναι η εξέλιξη και της οικονομίας και της κοινωνίας: να μοιράζονται οι πολίτες και η ιδιωτική πρωτοβουλία καθήκοντα τα οποία, σ'ένα ποσοστό, ανήκουν στο κράτος. Αυτή είναι η μία ιδιορρυθμία του καθεστώτος, που δημιουργούμε.

Και η άλλη ιδιορρυθμία είναι ότι οι οργανισμοί αυτοί, τους οποίους αυτή τη στιγμή περιβάλλουμε μ' αυτό το νομικό πλαίσιο, παρά το ότι ασκούν ένα μέρος ή μια οιονεί, θα έλεγα, δημόσια εξουσία, υπακούουν -και πρέπει να υπακούουν- στους κανόνες του ιδιωτικού δικαίου και επομένως να διαχειρίζονται αυτήν την εξουσία με τις αρχές του ιδιωτικού δικαίου και ιδιαίτερα, με τη βασική αρχή, που λέγεται ελευθερία των συμβάσεων. -Δηλαδή, να προσδιορίζουν και τη μορφή με την οποία δραστηριοποιούνται αλλά και το εσωτερικό περιεχόμενο των σχέσεών τους ελεύθερα με βάση τους κανόνες του Αστικού Δικαίου. Αυτή είναι η δεύτερη ομάδα, ας πούμε, ιδιορρυθμιών του θέματος που αντιμετωπίζουμε.

Από την άλλη μεριά θα ήθελα, επίσης, να επισημάνω ότι το να τίθεται ένα νομικό πλαίσιο για τη λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων είναι θετικό, αλλά είναι και δίκαιο μαχαίρι. Η κάθε νομοθετική οριοθέτηση μιας δραστηριότητας είναι θετική από τη μια μεριά, αλλά είναι και αρνητική. Τώρα βέβαια είναι "όλα στον αέρα", αν μπορώ να χρησιμοποιήσω αυτή την έκφραση. Αυτές οι επιχειρήσεις παροχής ασφάλειας λειτουργούν χωρίς κανένα πλαίσιο από την πλευρά της πολιτείας. Λειτουργούν μόνο με τους κανόνες του Αστικού Δικαίου και του Εμπορικού Δικαίου και επομένως, όλα είναι και νόμιμα και παράνομα, θα μπορούσαμε να πούμε. 'Ετσι και από πλευράς Πολιτείας δικαιολογείται κάθε είδους παρέμβαση, όπως δικαιολογείται και η αδράνεια, ενώ από τη μεριά των άλλων, δικαιολογείται και η οποιαδήποτε αντίδραση.

Τώρα, με το καθεστώς της "νομιμοποίησης", (συμφωνώ ότι δεν είναι σωστός ο όρος "νομιμοποίηση", όπως είπε και ο κύριος Υπουργός) ας πούμε νομικής οριοθέτησης, δημιουργούνται άλλα προβλήματα. Οι εταιρείες αυτές λειτουργούν νόμιμα εάν τηρήσουν αυτούς τους κανόνες, αλλά οι κανόνες αυτοί τους οποίους θέτουμε δημιουργούν και αντίστοιχα δικαιώματα, οπότε η επέμβαση της πολιτείας για τον έλεγχο και την εποπτεία τους μπαίνει μέσα σε ορισμένα καλούπια και άρα αντιμετωπίζει το κράτος από την πλευρά των ελεγχόμενων τη δυνατότητα να αντισταθούν δικαιώματα και ανηρρήσεις.

'Ετσι, βλέπουμε ότι το νομοθέτημα αυτό, παρ'όλο ότι εκ πρώτης όψεως εμφανίζεται φυσικό, δικαιολογημένο και από κάθε άποψη επιβεβλημένο, εν τούτοις, είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο, διότι πρέπει να είναι πάρα πολύ ισορροπημένο. Κατά την εκτίμησή μας είναι πράγματι ισορροπημένο το νομοσχέδιο που εισηγείται το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, διότι προσπαθεί μέσα στα όρια του δυνατού και του προβλεπτού να θέσει τα σωστά πλαίσια και τους περιορισμούς που επιβάλλονται, αλλά και τις ασφαλιστικές δικλείδες.

Δύο είναι οι βασικές ανάγκες, τις οποίες πρέπει να ικανοποιεί και τις ικανοποιεί σε καλό βαθμό. Το ένα είναι ποιες ασφαλιστικές δικλείδες περιέχει. Το άλλο είναι, πώς εξασφαλίζονται τα ατομικά δικαιώματα, γιατί ας μην αυταπατώμεθα, και η Δικονομία και οι άλλοι νόμοι δίνουν εξουσίες στους πολίτες κατά την διευθέτηση των συγκρούσεων που προκύπτουν στο χώρο της ασφάλειας και της τάξης. Το θέμα είναι, πώς θα χρησιμοποιηθούν αυτά τα δικαιώματα από το προσωπικό ασφαλείας αυτών των ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Επισημάνθηκαν ήδη οι δύο κίνδυνοι που υπάρχουν, είτε να προχωρούν σε επιβολή ποινών αυτά τα πρόσωπα του τύπου "ή πληρώνεις τα διπλά, ή πηγαίνεις φυλακή" και το άλλο είναι, να χρησιμοποιείται καταχρηστικά το δικαίωμα που παρέχεται από την Ποινική Δικονομία σε κάθε ιδιώτη να μπορεί να συλλαμβάνει το δράστη ενός αυτοφώρου εγκλήματος και να τον προσάγει στην αστυνομία. Πάνω σε αυτή τη χρήση των δικαιωμάτων αυτών μπορούν να σημειωθούν καταχρήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Τα σημεία που αγγίζουν αυτό το ευαίσθητο θέμα, το νομοσχέδιο τα αντιμετωπίζει με γενικολογίες. Δεν ξέρω βέβαια και δεν μπορώ να υποδείξω, πώς μέσα στο νομοθέτημα θα μπορούσαν να γίνουν πιο συγκεκριμένες αυτές οι ρυθμίσεις.

Η μία ρύθμιση είναι το εδάφιο στ' του άρθρου 4 που επιβάλλει στις επιχειρήσεις και στις εταιρείες παροχής υπηρεσιών ασφαλείας να μην θίγουν κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα των πολιτών και το εδάφιο ζι' βάσει του οποίου δεν πρέπει να χρησιμοποιούν μέσα και μεθόδους που μπορεί να προκαλέσουν ζημία, βλάβη ή ενόχληση σε τρίτους ή να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των πολιτών.

Εδώ είναι το κλειδί της υπόθεσης και το θέμα είναι πώς μπορούν να καταστούν πιο χειροπιαστοί αυτοί οι περιορισμοί ή αυτές οι εξαγγελίες, γιατί στην πραγματικότητα πρόκειται μόνο για δηλώσεις αρχών.

Πιστεύω -και αυτή είναι η δεύτερη παρατήρησή μου- ότι ένας ουσιαστικός τρόπος είναι να ασκείται η δέουσα εποπτεία και ο έλεγχος αυτών των επιχειρήσεων. Και πώς επιτυγχάνεται μ' αυτό στο νομοσχέδιο; Επιτυγχάνεται κατ' αρχήν με το καθεστώς των αδειών. Νομίζω ότι στο άρθρο 2 ρυθμίζονται ικανοποιητικά οι προϋποθέσεις της παροχής αυτής της αδειάς και οι διαδικασίες. Άλλωστε, υπάρχει και εξουσιοδότηση ώστε με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης να καθορισθούν και οι λεπτομέρειες. Πιστεύω ότι με τον παρόντα κύριο Υπουργό, οι αποφάσεις που θα εκδοθούν θα είναι εκείνες που πρέπει να εκδοθούν.

Το άρθρο 7 έχει επίσης πάρα πολύ μεγάλη σημασία, διότι αναφέρεται στην εποπτεία και στον έλεγχο της λειτουργίας αυτών των υπηρεσιών παροχής ασφαλείας αφού δοθούν πλέον οι άδειες και λειτουργούν. Εδώ δεν υπάρχει καμία

εξειδίκευση. Λέει "οι επιχειρήσεις παροχής ασφαλείας και το προσωπικό κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους υπόκεινται στην εποπτεία και τον έλεγχο των αρμόδιων κατά τόπο αστυνομικών αρχών και υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς τις υποδείξεις" κλπ.

Πώς θα γίνεται αυτός ο έλεγχος, πόσος στενός θα είναι, ποιοι θα τον κάνουν; Έχουμε τις κατά τόπους αστυνομικές αρχές, που ξέρουμε σαφώς ποιες είναι. Βέβαια, δεν ξέρω κατά πόσο είναι εξοπλισμένες και σε θέση να ασκήσουν αυτό τον έλεγχο και κυρίως με ποιο τρόπο και με ποιες διαδικασίες θα ασκείται.

Επισημαίνω την εξής έλλειψη, κύριε Υπουργέ. Ειδικά για την εφαρμογή αυτού του άρθρου δεν παρέχεται καμία εξουσιοδότηση στον εαυτό σας, για να εκδώσει το αναγκαίο νομοθετικό κανονιστικό πλαίσιο. Το πώς θα ασκείται αυτός ο έλεγχος από τις κατά τόπους διοικητικές αρχές, νομίζω ότι θα πρέπει να έχει ένα εξειδικευμένο περιεχόμενο. Δεν μπορεί να αρκεί ο γενικός τρόπος με τον οποίο οι κατά τόπους αστυνομικές αρχές ελέγχουν αν ένα μαγαζί τηρεί τους υγειονομικούς κανονισμούς ή τις αγοραστικές διατάξεις ή οτιδήποτε άλλο.

Εδώ θα πρέπει να υπάρξει ένας έλεγχος πολύ πιο έντονος και πολύ πιο εξειδικευμένος. Δεν ξέρω αν τα αστυνομικά όργανα έχουν τις προϋποθέσεις και αν ξέρουν πώς θα τον κάνουν, αλλά πέραν αυτού, το θέμα είναι αν δικαιούνται με αυτή και μόνο τη διάταξη να προχωρήσουν στις ενδεδειγμένες ενέργειες εποπτείας και ελέγχου.

Θα πρέπει λοιπόν, τα επιτελικά σας όργανα να εκφραστούν πιο εξειδικευμένα, να δώσουν καλύτερες οδηγίες και κυρίως να υπάρξει ένα κανονιστικό πλαίσιο, γιατί ίσως θα πρέπει να δοθούν στις κατά τόπους αστυνομικές αρχές περισσότερα δικαιώματα από τα συνήθη για την εκτέλεση αυτού του ελέγχου. Επομένως, θα έπρεπε να υπάρχει, κατά τη γνώμη μου και γι'αυτό το θέμα εξουσιοδότηση για την έκδοση υπουργικής απόφασης.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι ψηφίζουμε, βέβαια, το νομοσχέδιο, όπως ελέγχθη από τον εισηγητή μας και ευχόμαστε να λειτουργήσει σωστά και να υπάρξουν οι πρόσθετες εγγυήσεις για την οικονομική ανάπτυξη και την κατοχύρωση της ελεύθερης δραστηριότητας σε όλους τους πολίτες.

Δύο λόγια για την γενίκευση του θέματος σε σχέση με την Ελληνική Αστυνομία, στην οποία αναφέρθηκε πολύ σωστά στην αρχή της ομιλίας του ο Εισηγητής μας. Το θέμα είναι κυρίως τι γίνεται με την Ελληνική Αστυνομία και δευτερευόντως και παραλλήλως πώς ρυθμίζουμε το θέμα της ιδιωτικής παροχής ασφαλείας.

Κύριε Υπουργέ, εγώ δεν θα περίμενα από εσάς να χρησιμοποιήσετε την "Κουτσογιώργιο" έκφραση, του δεν δικαιούστε να ομιλείτε στην Παράταξή μας εν σχέσει με τον κομματισμό στην αστυνομία κ.ο.κ., πράγμα που εμείς επιφυλαχθήκαμε να το κάνουμε σε σχέση με σας.

Εν πάση περιπτώσει, επειδή χρησιμοποιήσατε την έκφραση και κάνατε αυτή την αναφορά, είμαι υποχρεωμένη να σας πω ότι, τουλάχιστον επί Νέας Δημοκρατίας δεν παρουσιάστηκε φαινόμενο απεργίας αστυνομικών και ούτε παρουσιάστηκαν αυτά τα φαινόμενα με τις λίστες, που διέρευσαν τον τελευταίο καιρό από την αστυνομία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Η απεργία σημαίνει δημοκρατικότητα.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Υπουργέ, βεβαίως και σημαίνει δημοκρατικότητα η απεργία, αλλά καλό είναι να μην υπάρχουν αφορμές για απεργίες. Οι εργαζόμενοι να είναι τόσο ευχαριστημένοι ώστε να μην καταφεύγουν σε απεργίες. Και αν υπήρχαν τέτοια φαινόμενα κομματισμού και καταπίεσης, που μας καταλογίσατε, κάποια οργανωμένη αντίδραση θα είχε υπάρξει στην αστυνομία. Εν πάση περιπτώσει, η συζήτηση αυτή είναι άχαρη.

Τη μοριοποίηση καλώς την κάνετε. Εδώ θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι η μοριοποίηση ξεκίνησε πράγματι επί των ημερών σας, αφού πρώτα όμως τακτοποιήθηκαν όλοι, όπως ήθελαν και όπως επέβαλαν κάποιοι άδελφες επιταγές, στις θέσεις τις οποίες ήθελαν. Κατόπιν βέβαια άρχισε να εφαρ-

μόζεται για το μέλλον και η μοριοποίηση. Τέλος πάντων, καλώς εφαρμόζεται. Κάλλιο αργά παρά ποτέ. Είναι δικό σας επίτευγμα και είναι θετικό αυτό το πράγμα. Μακάρι να τη συνεχίσετε και να την ολοκληρώσετε έτσι όπως την έχετε αρχίσει.

Εμείς θα παρακολουθούμε πολύ στενά ό,τι γίνεται σε σχέση με την αστυνομία. Ασφαλώς η κριτική που κάνουμε είναι πάντα εποικοδομητική και θα εξακολουθήσει να είναι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε την κα Μπενάκη.

Ο κ. Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που καλούμαστε να συζητήσουμε είναι πράγματι πολύ σοβαρό και πολύ φοβάμαι, κύριε Υπουργέ, πως ζητήματα που έχουν σχέση με την άσκηση δικαιωμάτων διεκδίκησης και υπεράσπισής τους στο μέλλον, θα συνδέονται όλο και πιο συχνά με παρανομίες και αυθαιρεσίες, που αυτό το νομοσχέδιο ανοίγει το δρόμο, δίνει τη δυνατότητα, να συντελούνται σε βάρος των εργαζομένων από το μεγάλο κεφάλαιο στους τόπους δουλειάς.

Το νομοσχέδιο αυτό στην πραγματικότητα έρχεται να νομιμοποιήσει μία οπωσδήποτε απαράδεκτη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί με τη δράση των κάθε είδους εταιρειών παροχής υπηρεσιών ασφάλειας. Με πρόσχημα την αύξηση της εγκληματικότητας και κατά κάποιο τρόπο και την ομολογία από μέρους της Κυβέρνησης της αδυναμίας του κράτους, με τα όργανα πρόληψης και καταστολής που υπάρχουν, να αντιμετωπίσει το έγκλημα, οργανωμένο ή μη και χωρίς να μας δώσει σήμερα η Κυβέρνηση επαρκείς εξηγήσεις αυτής της αδυναμίας, που παραδέχεται ότι υπάρχει, φέρνει για ψήφιση το σημερινό νομοσχέδιο εκχωρώντας στην πράξη -όπως επεσήμαναν και άλλοι πριν από εμένα ομιλητές και όπως θα δούμε παρακάτω- καθήκοντα αστυνόμευσης σε ιδιώτες.

Θα μπορούσα να πω από την αρχή της ομιλίας μου πως η ασφάλεια του πολίτη είναι για μας κοινωνικό αγαθό, που ο κάθε πολίτης δικαιούται να γεύεται. Πολύ σωστά οι πολίτες απαιτούν από την πολιτεία την εξασφάλιση όσο το δυνατόν καλύτερων συνθηκών εργασίας και διαβίωσης σε συνθήκες ασφάλειας.

Κατά τη γνώμη μας, μόνιμη φροντίδα της Πολιτείας πρέπει να είναι η αντιμετώπιση με κάθε μέσο που έχει, της εγκληματικότητας που όντως τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, όπως και σε όλο τον κόσμο, ακολουθεί μία γρήγορη ανοδική πορεία. Η αύξηση της εγκληματικότητας δεν φτάνει να διαπιστώνεται στατιστικά και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά μόνο με κατασταλτικά μέσα.

Είναι απ'όλους παραδεκτό πως η αύξηση της εγκληματικότητας πηγαιίνει παράλληλα με την αύξηση της φτώχειας, της ανέχειας, της μιζέριας, ενός όλο και μεγαλύτερου μέρους του πληθυσμού τόσο στον πλανήτη μας όσο και στην ίδια τη χώρα μας. Η ολόπλευρη κρίση που μαστίζει το καπιταλιστικό σύστημα και η αδυναμία αντιμετώπισής της είναι η πραγματική αιτία που γεννά την εγκληματικότητα. Τα λεγόμενα οικονομικά εγκλήματα, το λαθρεμπόριο, το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, το εμπόριο λευκής σαρκός, το εμπόριο ναρκωτικών και μια σειρά από άλλες ανάλογες δραστηριότητες ανθούν και τροφοδοτούν σε μόνιμη βάση την εγκληματικότητα, ιδιαίτερα στα πιο φτωχά στρώματα της κοινωνίας μας.

Όλο και μεγαλύτερα τμήματα εργαζομένων σπρώχνονται στο περιθώριο της κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής από την πολιτική που επιβάλλουν στη χώρα μας οι πολυεθνικές, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον κόσμο ολόκληρο. Επομένως εκείνο που επιβάλλεται για την αντιμετώπιση του εγκλήματος είναι η προώθηση μιας δέσμης μέτρων ή καλύτερα η χάραξη μιας άλλης πολιτικής διαφορετικής από αυτήν που ασκείται σήμερα, μιας πολιτικής που στο κέντρο της προσοχής της θα έχει τον εργαζόμενο και τα θέματά του και που γι'αυτό θα έρχεται σε συνεχή ρήξη με τα συμφέροντα των πολυεθνικών. Φυσικά αυτό δεν είναι έργο του Υπουργείου σας, είναι μια συνολικότερη πολιτική που

πρέπει να ασκηθεί. Όμως και στις σημερινές συνθήκες θα μπορούσαν να αντιμετωπισθούν ορισμένα ζητήματα κακής ποιότητας υπηρεσιών ασφάλειας. Εμείς από πολύ καιρό έχουμε επισημάνει ορισμένες αδυναμίες στη λειτουργία του σημερινού συστήματος και θα ήμασταν πράγματι ευτυχείς αν γινόταν μία συζήτηση γύρω από αυτό το ζήτημα. Θα είχαμε να κάνουμε αρκετές παρατηρήσεις. Ορισμένες τις κάνω τώρα.

Ενώ είμαστε η χώρα της Ευρώπης με τη μεγαλύτερη αναλογία αστυνομικών ανά πολίτη έχουμε τόσο μεγάλα κενά στην προσφορά υψηλής ποιότητας υπηρεσιών ασφάλειας στο λαό μας. Ο κύριος λόγος αυτής της κατάστασης βρίσκεται στον προσανατολισμό που έχουν αυτές οι υπηρεσίες. Ο κύριος προσανατολισμός των Σωμάτων Ασφαλείας εξακολουθεί να είναι η αντιμετώπιση του λαϊκού κινήματος. Τα ΜΑΤ και τα ΕΚΑΜ έχουν σαν κύρια αποστολή τους την αντιμετώπιση και καταστολή απεργιών και κινητοποιήσεων των εργαζομένων. Είναι γνωστές οι εικόνες όταν εξαγγέλλονται εργατικές και αγροτικές κινητοποιήσεις, με τους δρόμους να αστυνομοκρατούνται και με τις συγκρούσεις που τις περισσότερες φορές αυτές οι παρεμβάσεις καταλήγουν. Είναι ανάγκη να γίνει αναπροσανατολισμός των Σωμάτων Ασφαλείας και προς την πρόληψη και την καταστολή του εγκλήματος οργανωμένου ή μη. Πρέπει να διαλυθούν τα ΜΑΤ και τα ΕΚΑΜ και αυτές οι δυνάμεις να διατεθούν στην ενίσχυση της αντιμετώπισης του εγκλήματος. Ακόμη απαιτείται η απαλλογή της ΕΛΑΣ από καθήκοντα που δεν έχουν σχέση με το ρόλο της.

Με τη δημιουργία εταιρειών που κατά τη γνώμη μας θα καταλήξουν σε ένα είδος ιδιωτικών αστυνομιών δεν πρόκειται να λυθεί αυτό το πρόβλημα. Αντίθετα οι παρενέργειες που θα δημιουργηθούν θα είναι πολλαπλές από τα ευεργετήματα που ορισμένοι από εσάς πιστεύουν ότι θα υπάρξουν.

Έρχομαι σ'αυτά τα δήθεν ευεργετήματα. Στην καλύτερη περίπτωση, όποιος διαθέτει χρήματα θα μπορεί να εξαγοράζει την ησυχία του, δηλαδή την ασφάλειά του. Θα μπορεί να προστατεύσει τα αγαθά του. Όμως την ίδια στιγμή είναι αδύνατος ο έλεγχος αυτών των εταιρειών και ο περιορισμός της δραστηριότητάς τους μέσα σε νόμιμα πλαίσια για το σεβασμό των ατομικών ελευθεριών.

Αυτό το νομοσχέδιο π.χ. θεσμοθετεί την έρευνα προσώπων από ιδιωτική αστυνομία. Με αυτήν τη διάταξη δεν υπάρχει καμία εγγύηση γι'αυτές τις δραστηριότητες. Για παράδειγμα ιδιωτική αστυνομία που φυλάσσει πύλες εργοστασίου ελέγχει στην έξοδο τους εργάτες για πιθανές κλοπές και ασκεί καθήκοντα που μόνο η αστυνομία έχει δικαίωμα να ασκεί. Και αυτό πέρα από το γεγονός ότι δεν υπάρχει δυνατότητα προστασίας της αξιοπρέπειας και της τιμής του εργαζομένου, που αναγκάζεται να υποβληθεί σε σωματικό έλεγχο από τους ανθρώπους της ιδιωτικής αστυνομίας. Ήδη αυτά γίνονται και τα ξέρετε. Εσείς τώρα με αυτό το νομοσχέδιο νομιμοποιείτε αυτήν την κατάσταση.

Υπάρχουν τέτοια ζητήματα. Υπογράμμισαν οι προηγούμενοι ομιλητές τη λεπτότητα αυτών των ζητημάτων και τη δυσκολία της οριοθέτησής τους. Όμως υπάρχουν. Και η πρακτική η οποία ασκείται μέχρι σήμερα, είναι γνωστή. Και με την υλοποίηση αυτού του νομοσχεδίου θα πάρει νόμιμη μορφή.

Το νομοσχέδιο δεν αναφέρει ακόμα τίποτα σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης. Ήδη υπάρχουν επιχειρήσεις, όπως διάβασα στο περιοδικό "Αστυνομική Επιθεώρηση" του Απριλίου, που διαφημίζουν, ότι παρέχουν υπηρεσίες σε όλη την Ελλάδα και πως διαθέτουν ήδη ένα προσωπικό είκοσι πέντε χιλιάδων ανθρώπων. Δεν ξέρω αν υπάρχει τέτοιο πράγμα στην πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ.

Όμως, σχετικά με τον αριθμό του προσωπικού ανακύπτει, ή θα ανακύψει αργά η γρήγορα, λόγω της επικινδυνότητας των αποστολών που κάνουν οι άνθρωποι που θα δυολεύουν σε αυτές τις επιχειρήσεις το πρόβλημα της οπλοφορίας για το μεγαλύτερο μέρος αυτών των ανθρώπων. Κοιτάξτε, τα πράγματα έτσι ακριβώς λειτουργούν σε αυτόν τον το-πο. Αν υπάρξουν μέσα σε μια εβδομάδα -τυχαία, εγώ σας λέω- τέσσερις αποστολές, με πέντε τραυματίες, αμέσως θα δημιουργηθεί στην κοινή γνώμη το αίσθημα της αναγκαιότητας

αυτοί οι υπάλληλοι να προστατεύονται. Και το πρώτο που πάει στο μυαλό τους, είναι ακριβώς η δυνατότητα να οπλοφορούν. Και φυσικά, θα αξιοποιηθεί από τις επιχειρήσεις και θα υπάρξει τέτοιο αίτημα. Και αν πάρουμε υπόψη μας αυτή τη γιγάντωση, που εμείς φοβόμαστε ότι θα υπάρξει σαν μια κατάληξη αυτής της διαδικασίας, πιστεύουμε ότι τελικά θα δημιουργηθούν οργανώσεις κάτω από τον έλεγχο πολυεθνικών με στρατοκρατική οργάνωση και εξοπλισμό. Ήδη τα κύτταρα που βλέπουμε της λειτουργίας τους, εκεί οδηγούν τη σκέψη μας.

Ακόμα θα ήθελα να επισημάνω, ότι τελικά αν όντως είναι αποτελεσματική η λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων, δεν πρέπει να αποκλείουμε αυτό που ήδη γίνεται σε ορισμένες χώρες, η φύλαξη να επεκταθεί όχι μόνο στις επιχειρήσεις, όπως σήμερα, σε ορισμένες επικίνδυνες αποστολές, αλλά και στο έδαφος. Ξέρετε πολύ καλά, ότι αυτό συμβαίνει σε μια σειρά από χώρες.

Παραδείγματος χάριν, κάτοικοι μιας περιοχής οι οποίοι αισθάνονται ανασφάλεια λόγω των πολλαπλών κλοπών, να αναθέσουν την αστυνόμευση της ίδιας περιοχής σε τέτοια επιχείρηση, με το σκεπτικό ότι η Αστυνομία της περιοχής τους δεν επαρκεί ή οι ιδιοκτήτες κατοικιών ή βιλών να αναθέσουν την αστυνόμευση του χώρου που βρίσκονται αυτές οι βίλες σε τέτοιες επιχειρήσεις. Το αποτέλεσμα θα είναι, το κοινό έγκλημα, το οποίο δεν θα μπορεί να βρει εύκολα πρόσβαση σε αυτούς τους χώρους που μένουν αυτοί οι άνθρωποι, να μετακινείται στις φτωχότερες συνοικίες, όπου ζουν τα μεσαία και τα φτωχά στρώματα, στις φτωχογειτονιές.

Αν πάρω υπόψη το σκεπτικό που αναλύσατε εδώ, κύριε Υπουργέ, με ανησυχεί λιγάκι. Αναρωτηθήκατε κατά πόσο είναι έργο της Αστυνομίας να προφυλάσσει τα αγαθά μέσα σε ένα πολυκατάστημα. Και δεν μπορεί φυσικά η Αστυνομία -και είναι λογικό αυτό- να βρίσκεται μέσα στα πολυκαταστήματα.

Μα το ίδιο είναι και το αίτημα των πολιτών, που θέλουν την ασφάλειά τους στο σπίτι. Μπορεί η αστυνομία στο κάθε σπίτι να βάλει και έναν αστυνομικό; Φυσικά όχι. Έτσι αντιμετωπίζετε το ζήτημα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Μην παραποιείτε τα πράγματα. Μιλάμε για εντός και όχι για εκτός της περιοχής.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Μιλάω και εγώ για εντός του καταστήματος και μιλάω για ενέργειες που γίνονται εντός των κατοικιών. Και οι απαίτηση των κατοίκων είναι η ασφάλειά τους. Η αντιμετώπιση του εγκλήματος, κύριε Υπουργέ, δεν είναι στην τελική πράξη του δράματος ή στη μικροκλοπή του κάποιου πελάτη. Η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος είναι σε άλλο επίπεδο. Και εκεί πάσχουμε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ζήτημα των ρυθμίσεων για τις ιδιωτικές αστυνομίες έχει ήδη προκύψει στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αλλού και έχει ήδη συζητηθεί όπως ειπώθηκε και εδώ μέσα και έχουν ήδη δοθεί οι συστάσεις του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που το νομοσχέδιο που συζητάμε παίρνει σοβαρά υπόψη του.

Πρέπει να υπενθυμίσω πως η εκτίμηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις αιτίες αύξησης των ιδιωτικών αστυνομιών είναι πως δύο βασικοί λόγοι υπάρχουν: Ένας λόγος είναι ο περιορισμός των κονδυλίων που διαθέτει το κράτος γι' αυτές τις υπηρεσίες, η διάλυση της πλάνης ότι η δημόσια αστυνομία είναι αποτελεσματικός μηχανισμός για την πρόληψη του εγκλήματος.

Εμείς ήδη αναφέραμε και τον προσανατολισμό που έχει η αστυνομία καθώς και τα πολλαπλά καθήκοντα που δεν είναι καθήκοντα που πρέπει να έχει η αστυνομία και που καλούνται να εκτελέσουν οι άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας.

Επομένως, το σημερινό νομοσχέδιο ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που βάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση για θεσμική ρύθμιση της λειτουργίας των ιδιωτικών αστυνομιών παίρνοντας υπόψη όλα αυτά τα ζητήματα που βάζει. Και είναι πολύ λογικό οι πολυεθνικές της Ευρώπης να πιέζουν για την αξιοποίηση και σε θεσμοθέτηση νέων καταστατικών

μηχανισμών πίεσης και καταστολής του λαϊκού κινήματος.

Η δυνατότητα χρήσης, παραδείγματος χάριν, λέει, εδώ μέσα, σκυλιών και το υπογραμμίζει σαν ένα μέτρο που δεν πρέπει να λειτουργήσει σε δημόσιους χώρους. Όμως η δυνατότητα χρήσης σκυλιών στο εσωτερικό μιας επιχείρησης, η νομιμοποίηση της δραστηριότητας των μπράβων του αφεντικού ενάντια στους εργαζόμενους της επιχείρησης, όλα αυτά θα μπορούν να γίνουνται τώρα κάτω από το μανδύα της ιδιωτικής επιχείρησης που προστατεύει την περιουσία των επιχειρηματιών.

Το νομοσχέδιο, παρά τα όσα προσπαθεί και ο κύριος Υπουργός και το ίδιο το νομοσχέδιο, δεν προστατεύει τα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα των εργαζομένων. Στο άρθρο 7 μάλιστα εάν υπάρξει εγκληματική ενέργεια η ιδιωτική αστυνομία προσφέρει τις υπηρεσίες της.

Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, να το διευκρινίσουμε εδώ πέρα: Αν υπάρξει παράνομη και καταχρηστική απεργία νομιμοποιούνται οι μπράβοι της επιχείρησης να χτυπήσουν τους απεργούς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Μα είναι εγκληματική ενέργεια;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Πώς ονομάζεται η παράβαση αυτή, κύριε Υπουργέ; Δεν ονομάζεται εγκληματική ενέργεια;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Η απεργία;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Η παράβαση η παράνομη και καταχρηστική. Όταν ένα δικαστήριο βγάλει παράνομη και καταχρηστική την απεργία και οι εργάτες της επιχείρησης απεργήσουν, πώς λέγεται; Πείτε μου εσείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Εγκληματική ενέργεια χαρακτηρίζεται;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Πώς λέγεται; Εδώ έχουμε έγκριτους νομικούς να μας πουν. Εγώ δεν είμαι νομικός. Λέγεται εγκληματική ενέργεια, κύριε Υπουργέ.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Εάν διαπιστωθεί ότι είναι απείθεια η συμμόρφωση προς τη δικαστική απόφαση, τότε είναι έγκλημα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εγώ δεν είμαι νομικός, γνωρίζω όμως πολύ καλά τον τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Είχατε συνηγορία νομικών.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: ...που οι επιχειρήσεις αξιοποιούν τα παράθυρα που ο νόμος ανοίγει σε ορισμένες τέτοιες ακριβώς διατυπώσεις. Και σας βεβαιώνω, κύριε Υπουργέ, -γι' αυτό άρχισα και έτσι την ομιλία μου- ότι θα γενικευθεί αυτό εάν δεν υπάρξουν προβλέψεις για τέτοια ζητήματα. Και δεν υπάρχουν τα όρια. Το εξήγησε πολύ καλά η κα Μπενάκη. Υπάρχουν δυσκολίες στα όρια αυτά εκεί όπου αρχίζουν να υπάρχουν διαπλεκόμενες δραστηριότητες.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να υπογραμμίσω τη δική μας ανησυχία και πιστεύω ότι το καταλάβατε, έγκειται στο γεγονός ότι ήδη η δύσκολα οι εργαζόμενοι μπορούν στις σημερινές συνθήκες να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους. Εμείς φοβόμαστε και αυτή είναι η βασική μας ανησυχία ότι η λειτουργία αυτών των ιδιωτικών επιχειρήσεων, έτσι όπως προβλέπει το νομοσχέδιο, προσφέρει και τη νομική βάση σε δραστηριότητες που θα στραφούν τελικά ενάντια στο εργατικό κίνημα και ενάντια στο λαό μας, τελικά στην προσπάθειά του να καλυτερεύσει τους όρους διαβίωσής του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Υπάρχει κανείς εκ των κυρίων συναδέλφων, που θέλει να δευτερολογήσει;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Από τη μέχρι τώρα συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και παρά τις επιμέρους θεμιτές αντιρρήσεις και διαφωνίες, σαφέστατα νομίζω μπορούμε να πούμε ότι προκύπτει η αναγκαιότητα των ρυθμίσεων, που εισάγει το συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Κι αυτό, γιατί για πρώτη φορά η συντεταγμένη πολιτεία παρεμβαίνει και θέτει κανόνες σε ένα χώρο, ο οποίος λειτουργούσε μέχρι σήμερα τελείως ανέλεγκτα.

Φόβοι και επιφυλάξεις για δήθεν δημιουργία νέων κατασταλτικών μηχανισμών ή για δήθεν ιδιωτικοποίηση αρμοδιοτήτων της αστυνομίας, συνιστούν μάλλον πολιτική υπερβολή, θα έλεγα.

Υπερβολή επίσης, τουλάχιστον συνιστά η "μομφή" ότι δήθεν η Κυβέρνηση ακολουθεί το γενικότερο ρεύμα των ιδιωτικοποιήσεων και συμπίπτει σε μια νεοφιλελεύθερη ρύθμιση με τη Νέα Δημοκρατία.

Το αληθές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει τέτοια κόμπλεξ. Έχει τη δυνατότητα να εξηγεί και να ρυθμίζει τα κοινωνικά και οικονομικά ζητήματα με σταθερές της σύγχρονης εποχής και όχι με σταθερές πετρερασμένων εποχών. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κατ' αρχήν, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι από το σημείωμα, το οποίο μας μοίρασε ο κύριος Υπουργός, δεν θεωρώ ότι γίνονται τέτοιες βελτιώσεις του νομοσχεδίου, ώστε να μην χρειάζεται δυστυχώς και η κατ' άρθρον συζήτηση.

Διατυπώσαμε μερικές παρατηρήσεις μας. Αίφνης κάνετε δεκτή περίπου - αλλά φοβάμαι ότι υπερδευνεται χειρότερα τα πράγματα - την παρατήρησή μας στο άρθρο 2, παράγραφος δ'. Αφαιρείτε δηλαδή τις λέξεις "για κακούργημα ή" - όπως νομίζω ότι καλώς κατάλαβα- οπότε οι προϋποθέσεις χορήγησης της άδειας διαμορφώνονται ως εξής: "δ. Δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για τα εγκλήματα ανυποταξίας, λιποταξίας κλπ.". Αν είναι έτσι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Έτσι είναι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ:...θέλω να κάνω τις εξής παρατηρήσεις. Δηλαδή βγάξετε παντελώς της λέξη "κακούργημα"...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη, από σας ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Θα ήθελα, αν μπορούσαμε, να βάλουμε μια τάξη στη συζήτηση, αν μου επιτρέπτε. Εδώ εγώ, ούτε καν ανέγνωσα. Διένειμα κάποιες προτάσεις, για να έχουν τη δυνατότητα οι συνάδελφοι να τις μελετήσουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Και σωστά κάνατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης):... διότι αυτά δεν είναι κατανητά μόνο με την ανάγνωση. Αν πρόκειται να τα συζητήσουμε κατ' άρθρο, να κλείσουμε την επί της αρχής συζήτηση και να πάμε στη συζήτηση των άρθρων. Διότι αν το συζητήσουμε τώρα, θα επανέλθει πάλι το θέμα στη συζήτηση επί των άρθρων; Αν δεν έχετε να πείτε τώρα τίποτα επί της αρχής, να κλείσουμε επί της αρχής και να πάμε στη συζήτηση των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Επανέρχομαι, κύριε Πρόεδρε, επαναλαμβάνοντας αυτό που στην αρχή είπα και πάντοτε καλόπιστα θα αντιμετωπίζω τον κύριο Υπουργό, παρ' ότι βλέπω ότι εκείνος έχει μια άλλη διάθεση απέναντί μου, όπως πρόσεξα. Δεν ξέρω γιατί, αλλά είναι θέμα δικό σας αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Όχι, δεν έχω τέτοια διάθεση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Είπα στην αρχή πως δυστυχώς ο χρόνος δεν αρκεί και το σημείο που δώσατε, για να εξαντλήσουμε τη συζήτηση επί των άρθρων.

Με δεδομένο όμως ότι θα επανέλθουμε αύριο, κρίνω ότι η παρατήρησή μου βοηθάει...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Απλώς, θέλετε να επανέλθουμε αύριο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ολοκληρώστε τη σκέψη σας, κύριε Φούσα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν ξέρω τι εννοείτε, κύριε Υπουργέ, λέγοντας ότι θέλω να επανέλθω αύριο. Δεν ξέρω τι εννοείτε, ούτε τι υπαινίσσασθε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Δεν υπαινίσσομαι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Σας παρακαλώ πολύ. Εγώ μιλώ επί τη βάσει των δεδομένων του σημειώματος που δώσατε.

Σας επαναλαμβάνω λοιπόν. Ευχαρίστως να το τελειώναμε σήμερα αν μπορούμε και θα ήθελα να τελειώσουμε, γιατί πρέπει να πάω στα Γιάννενα αύριο, όμως, όταν λέτε δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή, εκτιμώ να το δείτε ή τώρα ή αύριο, όπως το διαμορφώνετε πλέον βάζοντας τη λέξη "κακούργημα" -δεν έχω τίποτα μαζί σας, ίσα-ίσα μάλιστα και το δείξαμε και στην αγόρευσή μας όλοι μας σχεδόν για το πρόσωπό σας-εννοείται ότι -είναι και μερικά αδικήματα σε βαθμό πλημμελήματος-προσδιορίζετε ποια αδικήματα, όχι εγκλήματα, όχι κακουργήματα, αναφέρονται εδώ.

Εάν έτσι είναι, θέλω να πω το εξής: Το αδίκημα του εμπρησμού, δεν συμπεριλαμβάνεται όταν είναι κακουργηματικό. Το αδίκημα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση, δεν συμπεριλαμβάνεται. Τι σημαίνει αυτό; Επιμένω πως η καλύτερη λύση είναι να πείτε: Δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για κακούργημα και τίποτα άλλο, όλα τα κακουργήματα, δηλαδή όλα τα κακουργήματα κάτω από οποιεσδήποτε συνέπειες θα έχει ποινή πάνω από ένα χρόνο και αμέσως, πάτε μετά στο ε', που αναφέρεσθε ειδικότερα στα πλημμελήματα. Αυτά, όσον αφορά την παρατήρηση στο θέμα αυτό και να το δείτε πάλι καλόπιστα, μήπως βρούμε μια λύση.

Ένα άλλο θέμα. Κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω ότι και εγώ και οι άλλοι συνάδελφοί μου επί της αρχής, σας αντιμετωπίσαμε όπως πιστεύουμε ότι σας αξίζει, με πολλή ευγένεια, με συμπεριφορά τέτοια που αξίζει σ'έναν Υπουργό που ασφαλώς δεν έχει εκείνος τις ευθύνες των προηγούμενων Υπουργών, που έχουν τεράστια ευθύνη για το πώς φθάσαμε σήμερα και στο χώρο του Υπουργείου σας.

Εσείς όμως, θέλω να πιστεύω άθελά σας, χρησιμοποιείτε φράσεις εναντίον ενός κόμματος που καλά σας αντιμετωπίσε, όπως ότι τάχα δεν δικαιούμαστε να ομιλούμε και πολύ περισσότερο, όταν αναφέρεσθε σε Βουλευτή ο οποίος όπως είπατε έγινε -μετά το 1993- δικαίωμα να σας πω πως ούτε σε σας ταιριάζει αυτή η συμπεριφορά ούτε και σε μένα. Και δεν σας ταιριάζει αυτή η συμπεριφορά, διότι έχει καταδικαστεί από όλους αυτή η συμπεριφορά του Κουτσόγιωργα, όταν έλεγε το "δεν δικαιούσθε να ομιλείτε".

Εγώ σας διαβεβαιώνω ότι και δικαίωμα να ομιλώ και να λέω αυτά τα οποία σκέπτομαι. Πείτε μου σε ποια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είδατε τέτοιες καταστάσεις, τέτοιες λίστες ντροπής, τέτοια κομματικοποίηση σαν εκείνη του 1988, μια παρόμοια κατάσταση που είναι γνωστή στο Σώμα, σαν αυτή που είδαμε πριν από λίγο καιρό.

Ασφαλώς είναι καλό το μέτρο που πήρατε για τα μόρια και αλίμονο εάν επί δεκατέσσερα χρόνια που είστε στην εξουσία δεν πάρετε και κάποιες σωστές αποφάσεις και θετικές. Ασφαλώς το εγκρίνουμε αυτό. Άλλο όμως αυτό και άλλο να κάνετε τέτοιους αφορισμούς σε μια Παράταξη η οποία πράγματι έδειξε προς την αστυνομία τον αναγκαίο σεβασμό και προσφορά και αγάπη και συμπαράσταση στο έργο της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παναγιώτου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Θα είμαι πολύ σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Με την ψήφιση αυτού του σχεδίου νόμου, ουσιαστικά προχωράμε σ'ένα ακόμα πρότυπο της αμερικάνικης ζωής. Δηλαδή, είναι γνωστό πως στις Ηνωμένες Πολιτείες, στις συνοικίες της αστικής τάξης, υπάρχει πολλή ασφάλεια. Παραδείγματος χάριν, είναι ανοικτά τα στίπια, κυκλοφορούν ελεύθερα οι κάτοικοι αυτών των συνοικιών, ενώ αντίθετα στις συνοικίες των μαύρων και των φτωχών, κινδυνεύει η ζωή του πολίτη, ακόμα και για ένα δολάριο.

Πιο πέρα τοποθετηθήκαμε και επαναλαμβάνουμε ότι πάρα

πολλές από τις διατυπώσεις που υπάρχουν σ' αυτό το σχέδιο νόμου έχουν ασάφειες και μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά το δοκούν από τους νομικούς αυτών των εταιρειών.

Αναφέρω ένα παράδειγμα του άρθρου 7 που έχει σχέση με την εποπτεία και τον έλεγχο αυτών των υπηρεσιών.

Είναι τόσο γενική και αόριστη η εποπτεία αυτή και σε καμιά περίπτωση δεν εξασφαλίζονται τα δικαιώματα του πολίτη. "Οι επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφάλειας και το προσωπικό αυτών κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους υπόκειται στην εποπτεία και τον έλεγχο των αρμόδιων κατά τόπους αστυνομικών αρχών και υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς τις υποδείξεις τους και σε περίπτωση ανάγκης να παρέχουν τη συνδρομή σ' αυτές εφόσον τους ζητηθεί". Είναι δύο διαφορετικά ζητήματα.

Οι ποινές που επιβάλλονται σε περιπτώσεις παραβάσεων κάθε άλλο παρά αυστηρές μπορεί να θεωρηθούν και έτσι μπορούν να χρησιμοποιηθούν από μέρους των εταιρειών για να συνεχίσουν τις παρανομίες τους σε περίπτωση παράβασης των καθηκόντων τους. Το ίδιο και οι διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται. Παρέχουν την δυνατότητα να υποτροπιάζουν. Όταν υπάρχει αφαίρεση της άδειας για ένα έως τρεις μήνες θεωρούμε αυτές τις κυρώσεις πάρα πολύ ελαφριές και σε καμιά περίπτωση δεν είναι μέτρα που να διασφαλίζουν πραγματικά τα δικαιώματα του πολίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κουβέλης, έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Θα είμαι πάρα πολύ σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να επισημάνω, κύριε Υπουργέ, ότι είναι σωστό αυτό το οποίο είπατε και που αποτελεί και δική μου απάντηση στον κ. Τατούλη.

Κύριε Τατούλη, όταν εκχωρούνται ζητήματα που αναφέρονται σε θέματα δημόσιας τάξης θα σας κάνει καλό να μην αναζητείτε ρυθμίσεις στον Εμπορικό Κώδικα. Τα ζητήματα της προστασίας της ζωής, της υγείας, της περιουσίας των ατόμων, ζητήματα και μεγέθη που συνδέονται με τη λειτουργία των ιδιωτικών επιχειρήσεων ασφάλειας, θέλω να σας βεβαιώσω -είστε εκλεκτός γιατρός, δεν είστε νομικός- ότι δεν βρίσκουν έκφραση στον Εμπορικό Κώδικα και σε κανένα άλλο εμπορικό νόμο.

Και εν πάση περιπτώσει εγώ αντιλαμβάνομαι την υπέρπουσα διαφορά σας με τον κ. Φούσα ο οποίος διολίσθησε ομολογουμένως σε ένα ιδιότυπο κρατισμό, αλλά αυτό είναι πάρα πολύ ευχάριστο διότι προσδιορίζει τον πλουραλισμό που μπορεί να υπάρχει στο οποιοδήποτε κόμμα και στο χώρο της Νέας Δημοκρατίας.

Μια δεύτερη παρατήρηση: Κύριε Υπουργέ, η καταγραφή και η επισήμανση των ανησυχιών είναι ωφέλιμο στοιχείο. Και είναι ωφέλιμο προκειμένου και το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης -για πρώτη φορά συναντιέται με τέτοιο θέμα- να ακούσει τις απόψεις και των άλλων κομμάτων προκειμένου να έχει το νου του. Δεν είπατε κάτι το αντίθετο. Είναι ακριβές αυτό το οποίο και εσείς και εγώ και η κα Μπενάκη είπαμε, ότι μια σειρά από τέτοια ζητήματα δεν είναι δυνατόν να νομοθετηθούν διότι κανένας νόμος δεν μπορεί να αναφέρεται σε τέτοιες λεπτομέρειες σαν και αυτές που ανέδειξαν οι παρατηρήσεις όλων των συναδέλφων, ιδιαίτερα σε ό,τι έχει σχέση με τη δραστηριότητα αυτών των επιχειρήσεων και μάλιστα μία δραστηριότητα που απειλεί δυνάμει τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα.

Με αυτό που λέω δεν σημαίνει ότι υποστηρίζω την απόλυτη της σχετικής διάταξης από το άρθρο, δηλαδή την υποχρέωση σεβασμού των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων, πρέπει όμως να αντιληφθούμε ότι αυτό λειτουργεί ως μία κατευθυντήρια διάταξη και προφανώς δεν προσδιορίζει σαφώς το πλαίσιο συμπεριφοράς των συγκεκριμένων αυτών επιχειρήσεων.

Υπάρχουν και άλλα ζητήματα και μια και συζητάμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο, καλό είναι με μια λέξη να πω κάποιες σκέψεις μου.

Κύριε Υπουργέ, στην πορεία -πυκνώνουν αυτές οι επιχειρήσεις- θα προκύψουν ζητήματα λεπτομερέστερης ρύθμισης και ειδικότερης ρύθμισης των εργασιακών

σχέσεων των ατόμων που εργάζονται σ' αυτές τις επιχειρήσεις, δηλαδή ποιο θα είναι το καθεστώς της ιδιωτικής τους ασφάλισης, ποιο θα είναι το ωράριό τους, πώς θα αντιμετωπίζονται γενικότερα εργασιακά ζητήματα. Βεβαίως δεν είναι δικό σας ζήτημα, ενδεχομένως να είναι ζήτημα και υπόθεση συναρμοδιότητάς σας με τον Υπουργό Εργασίας, αλλά καλό είναι η Κυβέρνηση προς την κατεύθυνση αυτή να εργασθεί προκειμένου να εξασφαλίσει ένα εργασιακό καθεστώς γι' αυτούς τους ανθρώπους που θα εργάζονται σε τέτοιες επιχειρήσεις που πράγματι θα αντιστοιχεί και στη σοβαρότητα αλλά και στην επικινδυνότητα της προσφερομένης εκ μέρους των εργασίας.

Τέλος και ομολογουμένως και ολίγον χαριτολογώντας, κυρία Μπενάκη, δεν είναι κακό ότι γίνονται απεργιακές κινητοποιήσεις στο χώρο της Αστυνομίας.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Δεν είπα ότι είναι κακό.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Άλλωστε η Αστυνομία, εκτός από απεργιακές κινητοποιήσεις, μας επεφύλαξε εσχάτως και "θαύματα", όπως θα το διαπιστώσατε έξω από το χώρο της Βουλής!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Δικαστική προστασία κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, κρατικών προμηθειών και υπηρεσιών, σύμφωνα με την Οδηγία 89/665 της ΕΟΚ".

Επίσης, ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών και οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Πολιτισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Ρυθμίσεις για το Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού".

Παραπέμπονται στις αρμόδιες διαρκείς επιτροπές.

Κύριοι συνάδελφοι, οι τροπολογίες των άρθρων του νομοσχεδίου που συζητάμε, όπως τις διένειμε ο κύριος Υπουργός στην Αίθουσα, θα καταχωρισθούν στα Πρακτικά.

Οι τροπολογίες των άρθρων που διένειμε ο κύριος Υπουργός έχουν ως εξής:"

ΔΗΛΩΣΗ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ

1. Στην πρώτη σειρά του εδαφίου δ' της παρ. 1 του άρθρου 2 απαλείφονται οι λέξεις: "...για κακούργημα ή...". Επίσης, στο εδάφιο στ' της ως άνω παραγράφου του ίδιου άρθρου και μετά τη λέξη "δίκη" προστίθενται οι λέξεις "για κακούργημα ή". Τούτο γίνεται για καθαρά νομοτεχνικούς λόγους.

2. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 2 αντικαθίστανται ως εξής: "Προκειμένου για ανώνυμες εταιρείες, οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, πρέπει να συντρέχουν στο πρόσωπο ενός εκάστου των μελών του Δ.Σ. και των εκπροσώπων και διαχειριστών αυτών, καθώς και όσων εκ των μετόχων κατέχουν ή αποκτούν μετοχές που αντιπροσωπεύουν ποσοστό μεγαλύτερο του είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας. Όλες οι μετοχές των εταιρειών αυτών είναι υποχρεωτικά ονομαστικές". Τούτο γίνεται προκειμένου να ελέγχονται, τόσο οι διαχειριστές, οι οποίοι μπορεί να είναι και τρίτα πρόσωπα, εκτός των μελών του Δ.Σ. όσο και εκείνοι από τους μετόχους, οι οποίοι, λόγω ακριβώς του ποσοστού των μετοχών τους, είναι σε θέση να ασκούν σημαντική επιρροή στη λήψη των αποφάσεων των συγκεκριμένων εταιρειών. Η ονομαστικοποίηση των μετοχών γίνεται, αφενός μεν για να καθίσταται γνωστό το ακριβές ποσοστό εκάστου μετόχου, ώστε να πραγματοποιείται ο παραπάνω έλεγχος και αφετέρου για να εξασφαλίζεται ο κοινωνικός έλεγχος των προσώπων που συμμετέχουν στις επιχειρήσεις αυτές."

3. Το τρίτο εδάφιο της ως άνω παραγράφου του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής: "Προκειμένου για εταιρείες Περιορισμένης ευθύνης και για ομόρρυθμες ή ετερόρρυθμες εταιρείες, οι ως άνω προϋποθέσεις πρέπει να συντρέχουν στο πρόσωπο όλων των εταίρων και των διαχειριστών αυτών".

Τούτο γίνεται με σκοπό να επεκταθεί ο έλεγχος σε όλους τους εταίρους των εταιρειών αυτών, λόγω της φύσης των δραστηριοτήτων τους. Αλλιώς, ο αριθμός των εταίρων στις εταιρείες αυτής της μορφής είναι περιορισμένος και συνεπώς ο σχετικός έλεγχος καθίσταται ευχερής.

4. Η παρ. 1 του άρθρου 10 συμπληρώνεται ως εξής: "Όσες από τις επιχειρήσεις αυτές λειτουργούν με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας υποχρεούνται όπως εντός του ίδιου ως άνω χρονικού διαστήματος προβούν στην ονομαστικοποίηση των μετοχών τους". Τούτο γίνεται με σκοπό την εναρμόνιση των ήδη λειτουργουσών, με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, προς τις διατάξεις του πλέον νομικού καθεστώτος".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τατούλης έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχω αντίληψη του τι γίνεται στην Αίθουσα και δεν κατάλαβα ότι υπάρχει προσωπικό θέμα.

Ορίστε, κύριε Τατούλη.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με πολλή προσοχή τον κύριο Υπουργό και θα πω ότι χαιρόμαι πραγματικά γιατί ανέλαβε μια τέτοια νομοθετική πρωτοβουλία. Θεωρώ ότι μια τέτοια πρωτοβουλία έξω από το συγκεκριμένο χώρο σηματοδοτεί μια γενικότερη αντίληψη που πρέπει να υπάρξει για πάρα πολλά προβλήματα. Θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ θετική και σηματοδοτεί κάποιες άλλες λογικές, που είναι αναγκαίες να υπάρξουν σ' αυτό τον τόπο.

Θα ήθελα επίσης να πω, κύριε Υπουργέ, ότι σας τιμώ και σας εκτιμώ. Θα ήθελα ακόμα να έλθω σ' αυτό που είπε ο κ. Φούσας. Νομίζω ότι η αναφορά σας στο χώρο της Νέας Δημοκρατίας, στον τρόπο που άσκησε και αυτή τη δική της εξουσία σαν κυβέρνηση, ήταν άδικη, διότι δυστυχώς προσπαθήσατε να την προσωποποιήσετε.

Πιστεύω ότι υπήρξε ένα γενικότερο πρόβλημα, ότι υπερβολές έχουν γίνει κατά πολλούς τρόπους, σε πολλές περιπτώσεις. Θα ήθελα, όμως, εδώ να εξασφαλίσουμε μια γενικότερη συναίνεση, ότι όλοι από κοινού θα βρούμε ένα τρόπο να αντιμετωπίσουμε αυτές τις υπερβολές, γιατί δεν είναι ούτε προς το συμφέρον της λειτουργίας του ίδιου του θεσμού της Αστυνομίας, αλλά και γενικότερα όμως δεν προστατεύονται με αυτόν τον τρόπο οι σχέσεις Αστυνομίας και πολιτών, που εγώ θεωρώ ότι είναι πολύ κρίσιμο να τις εξασφαλίσουμε, να τις εμβαθύνουμε και να δημιουργήσουμε ένα εντελώς διαφορετικό μοντέλο.

Θα ήθελα, λοιπόν, σ' αυτό το φαινόμενο να σας πω, ότι σαφώς εσείς προσωπικά δεν έχετε καμιά ευθύνη για τις λίστες διώξεων ή κομματικών συμπεριφορών που υπήρξαν στην αστυνομία. Ευθέως το λέω από την Αίθουσα αυτή. Κανένας, όμως, δεν μπορεί να αποδεχθεί την ύπαρξη τέτοιων λογικών.

Γι' αυτό νομίζω ότι εκείνο που προέχει είναι το να δημιουργήσουμε μια άλλη αντίληψη για τον τρόπο που πρέπει να υπάρχουν όλες αυτές οι εκσυγχρονιστικές δυνατότητες στην Αστυνομία, ώστε αυτή να έχει και παρόν και μέλλον μπροστά στον εικοστό πρώτο αιώνα. Και επειδή πλέον ξέρω ότι γνωρίζετε ακριβώς αυτήν τη στιγμή ότι ένα από τα μεγάλα κομμάτια της κομματικής ή της πολιτικής ανιπαράθεσης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκεται στην ανάπτυξη διαφορετικών πολιτικών πάνω στην έννοια της εγκληματικότητας, νομίζω ότι πολύ σύντομα θα πρέπει να δούμε αυτό το πρόβλημα. Θεωρώ πολύ χρήσιμη τη συζήτηση που πρέπει να γίνει στη Διάρκη Επιτροπή, που θα έχει ως αντικείμενο και ως θέμα τα προβλήματα της αστυνόμευσης.

Ως προς την παρούσα νομοθετική σας παρέμβαση θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να ξεκαθαρίσουμε αυτό που δεν γίνεται κατανοητό, ότι αυτές οι υπηρεσίες είναι επιπρόσθετες υπηρεσίες, ότι αυτές οι υπηρεσίες παρέχονται από επιχειρήσεις οι οποίες αναπτύσσουν δραστηριότητα χωρίς να έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν ούτε βία ούτε να διαταράζουν τον ευαίσθητο χώρο των ατομικών

δικαιωμάτων.

Από εκεί και πέρα, πιστεύω ότι -και εδώ θα πω κάτι στον κ. Κουβέλη-αυτές οι εταιρείες είναι εμπορικές εταιρείες. Αυτό είναι δεδομένο. Όλες αυτές υπόκεινται στον έλεγχο των εμπορικών εταιρειών, ό,τι προβλέπει δηλαδή ο Εμπορικός Κώδικας. Σίγουρα όμως ο Αστικός και Ποινικός Κώδικας εξασφαλίζουν πολλά από τα δικαιώματα τα οποία εξ υπερβολής θα ήθελαν να διαταράξουν. Γι' αυτό και πιστεύω ότι η παρούσα νομοθετική σας παρέμβαση βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση. Ως εκ τούτου ψηφίζω υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Φούσα, ζητήσατε το λόγο επί προσωπικού θέματος. Πείτε μας σε τι συνίσταται το προσωπικό σας θέμα;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Αν καλώς ήκουσα και ευχαρίστως να ακούσω διόρθωση, διότι πράγματι ο κ. Κουβέλης και φίλος είναι και συνάδελφος και εκλεκτός είναι και το θάρρος της γνώμης του έχει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μεταξύ σας οι δικηγόροι είστε όλοι φίλοι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Εάν πράγματι είπε και εννοούσε ότι εγώ όντως διολισθαίνω προς κρατισμό ή κρατικισμό -δεν ξέρω πώς το είπατε, κύριε Κουβέλη...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ιδιότυπον.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ακόμα καλύτερα "ιδιότυπον" και το επιβεβαιώνετε, θέλω να απαντήσω στον κ. Κουβέλη ότι φαίνεται ότι βρίσκεται σε τόση απόσταση από τις παλιές του ιδέες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τώρα θα δημιουργήσετε εσείς προσωπικό θέμα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ:... που δεν μπορεί να ανιληφθεί πως εμείς οι φιλελεύθεροι άνθρωποι αντιλαμβανόμαστε πράγματι το κράτος. Έχω προσδιορίσει και ξεκαθαρίσει τις θέσεις μου. Εξήγησα μάλιστα ότι επί της αρχής στηρίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, διότι πράγματι όπως έχει διαμορφωθεί η κοινωνία μας και η οικονομία, υπάρχουν είναι θέματα στα οποία μπορεί η ιδιωτική πρωτοβουλία να έχει αρμοδιότητες. Πράγματι τα θέματα τα οποία προσπαθεί να επιλύσει αυτό το νομοσχέδιο είναι αρμοδιότητας της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Είναι όμως αυτό άλλο πράγμα και άλλο πράγμα να οριοθετήσουμε τις αρμοδιότητες αυτών των επιχειρήσεων και του κράτους και της αστυνομίας.

Κατόπιν αυτού νομίζω ότι χρέος έχει ο κ. Κουβέλης, τον οποίο συνεχίζω να τιμώ και να αγαπώ ιδιαίτερα, εξάλλου όλα αυτά γίνονται μέσα σ' ένα πλαίσιο εποικοδομητικού διαλόγου και ανιπαράθεσεων ιδεών και αξιών, να ξεκαθαρίσει τι εννοούσε. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν μπορεί να εννοεί ότι εγώ έκανα ολίσθημα ή διολίσθημα προς κρατισμόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν είναι κακό αυτό που σας είπε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κακό δεν είναι για εσάς. Είναι όμως κακό για εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να μην ανοίξουμε και άλλο διάλογο τώρα.

Ορίστε, κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι περασμένη η ώρα. Θα πω δύο λέξεις.

Πρώτον, εγώ του κ. Φούσα, πράγματι φίλο μου εδώ και τριάντα χρόνια και όχι με τη συνήθη έννοια, κύριε Πρόεδρε, των -είναι ωραιότερη η έκφραση- ομοτέχνων φίλων, του απέδωσα ιδιότυπον κρατισμό. Και νομίζω ότι ο ίδιος αξιολογεί διαφορετικά τον ιδιότυπο κρατισμό από τον σκέτο κρατισμό. Και δεύτερον επεσήμανα τη διαφορά των απόψεων και μάλιστα την χαιρέτισα στο πλαίσιο του πλουραλισμού που υπάρχει στο Κόμμα του.

Τρίτη παρατήρηση. Εγώ λυπάμαι εάν ο κ. Φούσας με γνωρίζει εδώ και τριανταπέντε χρόνια, με αναγνωρίζει ως φίλο του και δεν έχει τη δυνατότητα από τότε να επικοινωνεί ουσιαστικά και αποτελεσματικά με τις απόψεις μου, με την ιδεολογία μου και τη θέση μου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Επειδή τις ήξερα μου κάνει εντύπωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης "Προϋποθέσεις λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας - Προσόντα και υποχρεώσεις του προσωπικού αυτών και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Μήπως θέλετε να συζητήσουμε και κανένα άρθρο;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αύριο με άνεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Με άνεση, λοιπόν, αύριο.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 14.40' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 25 Ιουλίου 1997 και ώρα 10.00' π.μ. με θέμα ημερήσιας διάταξης νομοθετική Εργασία, συνέχιση της συζήτησης, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου " "Προϋποθέσεις λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας - Προσόντα και υποχρεώσεις του προσωπικού αυτών και άλλες διατάξεις".

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ